

INFORME 11/2017

DIPUTACIONS
DE CATALUNYA
DESPESES
DE PERSONAL,
EXERCICI 2013

INFORME 11/2017

**DIPUTACIONS
DE CATALUNYA**
DESPESES
DE PERSONAL,
EXERCICI 2013

Edició: juliol de 2017

Document electrònic etiquetat per a persones amb discapacitat visual

Pàgines en blanc inserides per facilitar la impressió a doble cara

Autor i editor:

Sindicatura de Comptes de Catalunya
Via Laietana, 60
08003 Barcelona
Tel. +34 93 270 11 61
sindicatura@sindicatura.cat
www.sindicatura.cat

Publicació subjecta a dipòsit legal d'acord amb el que preveu el Reial decret 635/2015, del 10 de juliol

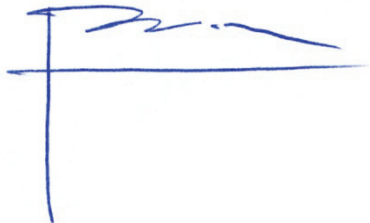
MANEL RODRÍGUEZ TIÓ, secretari general de la Sindicatura de Comptes de Catalunya,

CERTIFICO:

Que a Barcelona, el dia 13 de juny del 2017, reunit el Ple de la Sindicatura de Comptes, sota la presidència del síndic major, I. Sr. Jaume Amat i Reyero, amb l'assistència dels síndics Sr. Andreu Morillas Antolín, Sr. Jordi Pons i Novell, Sra. Emma Balseiro Carreiras i Sr. Miquel Salazar Canalda, actuant-hi com a secretari el secretari general de la Sindicatura, Sr. Manel Rodríguez Tió, i com a ponent el síndic major, I. Sr. Jaume Amat i Reyero, amb deliberació prèvia s'acorda aprovar l'informe 11/2017, relatiu a les diputacions de Catalunya, despeses de personal, exercici 2013.

I, perquè així consti i tingui els efectes que corresponguin, signo aquest certificat, amb el vistiplau del síndic major.

Barcelona, 28 de juny de 2017

Vist i plau
El síndic major

Jaume Amat i Reyero

ÍNDEX

ABREVIACIONS.....	9
1. INTRODUCCIÓ	10
1.1. INFORME	10
1.1.1. Objecte i abast.....	10
1.1.2. Metodologia	10
1.2. LES DIPUTACIONS DE CATALUNYA	10
1.2.1. Competències.....	10
1.2.2. Òrgans de govern	11
1.2.3. Control intern.....	14
1.2.4. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes.....	15
2. FISCALITZACIÓ REALITZADA.....	15
2.1. DESPESES DE PERSONAL.....	15
2.2. DIPUTACIÓ DE BARCELONA.....	16
2.2.1. Control intern.....	16
2.2.2. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes.....	16
2.2.3. Liquidació del pressupost.....	17
2.2.4. Fiscalització de les despeses de personal.....	18
2.3. DIPUTACIÓ DE GIRONA.....	33
2.3.1. Control intern.....	33
2.3.2. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes.....	33
2.3.3. Liquidació del pressupost.....	33
2.3.4. Fiscalització de les despeses de personal.....	35
2.4. DIPUTACIÓ DE LLEIDA	45
2.4.1. Control intern.....	45
2.4.2. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes.....	45
2.4.3. Liquidació del pressupost.....	45
2.4.4. Fiscalització de les despeses de personal.....	47
2.5. DIPUTACIÓ DE TARRAGONA	57
2.5.1. Control intern.....	57
2.5.2. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes.....	57
2.5.3. Liquidació del pressupost.....	57
2.5.4. Fiscalització de les despeses de personal.....	59

3.	CONCLUSIONS	70
3.1.	OBSERVACIONS.....	71
4.	TRÀMIT D'AL·LEGACIONS	77
4.1.	AL·LEGACIONS REBUDES.....	78
4.2.	TRACTAMENT DE LES AL·LEGACIONS.....	149

ABREVIACIONS

BOP	Butlletí Oficial de la Província
Decret 214/1990	Decret 214/1990, del 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals
DOGC	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya
EBEP	Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat per la Llei 2/2007
LRBRL	Llei 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local
M€	Milions d'euros
RDL 20/2012	Reial decret llei 20/2012, del 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i el foment de la competitivitat
RLT	Relació de llocs de treball
TRLRHL	Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, del 5 de març

1. INTRODUCCIÓ

1.1. INFORME

1.1.1. Objecte i abast

La Sindicatura de Comptes, com a òrgan fiscalitzador del sector públic de Catalunya, d'acord amb la normativa vigent i en compliment del seu Programa anual d'activitats, emet aquest informe de fiscalització limitada relatiu a les despeses de personal de les diputacions de Catalunya, corresponent a l'exercici 2013.

La fiscalització ha inclòs la revisió de les despeses de personal de les diputacions de Catalunya per verificar que es presenten segons el marc normatiu d'informació financera aplicable i, en particular, segons els principis i criteris comptables que conté. També ha inclòs la comprovació que durant el període fiscalitzat les actuacions realitzades per les diputacions s'han desenvolupat d'acord amb la normativa que els és d'aplicació.

Encara que l'àmbit temporal ha estat l'exercici 2013, quan s'ha considerat necessari per completar el treball s'ha ampliat a períodes anteriors i posteriors.

L'abast de la fiscalització té un caràcter limitat, ja que s'ha restringit a la revisió de les despeses de personal. L'abast material és el de les quatre diputacions catalanes, sense incloure-hi els organismes autònoms ni els ens dependents.

Les conclusions de l'informe inclouen les observacions més significatives i els incompliments normatius detectats durant la realització del treball.

1.1.2. Metodologia

El treball de fiscalització s'ha dut a terme d'acord amb els principis i normes internacionals de fiscalització del sector públic generalment acceptats, i ha inclòs totes aquelles proves que s'han considerat necessàries per obtenir evidències suficients i adients per poder expressar les conclusions que s'exposen en l'informe.

1.2. LES DIPUTACIONS DE CATALUNYA

1.2.1. Competències

L'article 87 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, defineix la província com una entitat local formada

per l'agrupació de municipis, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats. El govern de les províncies correspon a les diputacions respectives, com a corporacions de caràcter representatiu.

Les competències pròpies de les diputacions són les que les lleis de l'Estat i del Parlament de Catalunya els atribueixen i, en tot cas, les que es detallen a continuació:

- Coordinar els serveis municipals entre si, per garantir la prestació integral i adequada dels serveis en tot el territori de la província.
- Prestar assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment els que tenen menys capacitat econòmica i de gestió.
- Prestar serveis públics de caràcter supramunicipal i, si escau, supracomarcal.
- Cooperar en el foment del desenvolupament econòmic i social i en la planificació en el territori provincial, d'acord amb les competències de les altres administracions públiques en aquest àmbit.
- Fomentar i administrar els interessos peculiars de la província.

A més, les diputacions provincials poden cooperar també en l'efectivitat dels serveis municipals mitjançant l'atorgament de subvencions i altres ajuts econòmics, dels quals poden ésser beneficiaris els municipis i les comarques.

1.2.2. Òrgans de govern

Les diputacions són institucions governades per alcaldes i regidors dels ajuntaments de la seva província, escollits de manera indirecta, perquè els seus components, els diputats, són elegits entre els alcaldes i regidors dels consistoris, agrupats per partits judicials, d'acord amb el nombre de vots obtinguts per les candidatures que han superat el mínim del 3%.

El govern de cada diputació es regeix, de manera general, per la Llei 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, per la Llei 27/2013, del 27 de desembre del 2013, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, i més específicament pel seu Reglament orgànic.

Diputació de Barcelona

Segons el Reglament orgànic de la Diputació de Barcelona, en són òrgans de govern necessaris el president, els vicepresidents, la Junta de Govern i el Ple. També hi ha altres

òrgans complementaris, com ara la Comissió Executiva, les comissions informatives i de seguiment, la Junta de Portaveus, etc. A 31 de desembre del 2013, la composició dels òrgans de govern era la següent:

Quadre 1. Òrgans de govern de la Diputació de Barcelona a 31 de desembre del 2013

Òrgan	Composició
President	Salvador Esteve i Figueres, de CiU
Vicepresidents	Vicepresident primer: Ferran Civil i Arnabat, de CiU Vicepresidenta segona: Mercè Conesa i Pagès, de CiU Vicepresident tercer: Joaquim Ferrer i Tamayo, de CiU Vicepresident quart: Antoni Fogué i Moya, del PSC-PM
Junta de Govern	El president de la Diputació i 15 diputats distribuïts entre els grups polítics de la forma següent: - 14 diputats de CiU - 1 diputat del PSC-PM Assisteixen també amb veu però sense vot 8 diputats distribuïts entre els grups polítics de la forma següent: * - 5 diputats de CiU - 1 diputat del PP - 1 diputat d'ICV-EUiA-EPM - 1 diputat d'ERC-AM
Ple	51 diputats distribuïts entre els grups polítics de la forma següent: - 20 diputats de CiU - 19 diputats del PSC-PM - 6 diputats del PP - 4 diputats d'ICV-EUiA-EPM - 2 diputats d'ERC-AM
Comissió Executiva	El president de la Diputació i 6 diputats de CiU
Junta de Portaveus	El president de la Diputació i 5 diputats distribuïts entre els grups polítics de la forma següent: - 1 diputat de CiU - 1 diputat de PSC-PM - 1 diputat del PP - 1 diputat d'ICV-EUiA-EPM - 1 diputat d'ERC-AM

Font: Elaboració pròpia a partir de la documentació facilitada per la Diputació.

* Aprovat per Decret de Presidència del 28 d'abril del 2013.

Diputació de Girona

El Reglament Orgànic de Diputació de Girona disposa que en són òrgans de govern el president, els vicepresidents, la Junta de Govern i el Ple. També estableix com a òrgans complementaris les comissions informatives, la Junta de Portaveus i les comissions especials. A 31 de desembre del 2013, la composició dels òrgans de govern era la següent:

Quadre 2. Òrgans de govern de la Diputació de Girona a 31 de desembre del 2013

Òrgan	Composició
President	Joan Giraut i Cot, de CiU
Vicepresidents	Vicepresident primer: Miquel Noguer i Planes, de CiU Vicepresident segon: Xavier Soy i Soler, de CiU Vicepresident tercer: Miquel Calm i Puig, de CiU
Junta de Govern	El president de la Diputació i 8 diputats de CiU
Ple	27 diputats distribuïts entre els grups polítics de la forma següent: - 15 diputats de CiU - 7 diputats del PSC-PM - 5 diputats d'ERC-AM
Junta de Portaveus	El president de la Diputació i el diputat designat portaveu de cadascun dels grups polítics

Font: Elaboració pròpia a partir de la documentació facilitada per la Diputació.

Diputació de Lleida

Els òrgans de govern de la Diputació de Lleida són el president, els vicepresidents, la Junta de Govern i el Ple, a més de la Junta de Portaveus i les comissions informatives permanents i especials. Durant l'exercici 2013, la Diputació de Lleida no disposava de Reglament orgànic de funcionament, el qual va ser aprovat el 17 d'abril del 2015. A 31 de desembre del 2013, la composició dels òrgans de govern era la següent:

Quadre 3. Òrgans de govern de la Diputació de Lleida a 31 de desembre del 2013

Òrgan	Composició
President	Joan Reñé i Huguet, de CiU
Vicepresidents	Vicepresident primer: Miquel Padilla i Díaz, de CiU Vicepresidenta segona: Rosa Maria Perelló i Escoda, de CiU Vicepresident tercer: Joan Pau Perdices i Pla, de CDA-PNA* Vicepresident quart: Josep Ramon Ibarz i Gilart, de CiU
Junta de Govern	El president de la Diputació, els 4 vicepresidents, i 2 vocals de CiU
Ple	25 diputats distribuïts entre els grups polítics de la forma següent: - 13 diputats de CiU - 7 diputats del PSC-PM - 2 diputats d'ERC-AM - 2 diputats del PP - 1 diputat de CDA-PNA
Junta de Portaveus	El president de la Diputació i el diputat designat portaveu de cadascun dels grups polítics

Font: Elaboració pròpia a partir de la documentació facilitada per la Diputació.

* CDA-PNA: Convergència Democràtica Aranese – Partit Nacionalista Aranès.

Diputació de Tarragona

L'organització de la Diputació de Tarragona es regeix pels acords plenaris i decrets de Presidència, atès que no disposa de Reglament orgànic propi. Els òrgans de govern de la Diputació de Tarragona són el president, els vicepresidents, la Junta de Govern i el Ple. A més, disposa d'òrgans de govern complementaris, com les comissions informatives permanents, les especials i els diputats delegats. La Diputació de Tarragona compta també amb dos vicepresidents territorials, els quals tenen la consideració de representants personals del president de la Diputació per a cadascuna de les àrees territorials que li pertocquen.

A 31 de desembre del 2013, la composició dels òrgans de govern era la següent:

Quadre 4. Òrgans de govern de la Diputació de Tarragona a 31 de desembre del 2013

Òrgan	Composició
President	Josep Poblet Tous, de CiU
Vicepresidents	Vicepresident primer, Albert Vallvé Navarro, de CiU Vicepresident segon, Josep Maria Cruset Domènech, de CiU
Ple	27 diputats distribuïts entre els grups polítics de la forma següent: - 14 diputats de CiU - 9 diputats del PSC - 2 diputats d'ERC - 2 diputats del PP
Junta de Govern	El president de la Diputació, els 2 vicepresidents, els 2 vicepresidents territorials, i 5 vocals de CiU

Font: Elaboració pròpia a partir de la documentació facilitada per la Diputació.

1.2.3. Control intern

D'acord amb el que estableix el Reial decret legislatiu 2/2004, del 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL), la funció del control intern en les entitats locals i els seus ens dependents respecte de la seva gestió econòmica està reservada a interventors amb habilitació de caràcter estatal, en la triple acció de funció interventora, de control financer i de control d'eficàcia:

- La funció interventora té com a objecte fiscalitzar tots els actes de les entitats locals i dels seus ens dependents que donen lloc al reconeixement i liquidació de drets i obligacions de contingut econòmic, els ingressos i pagaments que d'aquells se'n deriven, i la recaptació, inversió i aplicació, en general, dels cabals públics administrats, a fi que la gestió s'ajusti a les disposicions aplicables en cada cas.
- El control financer té per objecte informar sobre l'adequada presentació de la informació financera, del compliment de les normes i directrius que siguin d'aplicació i el grau d'eficàcia i d'eficiència en la consecució dels objectius previstos.

- El control d'eficàcia té com a objecte la comprovació periòdica del grau de compliment dels objectius, així com l'anàlisi del cost de funcionament i del rendiment dels respectius serveis o inversions dels ens locals.

1.2.4. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes

D'acord amb la normativa vigent, les diputacions estan sotmeses a la normativa de règim local, fet que comporta, entre altres obligacions, la de retre comptes de les seves operacions.

Un cop acabat l'exercici, les entitats locals han de retre el Compte general, que posa de manifest la gestió realitzada en els aspectes econòmic, financer, patrimonial i pressupostari. El Compte general ha de ser retut pel president abans del 15 de maig de l'exercici següent i ser sotmès abans de l'1 de juny a la Comissió Especial de Comptes, que n'ha d'emetre l'informe corresponent. Aquest informe, juntament amb el Compte general, s'ha d'exposar al públic durant quinze dies. Finalment, se sotmet al Ple perquè l'aprovi abans de l'1 d'octubre i sigui tramès a la Sindicatura abans del 15 del mateix mes.

2. FISCALITZACIÓ REALITZADA

2.1. DESPESES DE PERSONAL

La fiscalització de la Sindicatura ha inclòs la revisió de les obligacions reconegudes en el capítol 1, Despeses de personal, del pressupost de despeses de cadascuna de les quatre diputacions de Catalunya, durant l'exercici 2013, així com la seva conciliació amb la partida de Despeses de personal del Compte del resultat economicopatrimonial a la mateixa data.

Adicionalment, s'han revisat les despeses del capítol 2 del pressupost, Despeses en béns corrents i serveis, que corresponen a dietes, locomocions i altres indemnitzacions percebudes pel personal.

A continuació, es presenta el detall de les obligacions reconegudes en el capítol 1, Despeses de personal, de les quatre diputacions catalanes a 31 de desembre del 2013:

Quadre 5. Obligacions reconegudes. Capítol 1: Despeses de personal

Diputació	Import
Barcelona	189.957.968
Girona	13.386.397
Lleida	18.396.168
Tarragona	38.810.463

Imports en euros.

Font: Liquidacions del pressupost de l'exercici 2013.

El detall de les places de personal ocupades, de les quatre diputacions, a 31 de desembre del 2013, és el següent:

Quadre 6. Personal de les diputacions catalanes a 31 de desembre del 2013

Tipus de personal	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona
Eventuals	61	25	31	17
Funcionaris	3.852	109	303	292
Laborals	14	164	12	580
Total	3.927	298	346	889

Font: Elaboració pròpia.

D'altra banda, el detall dels càrrecs electes, en funció del grau de dedicació, és el següent:

Quadre 7. Càrrecs electes a 31 de desembre del 2013 en funció del grau de dedicació

Dedicació	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona
Exclusiva	31	10	24	16
Parcial	0	0	0	5
Assistència a reunions	20	17	1	6
Total	51	27	25	27

Font: Elaboració pròpia.

2.2. DIPUTACIÓ DE BARCELONA

2.2.1. Control intern

El control i la fiscalització interna de tots els actes, documents i expedients de la Diputació de Barcelona i dels organismes autònoms es regula a través del Pla anual d'actuacions de control del Departament d'Intervenció de la Diputació, on es defineix la forma en què es durà a terme el control posterior. Com a resultat de l'esmentat Pla, el Departament d'Intervenció formula anualment un informe de fiscalització plena posterior.

L'informe de la Intervenció General corresponent a la fiscalització plena posterior de l'exercici 2013 es va emetre el 12 de febrer del 2014.

2.2.2. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes

El Ple de la Diputació de Barcelona va aprovar definitivament el Compte general corresponent a l'exercici 2013 el 24 de juliol del 2014, i va ser retut a la Sindicatura de Comptes el 15 d'octubre del 2014.

2.2.3. Liquidació del pressupost

El Ple de la Diputació de Barcelona va aprovar inicialment el pressupost de l'exercici 2013 el 20 de desembre del 2012, el qual va quedar definitivament aprovat el 12 de gener del 2013, amb posterioritat al termini del 31 de desembre del 2012 que estableix la normativa, i es va publicar en el *Butlletí Oficial de la Província* (BOP) de Barcelona el 15 de gener del 2013.

La Liquidació del pressupost de la Diputació de Barcelona de l'exercici 2013, així com el Resultat pressupostari són els que figuren a continuació:

Quadre 8. Liquidació pressupostària. Diputació de Barcelona

Capítols d'ingressos	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Drets reconeguts	Drets pendents cobrament
1. Impostos directes	106.234.000	-	106.234.000	106.835.795	17.367.667
2. Impostos indirectes	65.319.000	-	65.319.000	67.693.167	-
3. Taxes i altres ingressos	8.404.000	43.106	8.447.106	9.205.983	678.317
4. Transferències corrents	460.127.000	18.744.086	478.871.086	476.640.487	4.077.332
5. Ingressos patrimonials	5.305.000	-	5.305.000	3.941.520	546.949
Total operacions corrents	645.389.000	18.787.192	664.176.192	664.316.952	22.670.265
6. Alienació d'inversions reals	-	-	-	3.284	-
7. Transferències de capital	450.000	1.445.887	1.895.887	3.090.276	1.949.860
Total operacions de capital	450.000	1.445.887	1.895.887	3.093.560	1.949.860
8. Actius financers	11.261.000	223.900.888	235.161.888	17.662.572	878.706
9. Passius financers	33.000.000	-	33.000.000	-	-
Total operacions financeres	44.261.000	223.900.888	268.161.888	17.662.572	878.706
Total ingressos	690.100.000	244.133.967	934.233.967	685.073.084	25.498.831

Capítols de despeses	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Obligacions reconegudes	Obligacions pendents pagament
1. Despeses de personal	210.932.000	(1.766.150)	209.165.850	189.957.968	21.596
2. Despeses en béns corrents i serveis	79.647.000	13.535.482	93.182.482	70.600.456	1.772.601
3. Despeses financeres	6.351.000	(191.500)	6.159.500	5.926.963	17.954
4. Transferències corrents	190.040.000	94.820.189	284.860.189	198.789.711	4.192.162
5. Fons de contingència i altres imprevistos	6.000.000	(1.434.005)	4.565.995	-	-
Total operacions corrents	492.970.000	104.964.016	597.934.016	465.275.098	6.004.313
6. Inversions reals	47.218.000	16.229.038	63.447.038	30.308.716	898.701
7. Transferències de capital	83.967.000	115.888.427	199.855.427	51.057.103	1.863.573
Total operacions de capital	131.185.000	132.117.465	263.302.465	81.365.819	2.762.274
8. Actius financers	32.873.000	7.052.486	39.925.486	27.162.467	63.158
9. Passius financers	33.072.000	-	33.072.000	33.071.267	-
Total operacions financeres	65.945.000	7.052.486	72.997.486	60.233.734	63.158
Total despeses	690.100.000	244.133.967	934.233.967	606.874.651	8.829.745

Quadre 8. Liquidació pressupostària. Diputació de Barcelona (continuació)

Resultat pressupostari	Drets reconeguts nets	Obligacions reconegudes netes	Resultat pressupostari
a. Operacions corrents	664.316.952	465.275.098	
b. Altres operacions no financeres	3.093.560	81.365.819	
Total operacions no financeres (a+b)	667.410.512	546.640.917	
Actius financers	17.662.572	27.162.467	
Passius financers	-	33.071.267	
Resultat pressupostari de l'exercici	685.073.084	606.874.651	78.198.433
Ajustaments			
4. Crèdits gastats finançats amb romanent de tresoreria per a despeses generals			93.580.519
5. Desviacions de finançament negatives de l'exercici			8.211.506
6. Desviacions de finançament positives de l'exercici			(3.545.548)
Resultat pressupostari ajustat			176.444.910

Imports en euros.

Font: Compte general de l'exercici 2013.

El pressupost inicial va ser de 690,10 M€ i es van realitzar modificacions de crèdit per 244,13 M€, que van donar com a resultat un pressupost definitiu de 934,23 M€.

Pel que fa a les despeses de personal, el pressupost inicial va ser de 210,93 M€ i es van realitzar modificacions de crèdit negatives per 1,77 M€, que van donar com a resultat un pressupost definitiu de 209,17 M€, el que suposa un 22,4% del pressupost total.

Els drets reconeguts van ser de 685,07 M€, mentre que les obligacions reconegudes van ser de 606,87 M€. Així, el grau d'execució del pressupost va ser del 73,3% i del 65,0%, respectivament, i el Resultat pressupostari no ajustat de 78,20 M€, que després dels ajustaments pertinents va ser de 176,44 M€.

2.2.4. Fiscalització de les despeses de personal**2.2.4.1. Liquidació del pressupost de despeses. Capítol 1**

La liquidació del capítol 1, Despeses de personal, del pressupost de despeses de la Diputació de Barcelona de l'exercici 2013 és la següent:

Quadre 9. Pressupost de despeses. Capítol 1: Despeses de personal. Diputació de Barcelona

Concepte	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Obligacions reconegudes	Pendent de pagament
100. Retribucions bàsiques i altres dels membres dels òrgans de govern	2.682.426	-	2.682.426	2.653.420	-
101. Retribucions bàsiques i altres del personal directiu	6.046.157	(482.070)	5.564.087	4.060.296	-
10. Òrgans de govern i personal directiu	8.728.583	(482.070)	8.246.513	6.713.716	-
110. Retribucions bàsiques i altres del personal eventual	2.654.694	-	2.654.694	2.660.944	-
11. Personal eventual	2.654.694	-	2.654.694	2.660.944	-
120. Retribucions bàsiques	50.954.449	(969.021)	49.985.428	45.149.172	-
121. Retribucions complementàries	81.713.231	(1.912.069)	79.801.162	70.724.813	-
12. Personal funcionari	132.667.680	(2.881.090)	129.786.590	115.873.985	-
130. Laboral fix	499.264	(19.491)	479.773	568.568	-
131. Laboral temporal	27.906	-	27.906	13.874	-
13. Personal laboral	527.170	(19.491)	507.679	582.442	-
143. Altre personal	6.258.639	2.005.990	8.264.629	7.013.362	-
14. Altre personal	6.258.639	2.005.990	8.264.629	7.013.362	-
150. Productivitat	10.538.769	(156.992)	10.381.777	9.642.115	-
151. Gratificacions	3.050.000	-	3.050.000	2.894.187	-
15. Incentius al rendiment	13.588.769	(156.992)	13.431.777	12.536.302	-
160. Quotes socials	42.778.965	(234.835)	42.544.130	40.443.703	-
161. Prestacions socials	1.280.000	-	1.280.000	2.385.175	-
162. Despeses socials del personal	2.437.500	2.338	2.439.838	1.748.331	21.596
163. Indemnitzacions	10.000	-	10.000	8	-
16. Quotes, prestacions i despeses socials a càrrec de l'ocupador	46.506.465	(232.497)	46.273.968	44.577.217	21.596
Total	210.932.000	(1.766.150)	209.165.850	189.957.968	21.596

Imports en euros.

Font: Compte general de l'exercici 2013.

El total d'obligacions reconegudes en el capítol 1, Despeses de personal, del pressupost de despeses per a l'exercici 2013 va ser de 189,96 M€, el que suposa un grau d'execució del 90,8% del pressupost definitiu d'aquest capítol i un 31,3% del total d'obligacions reconegudes en l'exercici.

A continuació es presenta el detall per conceptes de les obligacions reconegudes en el capítol 1 en l'exercici 2013, i la seva comparació amb l'exercici 2012.

Quadre 10. Despeses de personal. Obligacions reconegudes

Article	Exercici 2012	Exercici 2013	Variació (%)
10. Òrgans de govern i personal directiu	7.310.801	6.713.716	(8,2)
11. Personal eventual	2.249.570	2.660.944	18,3
12. Personal funcionari	109.066.419	115.873.985	6,2
13. Personal laboral	440.298	582.442	32,3
14. Altre personal	6.190.621	7.013.362	13,3
15. Incentius al rendiment	12.263.574	12.536.302	2,2
16. Quotes, prestacions i despeses socials a càrrec de l'ocupador	43.963.743	44.577.217	1,4
Total	181.485.026	189.957.968	4,7

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

Les obligacions reconegudes de les despeses de personal de l'exercici 2013 van experimentar un increment respecte de l'exercici anterior del 4,7%. Les principals variacions són les següents:

- S'ha de tenir en compte l'efecte de la supressió de la paga extra del mes de desembre del 2012, derivada del Reial decret llei 20/2012, del 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i el foment de la competitivitat (RDL 20/2012). La recuperació d'aquesta paga en l'exercici 2013, que va ascendir a 9,49 M€, va provocar un increment de la despesa de personal d'un 5,3% respecte de l'exercici anterior. Si no s'hagués produït aquest fet, el capítol 1 del pressupost de la Diputació de Barcelona hauria experimentat una reducció del 0,6%.
- Les retribucions dels òrgans de govern i personal directiu es van reduir en un 8,2% respecte de l'exercici anterior com a resultat d'una reorganització de l'organigrama de l'entitat que va disminuir el nombre de càrrecs directius passant de 191 en l'exercici 2012 a 174 en l'exercici 2013, disminuint les retribucions en més d'1,00 M€, fet que suposa un decrement de més del 10%. De la mateixa manera que en el punt anterior, aquest decrement és va compensar amb l'increment derivat de la recuperació de la paga extra, sent finalment la reducció de la despesa d'un 8,2%.
- La despesa en retribucions al personal eventual es va incrementar en un 18,3% a causa, principalment, que durant l'exercici 2012 es van produir baixes que no van ser cobertes fins a l'inici de l'exercici 2013, en què es van incorporar nou eventuals i sis van cessar. Aquestes variacions de personal, juntament amb altres variacions poc significatives, van suposar un increment de la despesa del 9,8%. Aquest increment, acumulat al derivat de la recuperació de la paga extra abans esmentat, va donar com a resultat un increment total del 18,3%.
- Les retribucions del personal funcionari no van experimentar cap variació en termes d'homogeneïtat entre els dos períodes. La principal variació dels imports entre exercicis

va ser l'efecte de la recuperació de la paga extra, que va incrementar les retribucions respecte de l'exercici anterior en un 7,5%. Les variacions que es van produir en el nombre de treballadors i en les situacions personals (triennis, acumulacions de tasques, etc.) van ser poc significatives en termes de despesa i van provocar un decrement de la despesa de l'1,3%.

- La despesa en retribucions del personal laboral va augmentar per la reincorporació, a finals del 2012, d'un treballador que es trobava fora de la Diputació de Barcelona en serveis especials. Atès que només eren catorze treballadors laborals, aquesta reincorporació va tenir un impacte molt significatiu, del 22,8%, que sumat a l'efecte de la recuperació de la paga extra va provocar un increment del 32,3% en aquesta partida.
- Les retribucions d'altre personal van experimentar un creixement important. Aquesta partida es compon de les retribucions que es paguen al personal contractat de forma temporal (per períodes d'entre un i trenta dies l'any) per prestar serveis essencials i que varia molt en funció de les necessitats de cada exercici. Si es detreu l'efecte de l'increment per la recuperació de la paga extra, d'un 8,1%, l'increment de les retribucions en aquest personal va ser del 5,2%.
- L'increment dels incentius al rendiment va ser degut, principalment, al fet que en l'exercici 2013 hi havia trenta-sis treballadors més que en l'exercici anterior que van cobrar el premi per anys de servei, regulat en l'Acord de condicions, i que va suposar un increment de la despesa de 0,22 M€, és a dir, un 1,8%. La resta de l'increment fins al 2,2% va ser degut al pagament de més serveis extraordinaris.
- Dins les despeses socials, el concepte que va experimentar un increment més important va ser el pagament d'incentius a la jubilació que durant el 2013 va ser de 2,25 M€, és a dir, un increment del 2,3%. No obstant això, l'increment final de la partida va ser de l'1,4% a causa de la disminució de la resta de les despeses socials.

Les despeses de personal registrades en el Compte del resultat economicopatrimonial de l'exercici 2013 van ser de 192,73 M€. S'ha efectuat la conciliació d'aquest import amb la liquidació del pressupost de despeses sent l'única diferència la provisió per les pagues extres meritades i no vençudes registrada en la comptabilitat financera.

2.2.4.2. Mostra fiscalitzada

Per fiscalitzar les despeses de personal s'ha demanat a la Diputació de Barcelona un detall de la nòmina de l'any 2013 per treballadors i conceptes, que ha estat conciliat amb les despeses de personal amb resultat satisfactori.

Adicionalment, s'han fiscalitzat les despeses de personal incloses en el capítol 2 del pressupost, corresponents a dietes, locomocions i altres indemnitzacions percebudes pel personal.

Per a la seva fiscalització s'han realitzat els procediments següents:

- S'ha fet una anàlisi dels convenis i acords que regulen els aspectes relacionats amb el personal per verificar que els conceptes s'ajusten a la legalitat.
- S'ha verificat que els documents legalment exigits en matèria de personal, com ara la Relació de llocs de treball (RLT), la plantilla de personal i l'Oferta pública d'ocupació, han estat elaborats d'acord amb el que estableix la legislació vigent i que han estat degudament aprovats.
- S'ha comprovat que tots els conceptes retributius recollits en el resum de nòmines han estat degudament aprovats per l'òrgan competent i que compleixen la normativa vigent.
- Per a una mostra de cent cinquanta-cinc treballadors, seleccionats de forma aleatòria amb criteris estadístics, s'ha analitzat que les retribucions compleixen els requeriments i límits establerts en la normativa aplicable en cada cas. D'aquesta mostra, pels treballadors nomenats durant l'exercici 2013, s'ha analitzat també la seva contractació d'acord amb la normativa vigent.
- S'ha analitzat la totalitat de les retribucions dels membres dels òrgans de govern de la Diputació de Barcelona verificant que, tant per import com per concepte, compleixen els requeriments establerts en la normativa.
- Per a aquells conceptes de percepció puntual (ajuts socials, incentius, etc.) s'ha analitzat que el seu cobrament està degudament justificat segons la regulació de la Diputació de Barcelona i que responen a conceptes contemplats en la normativa vigent.
- Per fiscalitzar la despesa registrada en el capítol 2 del pressupost corresponent a dietes, locomocions i altres indemnitzacions percebudes pel personal en l'exercici 2013 per 1,19 M€, s'ha seleccionat una mostra de quaranta punts comptables de forma aleatòria amb criteris estadístics, i s'ha verificat que la despesa respon a locomocions o dietes del personal, que es deriven de l'exercici de la seva activitat i que existeix la justificació corresponent.

Adicionalment, s'ha realitzat una anàlisi per perceptor d'aquestes despeses amb l'objectiu de detectar conceptes anòmals o imports excessius.

Per últim, s'han analitzat, en la seva totalitat, les dietes satisfetes als membres dels òrgans de govern per l'assistència a les sessions dels òrgans als quals pertanyen.

2.2.4.3. Relació de llocs de treball i plantilla

A continuació s'expliquen les principals característiques de l'RLT i de la plantilla de la Diputació de Barcelona.

Relació de llocs de treball

D'acord amb l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat per la Llei 2/2007, del 12 d'abril (EBEP), l'RLT és l'eina per estructurar l'organització del personal i estableix el contingut mínim que aquesta ha de presentar.

Segons l'article 74 de l'EBEP, per a cada lloc de treball s'ha de detallar la denominació del lloc, el grup de classificació professional, el cos o escala a què estigui adscrit, el sistema de provisió i les retribucions complementàries.

En la sessió del Ple del 26 de setembre del 2013 de la Diputació de Barcelona, es va aprovar la darrera RLT i la plantilla amb una modificació significativa respecte de l'anterior consistent en l'amortització de cinquanta-sis places vacants i la reconversió de trenta-dues places per adequar-les a les necessitats del servei. Aquesta modificació no suposa un increment de despesa d'acord amb el que estableix la Llei 17/2012, del 28 de novembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2013, i compleix el principi d'estabilitat pressupostària i la regla de despesa definits en els articles 3 i 12 de la Llei orgànica 23/2012, del 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. A més, va ser degudament publicada en el BOP de Barcelona del 25 d'octubre del 2013.

La fiscalització de l'RLT de la Diputació de Barcelona ha posat de manifest que, en contra del que disposa l'article 70 de l'EBEP, aquesta no detalla el cos o escala a què estan adscrits cadascun dels 2.260 tipus de lloc de treball que la componen. A més, inclou les dades del complement específic, que està associat a un sistema de codis sense que figuri cap informació auxiliar que permeti quantificar-lo tal com estableix l'article 170.2 del Decret 214/1990.

Plantilla

La plantilla inicial de la Diputació de Barcelona va ser aprovada juntament amb el pressupost el 14 de gener del 2013 i publicada en el BOP de Barcelona del 15 de gener del 2013. Com s'ha esmentat en l'apartat anterior, va ser modificada per l'Acord del Ple del 26 de setembre del 2013.

La fiscalització realitzada ha posat de manifest que, en contra del que estableix l'article 25 del Decret 214/1990, en la plantilla no s'indica el nombre de places que estan vacants.

2.2.4.4. *Convenis col·lectius i acords de personal*

El personal de la Diputació de Barcelona es regeix per l'Acord de condicions de treball dels funcionaris de la Diputació (quant al personal funcionari) i pel Conveni col·lectiu del personal laboral de la Diputació (quant al personal laboral), ambdós aprovats pel Ple corporatiu el 28 de març de 1996 i prorrogats de forma tàcita, tal com es preveu en l'acord i en el conveni, ja que no hi ha hagut cap denúncia de les parts implicades. Al llarg d'aquests anys s'han signat acords relatius a pactes socials que modifiquen i/o actualitzen certes previsions dels acords inicials. S'ha de dir, que des de l'aprovació de l'Acord de condicions i del Conveni col·lectiu s'han aprovat més de cent acords que actualitzen i amplien les condicions recollides inicialment en ambdós documents. El fet de no recollir totes aquestes actualitzacions i/o ampliacions de les condicions del personal en un sol document dificulta el seguiment de les condicions vigents en cada moment.

S'ha analitzat l'Acord de condicions i el Conveni col·lectiu esmentats, així com els nous acords aprovats des del moment de la signatura d'aquests i s'ha observat el següent:

A finals de l'exercici 2012, es van iniciar les negociacions amb els treballadors amb l'objectiu d'adequar els permisos i les vacances continguts en l'Acord de condicions amb el que preveu el RDL 20/2012, i la jornada laboral amb l'establert en la normativa vigent.

Com a resultat, per Decret de Presidència del 21 de desembre del 2012, la Diputació de Barcelona va establir la jornada laboral general dels seus treballadors en 37,5 hores setmanals de mitjana en còmput anual i dues jornades especials, de 40 hores i 35 hores setmanals. També va establir la possibilitat de gaudir d'un total de 15 minuts diaris en concepte de formació voluntària i de 5 hores mensuals en concepte de conciliació de la vida familiar i laboral, sense necessitat de presència en el lloc de treball i considerades temps treballat a tots els efectes. Aquesta possibilitat es va limitar, per Decret de Presidència del 7 de març del 2013, a 111,5 hores anuals. En l'anàlisi realitzada, s'ha vist que la Diputació no disposa de cap control que aquestes hores corresponguin efectivament a algun supòsit d'absència justificable ni a formació.

L'esmentat Decret del 7 de març del 2013 deixa en suspens els articles de l'Acord de condicions que fan referència als dies d'assumptes personals, que passen a ser tres en lloc d'onze, i als dies addicionals de vacances per antiguitat, que desapareixen.

Addicionalment, per Decret de Presidència del 16 de maig del 2013 es va acordar que els treballadors podien disposar de quinze hores addicionals als tres dies d'assumptes personals establerts en el Decret del 7 de març del 2013, cosa que va en contra del que regula l'EBEP vigent en aquella data.

Finalment, per Decret de Presidència del 21 de maig del 2013, la Diputació de Barcelona desenvolupa el que estableix l'article 48 de l'EBEP quant a les hores gaudides en concepte de conciliació de la vida familiar i laboral, establint que com a màxim seran de quatre dies

l'any. Aquests dies s'afegeixen a les cinc hores mensuals en concepte de conciliació establertes en el Decret del 21 de desembre del 2012 abans esmentat. En aquest Decret es regulen els requisits genèrics que s'han de complir per considerar una absència com a necessària amb motiu de conciliació de la vida familiar i laboral, que haurà de ser justificada mitjançant una declaració jurada del treballador indicant el supòsit de fet corresponent.

La regulació de les 111,5 hores anuals entre formació i conciliació de la vida familiar i laboral, així com l'augment de les 15 hores addicionals als tres dies d'assumptes personals vulneren la normativa vigent en l'exercici 2013 respecte del compliment de la jornada laboral i gaudiment de dies d'assumptes propis.

2.2.4.5. Retribucions del personal

Les retribucions del personal de l'exercici 2013 van ascendir a 145,38 M€, i representaven el 76,5% del total de les despeses de personal. D'aquests, 2,65 M€ corresponien a retribucions dels càrrecs electes, 4,07 M€ a retribucions del personal directiu, 2,66 M€ a retribucions del personal eventual, 115,87 M€ a retribucions als funcionaris, 0,58 M€ a retribucions al personal laboral, 7,01 M€ a retribucions del personal temporal i 12,54 M€ a incentius al rendiment.

El Ple de la Diputació de Barcelona es compon de cinquanta-un càrrecs electes dels quals trenta-un exerceixen les seves funcions en dedicació exclusiva, percebent una retribució anual, i vint només assisteixen a les reunions dels òrgans als quals pertanyen, i reben les indemnitzacions corresponents.

A continuació s'expliquen les principals característiques de les retribucions al personal, així com les incidències que s'han trobat.

Les retribucions pagades per la Diputació de Barcelona durant l'exercici 2013 s'ajusten a la Llei 17/2012, del 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici 2013 i respecten els increments retributius establerts per aquest any en la Llei esmentada.

Les taules retributives aprovades anualment per la Diputació de Barcelona són les que determinen el sou, els triennis i el complement de destinació del personal, d'acord amb la Llei de pressupostos de l'Estat per a l'any 2013.

A més, les taules aproven també les retribucions complementàries següents:

- El factor base complementari del sou base i del complement de destinació, que correspon a un import aproximat del 5% del sou base i del 5% del complement de destinació. Aquest complement ha estat inclòs com a part del complement específic en l'exercici 2014 tot i que en l'any 2013 encara estava incorrectament classificat en les

taules retributives. Durant l'exercici 2013 aquest complement va ascendir a un total de 3,14 M€, un 2,2% del total de les retribucions.

- El complement específic, que queda establert per a cada lloc de treball mitjançant un codi que forma part de l'RLT. El seu import està format per la suma del factor base, el factor complement de treball i el factor homologació de carrera així com d'altres factors de percepció condicionada, com són la dedicació exclusiva, la plena dedicació, la prolongació de jornada i la lliure disposició. L'import satisfet durant l'exercici 2013 va ser de 45,19 M€, el 31,1% de les retribucions.
- La productivitat, una part de la qual es percep mensualment l'any següent al de la seva meritació, d'acord amb una fórmula que permet avaluar cadascun dels llocs ocupats, i una altra part es percep anualment i d'un sol cop, si es compleix el requisit de no haver faltat al treball més de setze dies naturals durant l'any, o l'equivalència en hores referida a absències parcials de la jornada. Durant l'exercici 2013 es van satisfer 9,67 M€, el 6,7% del total de les retribucions, en concepte de productivitat (vegeu l'apartat 2.2.4.6).

Adicionalment, la Diputació de Barcelona paga altres retribucions que no consten ni en l'RLT ni en les taules retributives i que es determinen en els diferents acords interns de la Diputació de Barcelona aprovats pel Ple. Aquestes retribucions són les següents:

- Factor jornada ampliada, factor supervisió, complement de nocturnitat, complement per càrrec docent i guàrdies mèdiques. Aquests complements no es detallen en l'RLT ni en les taules retributives de l'exercici 2013, tot i que ja es van incloure en les taules retributives en l'exercici 2014. La suma de les retribucions satisfetes per aquests conceptes va ser de 4,07 M€, el 2,8% del total de retribucions.
- Factor penositat i perillositat per als llocs que presentin determinades característiques de risc. Aquest complement s'inclou en les taules retributives en l'exercici 2015. Durant el 2013 es van pagar 0,83 M€ per aquests conceptes.
- Diferència de grau que retribueix la diferència entre el nivell de destinació d'un lloc de treball i el grau de competència obtingut mitjançant el sistema de carrera professional establert pel Decret del president de la Diputació de Barcelona del 7 de maig del 2008, pel qual s'aprova la carrera professional del personal. Durant l'exercici 2013 es van pagar 3,90 M€ per aquest concepte, que representa un 2,8% del total de les retribucions satisfetes al personal.
- Altres complements personals i individuals, com ara el complement personal, el complement personal transitori i el complement individual. L'import d'aquesta tipologia de complements satisfets durant l'exercici 2013 va ser de 0,66 M€.

Les incidències relatives a les retribucions del personal funcionari de la Diputació de Barcelona durant l'exercici 2013 són les següents:

- El personal de la Diputació de Barcelona cobra mensualment un complement anomenat “factor base complementari” lligat a les retribucions bàsiques i un altre lligat al complement de destinació que no estan contemplats en les normes reguladores de la funció pública, ja que aquests complements no retribueixen les condicions particulars del lloc de treball atesa l'especial dificultat tècnica, el grau de dedicació, la responsabilitat o la penositat. L'import d'aquests complements va ascendir aproximadament a 3,14 M€ per a l'exercici 2013, el que representa un 2,2% del total de retribucions de l'exercici.
- [...]¹
- La Diputació de Barcelona paga diversos conceptes retributius que no estan inclosos ni en l'RLT ni en les taules retributives tot i que es perceben de manera periòdica i estan relacionats amb les característiques del lloc de treball. Aquests conceptes es determinen en acords interns de la Diputació de Barcelona aprovats pel Ple. S'ha comprovat que al llarg dels exercicis 2014 i 2015 s'ha corregit aquesta situació i l'RLT i les taules retributives ja recullen tots els conceptes retributius dins el complement específic. Aquests conceptes són els següents:
 - Factor jornada ampliada, factor supervisió, complement de nocturnitat, complement per càrrec docent i guàrdies mèdiques, que en el seu conjunt ascendeixen a un total de 4,07 M€. Es van incloure en les taules retributives del 2014.
 - Factor penositat i perillositat, que durant l'exercici 2013 van ascendir a 0,83 M€. Aquests complements van ser recollits en les taules retributives del 2015.

2.2.4.6. *Incentius al rendiment*

El detall dels incentius al rendiment és el següent:

Quadre 11. Incentius al rendiment

Concepte	Exercici 2013
Productivitat	4.889.655
Paga assiduitat	4.752.460
150. Productivitat	9.642.115
151. Gratificacions	2.894.187
Total incentius al rendiment	12.536.302

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

1. Text eliminat arran de les al·legacions rebudes.

Productivitat

La productivitat es regula en l'Acord de condicions i el Conveni col·lectiu reguladors de les condicions de treball del personal de la Diputació, i es compon, principalment, de la productivitat, pròpiament dita, i de la paga d'assiduitat.

La paga de productivitat està establerta per a cada lloc de treball i el seu import màxim, que és aprovat pel Ple de la Diputació de Barcelona, es troba detallat en les taules retributives. El seu cobrament es distribueix en l'any següent, en dotze mensualitats, i està subjecte al compliment d'uns objectius que són avaluats anualment a través d'un procediment de valoració establert reglamentàriament per la Diputació de Barcelona.

Durant l'exercici 2013 es van satisfer 4,89 M€, que correspon al 3,4% del total de les retribucions de personal.

La paga d'assiduitat consisteix en un import igual per a tots els treballadors de 1.325 €, que es cobra un cop l'any si no s'ha superat un límit de setze dies anuals d'absència al lloc de treball, amb les especificacions que s'estableixen en els diferents acords que la regulen. L'import pagat l'any 2013 per aquest concepte va ser de 4,75 M€, el 3,3% del total de retribucions.

En la fiscalització d'aquests conceptes s'han observat les incidències següents:

- A parer de la Sindicatura, el tractament de la paga d'assiduitat no compleix els criteris per a ser considerada un incentiu al rendiment.²
- La Sindicatura no ha tingut cap evidència que s'hagi posat en coneixement públic, ni dels funcionaris de la corporació ni dels representants sindicals, els imports pagats en concepte de productivitat, en contra del que estableix l'article 172 del Decret 214/1990.
- L'import màxim a percebre en concepte de paga d'assiduitat segons l'establert en les taules salarials del 2013 de la Diputació de Barcelona era de 1.325 € anuals. Durant l'exercici 2013 hi va haver vuitanta-nou treballadors que van superar aquest import sense que s'hagi aportat la deguda justificació. L'import total pagat en excés va ser de 39.399 €.

Gratificacions

Dins les gratificacions s'inclou, a banda dels imports satisfets per conceptes que no són periòdics, com la nocturnitat, les festivitats i les hores extraordinàries, el cobrament d'un premi per anys de serveis prestats. Segons el que estableix l'article 30 de l'Acord de

2. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

condicions del personal funcionari i l'article 43 del Conveni col·lectiu del personal laboral, els treballadors amb 25, 30 o 35 anys de servei, tenen dret a percebre un premi per antiguitat en funció dels anys de servei amb un màxim de sis mensualitats per 40 anys treballats.

Durant l'exercici 2013, aquest premi va suposar el pagament d'1,19M€, repartit entre tres-cents dotze treballadors diferents.

El pagament d'aquests premis en funció de l'antiguitat en la prestació dels serveis, regulats en l'article 30 de l'Acord de condicions de treball del personal funcionari i l'article 43 del Conveni col·lectiu del personal laboral de la Diputació de Barcelona, no està emparat per la normativa sobre retribucions dels empleats públics, atès que, a criteri de la Sindicatura, aquests pagaments es consideren retribucions i no de millora social.

2.2.4.7. Quotes, prestacions i despeses socials

Dins aquest article s'inclouen les cotitzacions socials a la Seguretat Social i les prestacions i despeses socials, el detall d'aquests conceptes és el següent:

Quadre 12. Quotes, prestacions i despeses socials

Concepte	Exercici 2013
160. Quotes socials	40.443.703
161. Prestacions socials	2.385.175
Ajuts i altres despeses socials	505.561
Assegurances	23.957
Ajuts menjador	1.029.975
Formació del personal	188.838
162. Despeses socials	1.748.331
163. Indemnitzacions	8
Total	44.577.217

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

A continuació es detallen els conceptes més significatius de les prestacions i les despeses socials, així com les incidències observades.

Prestacions socials

Dins les prestacions socials s'inclouen, principalment, 2,25M€ d'indemnitzacions per jubilacions anticipades pagades a setanta-sis treballadors. El personal pot acollir-se a la jubilació voluntària anticipada amb dret a percebre diverses mensualitats, previstes tant en l'Acord de condicions com en el Conveni col·lectiu, que varien en funció de l'edat del

receptor en el moment en què es gaudeixi. El personal que s'hi aculli ha de reunir els requisits legals i la plaça que ocupa ha de poder ser amortitzada. Excepcionalment, si la plaça no fos amortitzable, es podrà concedir discrecionalment la jubilació anticipada.

Aquesta regulació ha estat modificada diverses vegades per anar augmentant els col·lectius de persones que podien acollir-s'hi. Cal destacar la modificació que va tenir lloc per al període 2000-2003, vigent l'any 2013, que va incloure la desaparició dels requisits que anaven lligats a la naturalesa d'aquest incentiu. Concretament, en l'Annex al Decret de 2 d'octubre del 2000, s'estableix el següent:

L'apartat VI dels referits Pactes efectua una nova regulació de la jubilació voluntària incentivada que facilita l'exercici d'aquest dret per part de les persones interessades a acollir-s'hi. En aquest sentit, desapareixen, com a requisits exigits per accedir-hi, la necessitat d'amortització de la plaça així com la resta de supòsits que, de no donar-se la referida circumstància, havien de concórrer per donar tràmit a la petició de la persona interessada.

La disposició addicional vint-i-unena de la Llei 30/1984, del 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, encara vigent l'any 2013, estableix el següent:

Disposició addicional vint-i-unena

Les Comunitats Autònomes i les Corporacions Locals, d'acord amb la seva capacitat d'autoorganització, podran adoptar, a més dels Plans d'Ocupació, altres sistemes de racionalització dels recursos humans, mitjançant programes adaptats a les seves especificitats, que podran incloure totes o alguna de les mesures esmentades en els apartats 2 i 3 de l'article 18 de la present Llei, així com els incentius a l'excedència voluntària i a la jubilació anticipada.

Per tant, aquesta norma permet que les corporacions locals puguin aprovar incentius a la jubilació anticipada dins de sistemes de racionalització dels recursos humans, però no es preveu l'adopció d'aquests incentius com un simple premi.

En el cas de la Diputació de Barcelona, el redactat original de l'article 35 de l'Acord de condicions preveia que per accedir a aquesta jubilació anticipada incentivada, a més de donar-se els requisits legals (s'entén que de la jubilació anticipada), s'havia d'amortitzar la plaça de la persona que la demanava. Aquesta redacció original es podia entendre que lligava l'incentiu a una necessitat d'amortitzar certs llocs de treball. També és cert que en el paràgraf següent s'introduïa una opció que desvirtua aquesta conclusió, ja que permetia, de forma excepcional, que l'incentiu es concedís de forma discrecional sense amortització de places.

Després de la modificació derivada del Decret del 2 d'octubre del 2000 abans esmentada, l'incentiu a la jubilació anticipada ja no queda vinculat a cap sistema de racionalització de recursos humans i, per tant, no es pot afirmar que en el cas d'aquests acords es compleixi el que disposa la disposició addicional vint-i-unena.

Despeses socials

Dins les despeses socials s'inclouen, principalment, les despeses socials previstes en l'Acord de condicions i en el Conveni col·lectiu. A més, també s'inclouen els ajuts de menjador i la formació del personal.

2.2.4.8. Contractació de personal

L'evolució del nombre de treballadors de la Diputació de Barcelona del 31 de desembre de l'exercici 2012 al 31 de desembre del 2013 és la següent:

Quadre 13. Evolució del personal per categories

Tipus de personal	Treballadors a 31.12.2012	Treballadors a 31.12.2013	Variació de treballadors
Eventual	58	61	3
Funcionari	2.665	2.492	(173)
Interí	1.250	1.360	110
Laboral	14	14	0
Total	3.987	3.927	(60)

Font: Dades de la Diputació de Barcelona.

Pel que fa als càrrecs electes, tot i que hi va haver variacions en els diputats, el nombre es va mantenir en cinquanta-un en ambdós exercicis.

La variació del personal eventual correspon als nous nomenaments que es van produir després que durant l'exercici 2012 alguns dels diputats van renunciar al seu càrrec, fet que va provocar el cessament automàtic dels eventuals per ells nomenats. Els nous diputats van nomenar nous eventuals, alguns d'ells abans de finalitzar l'exercici 2012, i d'altres en l'exercici 2013.

Durant l'exercici 2013 es van produir cent noranta-set baixes de personal funcionari, la major part per jubilació i per excedències, i vint-i-quatre altes, totes elles corresponents a reincorporacions de personal que estaven prestant serveis en altres administracions en situació de comissió de serveis o serveis especials, i reincorporacions després de períodes d'excedència.

Durant l'exercici 2013, el personal interí es va incrementar en cent deu treballadors respecte de l'exercici 2012. Aquesta variació correspon a quatre-cents setze altes de treballadors temporals (en la seva majoria es nomenen només per dies o setmanes) i a tres-cents sis baixes. La Diputació de Barcelona nomena personal interí per a la prestació de serveis d'assistència social (residències per a la gent gran) i atenció presencial a institucions que presten serveis públics (biblioteques i entitats culturals). La naturalesa

d'aquestes activitats implica l'existència d'un elevat nombre de nomenaments de curta durada que s'articula a través d'una borsa de treball que inclou els treballadors que van superar el procés selectiu corresponent en cada cas, i que són seleccionats per ordre de puntuació quan sorgeix la necessitat.

La normativa pressupostària vigent en l'exercici 2013 restringia la possibilitat de contractar personal laboral temporal o nomenar personal interí a casos excepcionals en què calgués cobrir necessitats urgents i inajornables, i sempre que aquestes necessitats es produïssin en sectors, funcions i categories professionals que es consideressin prioritàries, o que afectessin el funcionament dels serveis públics essencials.

Per Acord de Ple de la Diputació de Barcelona del 23 de febrer del 2012, es van aprovar diversos acords sobre la determinació dels criteris per nomenar o contractar personal temporal i declarar els serveis essencials i prioritàries. En aquest Acord hauria estat necessari que es justificués el caràcter essencial de cadascun dels serveis a què fa referència, i no únicament fer-los derivar, com a únic argument, dels serveis mínims i obligatoris que han de prestar els municipis. A més, almenys un d'aquests serveis definits com a essencial, com és "tota activitat dirigida a impulsar i reactivar l'activitat econòmica", no es correspon amb els serveis mínims que han de prestar els municipis, ni tampoc amb les funcions públiques necessàries de les entitats locals a què es referia la disposició addicional segona de l'EBEP. La redacció en termes genèrics d'aquest servei fa difícil precisar-ne l'àmbit, circumstància que també és contradictòria amb la necessitat que els supòsits admesos tinguessin un caràcter excepcional i estiguessin degudament motivats.

A banda de l'observació esmentada en relació amb els acords presos pel Ple de la Diputació de Barcelona, en la revisió de la contractació de personal efectuada en l'exercici 2013, s'ha observat que, en quatre nomenaments, un per cobrir un lloc de treball d'oficial d'obres públiques, dos de serveis en biblioteques i un de manteniment forestal no queda degudament justificat el caràcter urgent i inajornable de la necessitat.

2.2.4.9. *Altres conceptes*

A part de la fiscalització de les retribucions del personal, s'han dut a terme altres procediments relacionats amb les despeses de personal. A continuació, s'expliquen aquells dels quals cal esmentar alguna incidència.

Declaracions d'incompatibilitats, d'activitats i de béns dels representants locals i de dedicació

L'article 75.7 de la Llei 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de bases de règim local (LRBRL), estipula que els representants locals han de formular declaració sobre les causes de pos-

sibles incompatibilitats, així com de qualsevol activitat que els proporcioni o pugui proporcionar ingressos econòmics. Així mateix, hauran de fer declaració dels seus béns patrimonials i de la seva participació en societats de tota mena, amb inclusió d'informació de les societats per elles participades, i de les liquidacions dels impostos sobre la renda, el patrimoni i, si escau, de societats. Aquestes declaracions s'han d'efectuar en els models aprovats pel Ple i han de ser publicades amb caràcter anual, i, en tot cas, en el moment de finalització del mandat, en els termes que fixi el Reglament orgànic de la Diputació. La Diputació de Barcelona no ha publicat aquestes declaracions anuals.

2.3. DIPUTACIÓ DE GIRONA

2.3.1. Control intern

L'ordenació del control intern de la gestió econòmica de la Diputació de Girona, dels seus organismes autònoms i de les societats mercantils que en depenen s'instrumenta a través de la Instrucció de control intern, aprovada pel Ple de la Diputació de Girona del 21 de desembre del 2010 i modificada pel Ple del 21 de maig del 2013.

Amb caràcter anual la Intervenció realitza un informe de fiscalització plena a posteriori i de control financer de la Diputació de Girona, dels seus organismes autònoms i de les societats mercantils que en depenen. L'informe relatiu a l'exercici 2013 es va emetre amb data 10 d'octubre del 2014. Aquest informe assumia l'informe definitiu relatiu als treballs de control financer corresponents a l'exercici 2013 que va realitzar l'empresa d'auditoria Faura-Casas Auditors-Consultors, SL.

2.3.2. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes

El Ple de la Diputació de Girona va aprovar definitivament el Compte general corresponent a l'exercici 2013 el 23 de setembre del 2014, i va ser retut a la Sindicatura de Comptes el 9 d'octubre del 2014.

2.3.3. Liquidació del pressupost

El Ple de la Diputació de Girona va aprovar inicialment el pressupost de l'exercici 2013 el 18 de desembre del 2012, el qual va quedar definitivament aprovat l'11 de gener del 2013, amb posterioritat al termini del 31 de desembre del 2012 que estableix la normativa, i es va publicar en el BOP de Girona el 14 de gener del 2013.

La Liquidació del pressupost de la Diputació de Girona de l'exercici 2013, així com el Resultat pressupostari són els que figuren a continuació:

Quadre 14. Liquidació pressupostària. Diputació de Girona

Capítols d'ingressos	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Drets reconeguts	Drets pendents de cobrament
1. Impostos directes	10.268.721	0	10.268.721	10.274.519	0
2. Impostos indirectes	12.335.482	0	12.335.482	12.006.982	0
3. Taxes i altres ingressos	1.327.923	87.858	1.415.781	1.676.551	168.536
4. Transferències corrents	85.000.345	1.355.240	86.355.585	85.946.305	385.047
5. Ingressos patrimonials	1.595.000	0	1.595.000	1.271.171	0
Total operacions corrents	110.527.471	1.443.098	111.970.569	111.175.528	553.583
6. Alienació d'inversions reals	0	3.000	3.000	3.921	0
7. Transferències de capital	3.000.000	3.451.860	6.451.860	2.592.259	2.592.259
Total operacions de capital	3.000.000	3.454.860	6.454.860	2.596.180	2.592.259
8. Actius financers	121.429	26.924.752	27.046.181	390.111	51.429
9. Passius financers	0	0	0	0	0
Total operacions financeres	121.429	26.924.752	27.046.181	390.111	51.429
Total ingressos	113.648.900	31.822.710	145.471.610	114.161.819	3.197.271

Capítols de despeses	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Obligacions reconegudes	Obligacions pendents de pagament
1. Despeses de personal	14.117.937	142.465	14.260.402	13.386.397	2.787
2. Despeses en béns corrents i serveis	9.527.131	1.577.304	11.104.435	48.039.370	913.747
3. Despeses financeres	1.816.479	(42.638)	1.773.841	8.128.385	49
4. Transferències corrents	43.639.425	8.419.784	52.059.209	668.180	17.033.665
5. Fons de contingència i altres	6.000.000	(5.913.406)	86.594	0	0
Total operacions corrents	75.100.972	4.183.509	79.284.481	70.222.332	17.950.248
6. Inversions reals	5.445.000	5.418.709	10.863.709	5.378.844	265.346
7. Transferències de capital	16.759.967	22.161.992	38.921.959	17.466.676	6.695.149
Total operacions de capital	22.204.967	27.580.701	49.785.668	22.845.520	6.960.495
8. Actius financers	671	7.000	7.671	6.733	6.733
9. Passius financers	16.342.290	51.500	16.393.790	16.386.762	0
Total operacions financeres	16.342.961	58.500	16.401.461	16.393.495	6.733
Total despeses	113.648.900	31.822.710	145.471.610	109.461.347	24.917.476

Resultat pressupostari	Drets reconeguts nets	Obligacions reconegudes netes	Resultat pressupostari
a. Operacions corrents	111.175.528	70.222.332	
b. Altres operacions no financeres	2.596.180	22.845.520	
Total operacions no financeres (a+b)	113.771.708	93.067.852	
Actius financers	390.111	6.733	
Passius financers	0	16.386.762	
Resultat pressupostari de l'exercici	114.161.819	109.461.347	4.700.472
Ajustaments			
4. Crèdits gastats finançats amb romanent de tresoreria per a despeses generals			15.305.642
5. Desviacions de finançament negatives de l'exercici			5.242.774
6. Desviacions de finançament positives de l'exercici			(295.852)
Resultat pressupostari ajustat			24.953.036

Imports en euros.

Font: Compte general de l'exercici 2013.

El pressupost inicial va ser de 113,65 M€ i es van realitzar modificacions de crèdit per 31,82 M€, que van donar com a resultat un pressupost definitiu de 145,47 M€.

Pel que fa a les despeses de personal, el pressupost inicial va ser de 14,12 M€ i es van realitzar modificacions de crèdit per 0,14 M€, que van donar com a resultat un pressupost definitiu de 14,26 M€, el que suposa un 9,8% del pressupost total.

Els drets reconeguts van ser de 114,16 M€, mentre que les obligacions reconegudes van ser de 109,46 M€. Així, el grau d'execució del pressupost va ser del 78,5% i del 75,2%, respectivament, i el Resultat pressupostari no ajustat de 4,70 M€, que després dels ajustaments pertinents va passar a 24,95 M€.

2.3.4. Fiscalització de les despeses de personal

2.3.4.1. Liquidació del pressupost de despeses. Capítol 1

La liquidació del capítol 1, Despeses de personal, del pressupost de despeses de la Diputació de Girona de l'exercici 2013, és la següent:

Quadre 15. Pressupost de despeses. Capítol 1: Despeses de personal. Diputació de Girona

Concepte	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Obligacions reconegudes	Pendent de pagament
100. Retribucions bàsiques dels membres dels òrgans de govern	578.167	0	578.167	599.421	0
10. Òrgans de govern	578.167	0	578.167	599.421	0
110. Retribucions bàsiques i altres del personal eventual	892.672	0	892.672	877.692	0
11. Personal eventual	892.672	0	892.672	877.692	0
120. Retribucions bàsiques	1.692.355	19.500	1.711.855	1.590.276	0
121. Retribucions complementàries	2.696.821	13.500	2.710.321	2.525.475	0
122. Retribucions en espècie	3.795	0	3.795	3.293	0
12. Personal funcionari	4.392.971	33.000	4.425.971	4.119.044	0
130. Laboral fix	2.904.126	(20.100)	2.884.026	2.740.365	0
131. Laboral temporal	917.816	70.247	988.063	919.485	0
132. Retribucions en espècie	3.795	0	3.795	3.641	0
13. Personal laboral	3.825.737	50.147	3.875.884	3.663.491	0
150. Productivitat	325.738	1.500	327.238	315.533	0
151. Gratificacions	209	0	209	8.274	0
153. Complementos dedicació especial	494.720	0	494.720	481.657	0
15. Incentius al rendiment	820.667	1.500	822.167	805.464	0
160. Quotes socials	3.211.723	41.049	3.252.773	2.998.285	0
161. Prestacions socials	31.000	0	31.000	0	0
162. Despeses socials del personal	365.000	16.769	381.768	323.000	2.787
16. Quotes, prestacions i despeses socials a càrrec de l'ocupador	3.607.723	57.818	3.665.541	3.321.285	2.787
Total	14.117.937	142.465	14.260.402	13.386.397	2.787

Imports en euros.

Font: Compte general de l'exercici 2013.

El total d'obligacions reconegudes en el capítol 1, Despeses de personal, del pressupost de despeses per a l'exercici 2013 va ser de 13,39M€, el que suposa un grau d'execució del 93,9% del pressupost definitiu d'aquest capítol i un 12,2% de les obligacions reconegudes totals de l'exercici.

A continuació es presenta el detall de les obligacions reconegudes en el capítol 1 en l'exercici 2013 i la seva comparació amb l'exercici 2012.

Quadre 16. Despeses de personal. Obligacions reconegudes

Concepte	Exercici 2012	Exercici 2013	Variació (%)
10. Òrgans de govern	1.131.695	599.421	(47,0)
11. Personal eventual	866.187	877.692	1,3
12. Personal funcionari	3.916.846	4.119.044	5,2
13. Personal laboral	3.496.297	3.663.491	4,8
15. Incentius al rendiment	769.329	805.464	4,7
16. Quotes, prestacions i despeses socials a càrrec de l'ocupador	3.256.430	3.321.285	2,0
Total	13.436.785	13.386.397	(0,4)

Imports en euros.

Font: Compte general dels exercicis 2012 i 2013.

Durant l'exercici 2013, les obligacions reconegudes de les despeses de personal van disminuir un 0,4% respecte de l'exercici 2012. Les principals variacions són les següents:

- S'ha de tenir en compte l'efecte de la supressió de la paga extra del mes de desembre del 2012 derivada del RDL 20/2012. La recuperació d'aquesta paga en l'exercici 2013, que va ascendir a 0,65 M€, va provocar un increment de la despesa de personal d'un 4,8% respecte de l'exercici anterior. Per altra banda, amb signe contrari, s'ha de considerar que en l'exercici 2012 s'inclouen dins el capítol 1, 0,56 M€ d'indemnitzacions per assistències a càrrecs electes, sense dedicació exclusiva que, en l'exercici 2013, s'enregistraven de forma correcta en el capítol 2, la qual cosa explica un descens de les despeses de personal del 4,2%. Sense tenir en compte l'efecte net d'ambdós fets, el capítol 1 del pressupost de la Diputació de Girona va experimentar una reducció de l'1,0%.
- Les retribucions dels òrgans de govern van baixar un 47,0% respecte de l'exercici anterior per la correcció en la imputació de les dietes d'assistència esmentada en el punt anterior, que explica una reducció del 49,7%, que es va compensar, en part, per la recuperació de la paga extra.
- La despesa en retribucions al personal eventual s'ha incrementat en un 1,3% a causa, en part, de la recuperació de la paga extra abans esmentada, que explica un 7,7% de

l'augment, mentre que el fet que durant l'exercici 2013 no es cobriessin en la seva totalitat els llocs d'eventuals, explica el descens del 6,4% respecte de l'any anterior.

- Les retribucions del personal funcionari no van experimentar cap variació en termes d'homogeneïtat entre els dos períodes. La principal variació va ser l'efecte de la recuperació de la paga extra, que va incrementar les retribucions respecte de l'exercici anterior en un 6,8%. Les variacions que es van produir en el nombre de treballadors i en les situacions personals (triennis, acumulacions de tasques, etc.) van ser poc significatives en termes de despesa i van provocar un decrement de la despesa de l'1,6%.
- La despesa en retribucions del personal laboral va augmentar un 4,8%, per la recuperació de la paga extra, fet que va provocar un increment del 7,8%, que es va compensar per les baixes de personal laboral durant l'exercici.
- L'increment dels incentius al rendiment va ser a causa del complement de dedicació especial, per la part que es recuperava de la paga extra; la resta de components no va tenir pràcticament cap modificació.
- L'increment del complement d'incapacitat temporal explica pràcticament per complet la variació de les quotes, prestacions i despeses socials a càrrec de l'ocupador.

Les despeses de personal registrades en el Compte del resultat economicopatrimonial de l'exercici 2013 van ser de 13,39M€, import que coincideix amb les obligacions reconegudes del capítol 1 de la Liquidació del pressupost de despeses.

2.3.4.2. Mostra fiscalitzada

Per fiscalitzar les despeses de personal s'ha demanat a la Diputació de Girona un detall de la nòmina de l'any 2013 per treballadors i conceptes, que ha estat conciliat amb les despeses de personal amb resultat satisfactori.

Addicionalment, s'han fiscalitzat les despeses de personal incloses en el capítol 2 del pressupost, corresponents a dietes, locomocions, altres indemnitzacions i despeses de caràcter social percebudes pel personal.

Per a la seva fiscalització s'han realitzat els procediments següents:

- S'ha fet una anàlisi dels convenis i acords que regulen els aspectes relacionats amb el personal per verificar que els conceptes s'ajusten a la legalitat.

- S'ha verificat que els documents legalment exigits en matèria de personal, com ara l'RLT i la plantilla de personal i l'Oferta pública d'ocupació han estat elaborats d'acord amb el que estableix la legislació vigent i que han estat degudament aprovats.
- S'ha comprovat que tots els conceptes retributius recollits en el resum de nòmines han estat degudament aprovats per l'òrgan competent i que compleixen la normativa vigent.
- Per a una mostra de vuitanta-set treballadors, seleccionats de forma aleatòria amb criteris estadístics, s'ha analitzat que les retribucions compleixen els requeriments i límits establerts en la normativa aplicable en cada cas.
- S'han analitzat totes les contractacions de personal efectuades durant l'exercici.
- S'ha analitzat la totalitat de les retribucions dels membres dels òrgans de govern de la Diputació de Girona, verificant que, tant per import com per concepte, compleixen els requeriments establerts en la normativa.
- Per a aquells conceptes de percepció puntuals (ajuts socials, incentius, etc.) s'ha analitzat que el seu cobrament està degudament justificat segons la regulació de la Diputació de Girona i que responen a conceptes contemplats en la normativa vigent.
- Per fiscalitzar la despesa registrada en el capítol 2 del pressupost corresponent a dietes, locomocions i altres indemnitzacions percebudes pel personal en l'exercici 2013 per un total de 0,68 M€, s'han seleccionat dues liquidacions mensuals i s'ha verificat que la despesa respon a locomocions o dietes del personal, que es deriven de l'exercici de la seva activitat i que existeix la justificació corresponent.

Addicionalment, s'ha realitzat una anàlisi per perceptor d'aquestes despeses amb l'objectiu de detectar conceptes anòmals o imports excessius.

Per últim, s'han analitzat les dietes satisfetes als membres dels òrgans de govern per l'assistència a les sessions dels òrgans a què pertanyen.

2.3.4.3. Relació de llocs de treball i plantilla

A continuació s'expliquen les principals característiques de l'RLT i la plantilla de la Diputació de Girona.

Relació de llocs de treball

D'acord amb l'EBEP, l'RLT és l'eina per estructurar l'organització del personal i estableix el contingut mínim que aquesta ha de presentar.

Segons l'article 74 de l'EBEP, per a cada lloc de treball s'ha de detallar la denominació del lloc, el grup de classificació professional, el cos o escala a què estigui adscrit, el sistema de provisió i les retribucions complementàries.

El Ple de la Diputació de Girona va aprovar l'RLT i la plantilla de l'exercici 2013 el 18 de desembre del 2012, i es van publicar en el BOP de Girona del 22 de gener del 2013 i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC) del 25 de gener del 2013.

Plantilla

La plantilla de la Diputació de Girona va ser aprovada juntament amb el pressupost el 18 de desembre del 2012 i es va publicar en el BOP de Girona del 22 de gener del 2013 i en el DOGC del 25 de gener del 2013.

2.3.4.4. Convenis col·lectius i acords de personal

El personal de la Diputació de Girona es regeix per l'Acord de condicions de treball del personal funcionari de la Diputació de Girona 2008-2011 (quant al personal funcionari) i pel Conveni de condicions de treball del personal laboral de la Diputació de Girona 2008-2011 (quant al personal laboral), ambdós aprovats pel Ple corporatiu el 28 de juliol del 2008. Aquests documents han estat prorrogats de forma tàcita. Durant l'any 2012 i 2013 es van dictar tres resolucions de Presidència relatives a modificacions d'horari laboral i un acord de Ple, en referència amb la prestació per incapacitat temporal, que modifiquen i/o actualitzen certes previsions dels acords inicials. Addicionalment es van aplicar directament les modificacions de l'EBEP que va introduir el RDL 20/2012, en relació amb, bàsicament, dies de vacances i permisos per assumptes personals.

S'han analitzat l'Acord i el Conveni esmentats, així com la resta d'acords posteriors. Les incidències relacionades amb les retribucions es detallen en l'apartat 2.3.4.5.

En l'anàlisi de l'Acord i el Conveni i de la resta d'acords s'ha vist que es preveu el pagament d'un premi econòmic de 1.000 € als vint-i-cinc anys de treball en la corporació, concepte que no està previst en la normativa sobre retribucions dels empleats públics. Tot i això, en l'any 2013 no s'ha satisfet cap import per sota d'aquest concepte.

2.3.4.5. Retribucions del personal

Les retribucions del personal de l'exercici 2013 van ascendir a 10,06 M€, el 75,2% del total de les despeses de personal. D'aquests, 0,60 M€ corresponien a retribucions a membres electes de la corporació, 0,88 M€ a retribucions del personal eventual, 4,12 M€ a retribucions als funcionaris, 3,66 M€ a retribucions al personal laboral, i 0,80 M€ a incentius al rendiment.

El Ple de la Diputació de Girona es compon de vint-i-set càrrecs electes dels quals deu exerceixen les seves funcions en dedicació exclusiva i perceben una retribució anual, i disset només assisteixen a les reunions dels òrgans als quals pertanyen, i reben les indemnitzacions corresponents.

A continuació s'expliquen les principals característiques de les retribucions al personal, així com les incidències que s'han trobat.

Les retribucions pagades per la Diputació de Girona durant l'exercici 2013 s'ajusten a la Llei 17/2012, del 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici 2013 respectant, per tant, els increments retributius establerts per aquest any en la Llei esmentada.

Els conceptes retributius es regulen en l'Acord de condicions de treball del personal funcionari i en el Conveni de condicions de treball del personal laboral. El sou base, els triennis i el complement de destinació del personal funcionari i laboral es determinen d'acord amb els imports fixats en la Llei de pressupostos esmentada. El complement específic i el complement de productivitat es regulen també en els acords esmentats.

De la fiscalització realitzada de les retribucions del personal de la Diputació de Girona s'han posat de manifest les incidències següents:

- D'acord amb el Cartipàs 2011-2015 de la Diputació de Girona, els membres de la Diputació que no tenen dedicació plena, tenen dret a percebre assistències per la concurrència efectiva a les sessions dels òrgans col·legiats (Ple, Junta de Govern, comissions informatives, Comissió Especial de Comptes, Consell de Presidència, Junta de Portaveus), a raó de 1.000 € per sessió. A l'efecte de guanyar operativitat en l'abonament de les assistències, en aquest mateix document es va estipular que es faria un pagament mensual, amb caràcter de bestreta, amb l'import resultant de dividir la quantitat anual que havia de percebre cada càrrec en dotze pagues. El Cartipàs estipulava que les quantitats indicades tenien la consideració de màximes i que cada pagament mensual tindria el caràcter de bestreta. Aquestes bestretes serien objecte de regulació trimestral en funció de les sessions convocades i les assistències efectives.

La Diputació de Girona no ha realitzat la regularització trimestral esmentada. De la fiscalització realitzada s'estima que en l'exercici 2013 la Diputació va pagar 35.806 € de més als càrrecs electes.

Cal assenyalar que el cobrament d'indemnització i control per assistències dels diputats van ser objecte de diligències d'ofici prèvies (285/2014) per part del Jutjat d'Instrucció número 1 de Girona. Mitjançant interlocutòria de setembre del 2016 les esmentades diligències es van declarar acabades i se'n va disposar el sobreseïment.

2.3.4.6. *Incentius al rendiment*

El detall dels incentius al rendiment és el següent:

Quadre 17. Incentius al rendiment

Concepte	Exercici 2013
Productivitat	143.842
Paga de setembre	165.650
Altres	6.041
150. Productivitat	315.533
151. Gratificacions	8.274
153. Complementos de dedicació especial	481.657
Total incentius al rendiment	805.464

Imports en euros

Font: Elaboració pròpia

Productivitat

La paga de productivitat es regula en l'Acord de condicions de treball del personal funcionari i en el Conveni de condicions de treball del personal laboral, i consisteix en un import fix anual que, en l'exercici 2013, ascendia a 214 €/persona.

La regulació d'aquest complement de productivitat en l'Acord i el Conveni esmentats preveu el compliment d'un objectiu global per millorar l'organització i els sistemes de comunicació, i consisteix, principalment en el fet que les indisposicions màximes no justificades amb baixa mèdica, no poden superar els nou dies per any. També preveu la definició de criteris establerts pel Ple atenent a circumstàncies objectives relacionades directament amb el lloc de treball que, a la pràctica, no s'han establert.

La Sindicatura no ha obtingut cap càlcul que permeti verificar que els imports que es pagaven responien a l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès o la iniciativa amb què l'empleat exercia la seva feina, com estableix l'article 24 de l'EBEP.

A més de l'import fix esmentat, es paguen altres imports addicionals a cinquanta persones que, en l'exercici 2013, van ascendir a 82.928€. Aquests imports corresponien, principalment, als canvis de grau pel personal auxiliar administratiu, que es van aprovar per acord del Ple de la Diputació del desembre de 1998. Aquest acord va aprovar els principis generals de carrera administrativa per al personal auxiliar administratiu: es van crear quatre grups de trajectòria professional i es va regular la retribució dels canvis de grau sempre que se superessin determinats requisits i un període mínim de permanència. La retribució per aquest concepte s'inclouïa dins el complement de productivitat.³

Paga extraordinària de setembre dels funcionaris

La percepció d'una paga extraordinària el mes de setembre es determina en l'article 33 de l'Acord de condicions de treball dels funcionaris i del Conveni de condicions de treball del personal de la Diputació de Girona, relatiu a les pagues extraordinàries. L'import a cobrar és un import lineal, que en l'exercici 2013 va ser de 631€ per persona. El total anual satisfet va ser de 165.650€, dels quals 68.914€ corresponien al personal funcionari. Aquesta retribució no figura en l'RLT. La normativa d'aplicació no permet la retribució d'una tercera paga extraordinària al personal funcionari.

Complements de dedicació especial

Dins els complements de dedicació especial s'inclouen diversos complements com ara el de major dedicació, dedicació exclusiva i dedicació en altres centres dependents de la Diputació. Aquests complements, que formen part del complement específic segons el que estableix l'Acord de Condicions de treball del personal funcionari i el Conveni de condicions de treball del personal laboral, haurien d'estar comptabilitzats en els articles corresponents a retribucions del personal, en lloc de l'article corresponent a complements de dedicació especial, dins els incentius al rendiment.

2.3.4.7. Quotes, prestacions i despeses socials

Dins aquest apartat s'inclouen les cotitzacions a la Seguretat Social, per 3,00 M€, i les despeses socials, per 0,32 M€, amb el detall següent:

3. Text modificat arran de les al·legacions.

Quadre 18. Quotes, prestacions i despeses socials

Concepte	Exercici 2013
160. Quotes socials	2.998.285
Ajuts i altres despeses socials	309.841
Formació del personal	13.159
162. Despeses socials	323.000
Total	3.321.285

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

Despeses socials

Les despeses socials corresponen en la seva major part als ajuts en concepte d'acció social que perceben els treballadors.

2.3.4.8. Contractació de personal

L'evolució del nombre de treballadors de la Diputació de Girona del 31 de desembre de l'exercici 2012 al 2013 és la següent:

Quadre 19. Evolució del personal per categories

Tipus de personal	Treballadors a 31.12.2012	Treballadors a 31.12.2013	Variació de treballadors
Eventual	24	25	1
Funcionari	107	109	2
Laboral	167	164	(3)
Total	298	298	0

Font: Elaboració pròpia a partir dels resums de nòmina dels exercicis 2012 i 2013.

Pel que fa als càrrecs electes, aquests van passar de vint-i-cinc en l'exercici 2012 a vint-i-set en l'exercici 2013.

Pel que fa als eventuals, a causa de la renúncia al càrrec de l'antic president, Jaume Torramadé, el 29 de gener del 2013, es va produir el cessament automàtic dels vint-i-quatre eventuals existents en aquella data, i el posterior nomenament dels nous càrrecs de confiança. A més, durant l'exercici es va nomenar un cap de comunicació com a personal eventual (vegeu l'apartat 2.3.4.9).

Durant l'exercici hi va haver diversos moviments de personal funcionari i laboral que van suposar dotze altes i deu baixes del personal funcionari i cinc altes i vuit baixes de personal laboral. Aquestes variacions s'expliquen per nomenaments de funcionaris interins, per contractació laboral temporal, per excedències voluntàries, per extinció de contractes temporals i per traspassos de personal entre la Diputació de Girona i el seus organismes autònoms.

La normativa pressupostària vigent en l'exercici 2013 restringia la possibilitat de contractar personal laboral temporal o nomenar personal interí a casos excepcionals en què calgués cobrir necessitats urgents i inajornables, i sempre que aquestes necessitats es produïssin en sectors, funcions i categories professionals que es consideressin prioritàries, o que afectessin el funcionament dels serveis públics essencials.

[...]⁴

2.3.4.9. *Altres conceptes*

A part de la fiscalització de les retribucions del personal, s'han dut a terme altres procediments relacionats amb les despeses de personal. A continuació, s'expliquen aquells dels quals cal esmentar alguna incidència.

Declaracions d'incompatibilitats, d'activitats i de béns dels representants locals i de dedicació

L'article 75.7 de la LRBRL estipula que els representants locals han de formular declaració sobre les causes de possibles incompatibilitats, així com de qualsevol activitat que els proporcioni o pugui proporcionar ingressos econòmics. Així mateix, hauran de fer declaració dels seus béns patrimonials i de la seva participació en societats de tota mena, amb inclusió d'informació de les societats per elles participades, i de les liquidacions dels impostos sobre la renda, el patrimoni i, si escau, de societats. Aquestes declaracions s'han d'efectuar en els models aprovats pel Ple i han de ser publicades amb caràcter anual i, en tot cas, en el moment de finalització del mandat, en els termes que fixi el Reglament orgànic de la Diputació.

Les declaracions anuals de béns i activitats no s'han publicat amb caràcter anual.⁵

Dietes i locomoció

L'Acord de condicions de treball del personal funcionari establia 0,30€ per quilòmetre d'indemnització per desplaçament del personal funcionari, en contra de l'Ordre 3770/2005, de l'1 de desembre, del Ministeri d'Economia i Hisenda, que estableix l'import de la indemnització per l'ús de vehicle particular en 0,19€ per quilòmetre per l'ús d'automòbils, i en 0,078€ per quilòmetre per motocicletes, d'aplicació per al personal funcionari al servei de les corporacions locals.

4. Text eliminat arran de les al·legacions rebudes.

5. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

2.4. DIPUTACIÓ DE LLEIDA

2.4.1. Control intern

El control financer de la Diputació de Lleida per a l'exercici 2013 s'instrumenta mitjançant el Pla anual d'actuacions de control financer de la Diputació de Lleida i els seus organismes autònoms, que va ser aprovat pel Ple el 18 de març del 2013.

D'acord amb aquest Pla, s'establien un seguit d'objectius específics per àrees d'activitat. En l'àrea de personal l'objectiu era analitzar la raonabilitat de la despesa en relació amb les despeses de personal d'altres exercicis, comprovant les variacions de determinats conceptes retributius, les seves causes i la justificació. Durant l'exercici 2013, la Intervenció va emetre un informe de control financer, aprovat el 27 de setembre del 2013, en el qual s'analitzava la despesa de personal generada en concepte de complement de productivitat durant l'exercici 2012.⁶

Dins els informes que efectuava la Intervenció en el procés mensual d'aprovació de la nòmina, hi ha tres informes, relatius als mesos de maig, juny i juliol, en els quals es fan observacions de diferències poc significatives en els seus càlculs. A més, es van emetre dos informes relatius, l'un en el Decret de Presidència que regula l'horari de treball del personal per tal d'adequar-se a la Llei 2/2012, del 20 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici 2012 (vegeu l'apartat 2.4.4.4) i, l'altre, en el pagament d'uns endarreriments de quanties poc significatives, ambdós desfavorables.

2.4.2. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes

El Ple de la Diputació de Lleida va aprovar definitivament el Compte general corresponent a l'exercici 2013 el 19 de setembre del 2014, i va ser retut a la Sindicatura de Comptes l'1 d'octubre del 2014.

2.4.3. Liquidació del pressupost

El Ple de la Diputació de Lleida va aprovar inicialment el pressupost de l'exercici 2013 el 28 de desembre del 2012, el qual va quedar definitivament aprovat amb posterioritat al termini del 31 de desembre del 2012 que estableix la normativa, i es va publicar en el BOP de Lleida el 14 de gener del 2013.

La Liquidació del pressupost de la Diputació de Lleida de l'exercici 2013, així com el Resultat pressupostari són els que figuren a continuació:

6. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

Quadre 20. Liquidació pressupostària. Diputació de Lleida

Capítols d'ingressos	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Drets reconeguts	Drets pendents de cobrament
1. Impostos directes	7.443.661	0	7.443.661	7.155.097	1.124.495
2. Impostos indirectes	5.881.614	0	5.881.614	6.067.182	0
3. Taxes i altres ingressos	726.000	0	726.000	692.364	45.175
4. Transferències corrents	80.826.644	305.715	81.132.359	82.739.418	435.339
5. Ingressos patrimonials	702.200	0	702.200	780.119	0
Total operacions corrents	95.580.119	305.715	95.885.834	97.434.180	1.605.009
6. Alienació d'inversions reals	0	0	0	0	0
7. Transferències de capital	1.000.000	202.972	1.202.972	3.408.195	1.811.299
Total operacions de capital	1.000.000	202.972	1.202.972	3.408.195	1.811.299
8. Actius financers	434.081	42.847.398	43.281.479	942.465	610.136
9. Passius financers	0	0	0	0	0
Total operacions financeres	434.081	42.847.398	43.281.479	942.465	610.136
Total ingressos	97.014.200	43.356.085	140.370.285	101.784.840	4.026.444

Capítols de despeses	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Obligacions reconegudes	Obligacions pendents de pagament
1. Despeses de personal	18.971.940	(332.072)	18.639.868	18.396.168	177.333
2. Despeses en béns corrents i serveis	11.567.228	(1.035.402)	10.531.826	8.550.956	1.202.899
3. Despeses financeres	1.717.814	(160.240)	1.557.574	1.482.432	61.828
4. Transferències corrents	26.597.384	14.334.343	40.931.727	25.400.709	996.743
5. Fons de contingència i altres imprevistos	0	0	0	0	0
Total operacions corrents	58.854.366	12.806.629	71.660.995	53.830.265	2.438.803
6. Inversions reals	4.010.000	9.233.021	13.243.021	5.044.970	742.809
7. Transferències de capital	24.935.758	20.736.211	45.671.969	15.640.613	996.822
Total operacions de capital	28.945.758	29.969.232	58.914.990	20.685.583	1.739.631
8. Actius financers	280.000	580.224	860.224	776.129	34.493
9. Passius financers	8.934.076	0	8.934.076	8.934.075	650.361
Total operacions financeres	9.214.076	580.224	9.794.300	9.710.204	684.854
Total despeses	97.014.200	43.356.085	140.370.285	84.226.052	4.863.288

Resultat pressupostari	Drets reconeguts nets	Obligacions reconegudes netes	Resultat pressupostari
a. Operacions corrents	97.434.180	53.830.265	
b. Altres operacions no financeres	3.408.195	20.685.583	
Total operacions no financeres (a+b)	100.842.375	74.515.848	
Actius financers	942.465	776.129	
Passius financers	0	8.934.075	
Resultat pressupostari de l'exercici	101.784.840	84.226.052	17.558.788
Ajustaments			
4. Crèdits gastats finançats amb romanent de tresoreria per a despeses generals			5.356.935
5. Desviacions de finançament negatives de l'exercici			12.630.757
6. Desviacions de finançament positives de l'exercici			(19.088.394)
Resultat pressupostari ajustat			16.458.086

Imports en euros.

Font: Compte general de l'exercici 2013.

El pressupost inicial va ser de 97,01 M€ i es van realitzar modificacions de crèdit per 43,36 M€, que van donar com a resultat un pressupost definitiu de 140,37 M€.

Pel que fa a les despeses de personal, el pressupost inicial va ser de 18,97 M€ i es van realitzar modificacions de crèdit negatives per 0,33 M€, que van donar com a resultat un pressupost definitiu de 18,64 M€, el que suposa un 13,3% del pressupost total.

Els drets reconeguts van ser de 101,78 M€, mentre que les obligacions reconegudes van ser de 84,23 M€. Així, el grau d'execució del pressupost va ser del 72,5% i del 60%, respectivament, i el Resultat pressupostari no ajustat de 17,56 M€, que després dels ajustaments pertinents va ser de 16,46 M€.

2.4.4. Fiscalització de les despeses de personal

2.4.4.1. Liquidació del pressupost de despeses. Capítol 1

La liquidació del capítol 1, Despeses de personal, del pressupost de despeses de la Diputació de Lleida de l'exercici 2013, és la següent:

Quadre 21. Pressupost de despeses. Capítol 1: Despeses de personal. Diputació de Lleida

Concepte	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Obligacions reconegudes	Pendent de pagament
100. Retribucions bàsiques dels membres dels òrgans de govern	1.298.236	13.316	1.311.551	1.312.207	0
101. Retribucions bàsiques del personal directiu	536.964	0	536.964	538.434	0
10. Òrgans de govern i personal directiu	1.835.199	13.316	1.848.515	1.850.641	0
110. Retribucions bàsiques i altres del personal eventual	760.235	0	760.235	769.677	0
11. Personal eventual	760.235	0	760.235	769.677	0
120. Retribucions bàsiques	4.006.259	(188.944)	3.817.315	3.719.228	0
121. Retribucions complementàries	6.541.795	(255.993)	6.285.802	6.161.551	0
12. Personal funcionari	10.548.054	(444.937)	10.103.117	9.880.779	0
130. Laboral fix	111.583	0	111.583	77.750	0
131. Laboral temporal	403.889	(33.735)	370.154	353.532	0
13. Personal laboral	515.472	(33.735)	481.736	431.282	0
150. Productivitat	269.248	0	269.248	380.715	0
151. Gratificacions	100.000	66.859	166.859	110.900	0
15. Incentius al rendiment	369.248	66.859	436.106	491.614	0
160. Quotes socials	4.168.733	35.545	4.204.278	4.365.479	169.747
162. Despeses socials del personal	775.000	30.881	805.881	606.695	7.586
16. Quotes, prestacions i despeses socials a càrrec de l'ocupador	4.943.733	66.426	5.010.159	4.972.174	177.333
Total	18.971.940	(332.072)	18.639.868	18.396.168	177.333

Imports en euros.

Font: Compte general de l'exercici 2013.

El total d'obligacions reconegudes en el capítol 1, Despeses de personal, del pressupost de despeses per a l'exercici 2013 va ser de 18,40M€, el que suposa un grau d'execució del 98,7% del pressupost definitiu d'aquest capítol i un 21,8% del total de les obligacions reconegudes en l'exercici.

A continuació es presenta el detall de les obligacions reconegudes en el capítol 1 en l'exercici 2013 i la seva comparació amb l'exercici 2012.

Quadre 22. Despeses de personal. Obligacions reconegudes

Concepte	Exercici 2012	Exercici 2013	Variació (%)
10. Òrgans de govern i directius	1.714.490	1.850.641	7,9
11. Personal eventual	718.689	769.677	7,1
12. Personal funcionari	9.343.051	9.880.779	5,8
13. Personal laboral	427.950	431.282	0,8
15. Incentius al rendiment	602.208	491.614	(18,4)
16. Quotes, prestacions i despeses socials a càrrec de l'ocupador	5.135.402	4.972.174	(3,2)
Total	17.941.791	18.396.168	2,5

Imports en euros.

Font: Compte general dels exercicis 2012 i 2013.

Les obligacions reconegudes de les despeses de personal de l'exercici 2013 van experimentar un increment respecte de l'exercici anterior del 2,5%. Les principals variacions són les següents:

- S'ha de tenir en compte l'efecte de la supressió de la paga extra del mes de desembre del 2012 derivada del RDL 20/2012. La recuperació d'aquesta paga en l'exercici 2013, que va ascendir a 0,86 M€, va provocar un increment de la despesa de personal d'un 4,8% respecte de l'exercici anterior. Sense tenir en compte aquest fet, el capítol 1 del pressupost de la Diputació de Lleida va experimentar una reducció del 2,3%.
- Les retribucions dels òrgans de govern i directius, així com del personal eventual es van incrementar un 7,9% i un 7,1%, respectivament, respecte de l'exercici anterior, derivat fonamentalment de la recuperació de la paga extra, que va suposar un increment de la despesa del 7,5% i del 7,4%, respectivament.
- Les retribucions del personal funcionari no van experimentar cap variació en termes d'homogeneïtat entre els dos períodes. La principal variació va ser l'efecte de la recuperació de la paga extra, que incrementà les retribucions respecte de l'exercici anterior en un 7,0%. Les variacions que hi va haver en el nombre de treballadors i en les situacions personals (triennis, acumulacions de tasques, etc.) van ser poc significatives en termes de despesa, i van provocar un decrement de la despesa de l'1,2%.
- La despesa en retribucions del personal laboral va augmentar només un 0,8% durant l'any, malgrat l'efecte que suposava la recuperació de la paga extra, que va provocar un

increment del 5,9% en aquesta partida. La reducció va ser deguda a les baixes de personal laboral durant l'exercici.

- La reducció dels incentius al rendiment provenia principalment del descens en l'import de la productivitat.
- Dins les despeses socials la reducció més significativa, 0,16 M€, es va produir en les ajudes per estudis a fills, que explica pràcticament la variació produïda durant l'exercici.

Les despeses de personal registrades en el Compte del resultat economicopatrimonial de l'exercici 2013 van ser de 18,40 M€, import que coincideix amb les obligacions reconegudes del capítol 1 de la liquidació del pressupost de despeses.

2.4.4.2. Mostra fiscalitzada

Per fiscalitzar les despeses de personal s'ha demanat a la Diputació de Lleida un detall de la nòmina de l'any 2013 per treballadors i conceptes, que ha estat conciliat amb les despeses de personal amb resultat satisfactori.

Addicionalment, s'han fiscalitzat les despeses de personal incloses en el capítol 2 del pressupost, corresponents a dietes, locomocions, altres indemnitzacions i despeses de caràcter social percebudes pel personal.

Per a la seva fiscalització s'han realitzat els procediments següents:

- S'ha fet una anàlisi dels convenis i acords que regulen els aspectes relacionats amb el personal per verificar que els conceptes s'ajusten a la legalitat.
- S'ha verificat que els documents legalment exigits en matèria de personal, com ara l'RLT i la plantilla de personal i l'Oferta pública d'ocupació han estat elaborats d'acord amb el que estableix la legislació vigent i que han estat degudament aprovats.
- S'ha comprovat que tots els conceptes retributius recollits en el resum de nòmines han estat degudament aprovats per l'òrgan competent i que compleixen la normativa vigent.
- Per a una mostra de vuitanta-dos treballadors, seleccionats de forma aleatòria amb criteris estadístics, s'ha analitzat que les retribucions compleixen els requeriments i límits establerts en la normativa aplicable en cada cas.
- S'han analitzat totes les contractacions de personal efectuades durant l'exercici.
- S'ha analitzat la totalitat de les retribucions dels membres dels òrgans de govern de la Diputació de Lleida verificant que, tant per import com per concepte, compleixen els requeriments establerts en la normativa.

- Per a aquells conceptes de percepció puntual (ajuts socials, incentius, etc.) s'ha analitzat que el seu cobrament està degudament justificat segons la regulació de la Diputació de Lleida i que responen a conceptes contemplats en la normativa vigent.
- Per fiscalitzar la despesa registrada en el capítol 2 del pressupost corresponent a dietes, locomocions i altres indemnitzacions percebudes pel personal en l'exercici 2013 per 0,35 M€, s'ha seleccionat una mostra de cinquanta-set liquidacions i s'ha verificat que la despesa responia a locomocions o dietes del personal, que es derivaven de l'exercici de la seva activitat i que existia la justificació corresponent.

Adicionalment, s'han analitzat aquestes despeses per perceptor amb l'objectiu de detectar conceptes anòmals o imports excessius.

Per últim, s'han analitzat, per un mes, les dietes satisfetes als membres dels òrgans de govern per l'assistència a les sessions dels òrgans a què pertanyen.

2.4.4.3. *Relació de llocs de treball i plantilla*

A continuació s'expliquen les principals característiques de l'RLT i la plantilla de la Diputació de Lleida.

Relació de llocs de treball

D'acord amb l'EBEP, l'RLT és l'eina per estructurar l'organització del personal i estableix el contingut mínim que aquesta ha de presentar.

La Diputació de Lleida no disposa d'RLT. Tan sols disposa d'unes fitxes del catàleg de llocs de treball realitzades en l'any 1994, però que no estan actualitzades.

Plantilla

El Ple de la Diputació de Lleida va aprovar la plantilla de llocs de treball de l'exercici 2013 el 28 de desembre del 2012, i es va publicar en el BOP de Lleida del 24 de gener del 2013 i en el DOGC del 15 de febrer del 2013.

2.4.4.4. *Convenis col·lectius i acords de personal*

El personal de la Diputació de Lleida es regeix pels Pactes-Conveni del personal de la Diputació i organismes autònoms, patronats i fundació, per al període 2000-2001. Aquests Pactes-Conveni van ser prorrogats de forma tàcita, ja que no hi va haver cap denúncia de les parts implicades, tal com es preveu en aquests. Des de l'any 2000 i fins a l'any 2013 es

van publicar vint-i-set circulars, sis decrets de Presidència i nou notes informatives que modificaven i/o interpretaven les diferents estipulacions dels Pactes-Conveni inicials.

S'han analitzat els Pactes-Conveni esmentats, així com les circulars, els decrets i les notes informatives esmentades signades des de l'any 2000. Les incidències relacionades amb retribucions es detallen en l'apartat 2.4.4.5. A continuació s'expliquen les incidències trobades quant a la jornada laboral i les bestretes al personal.

Pel que fa a la jornada laboral, la Llei 2/2012 del 20 de juny de pressupostos generals de l'Estat del 2012 va establir que la jornada passava a ser de 37,5 hores setmanals obligatòries en còmput anual, enfront de les 35 hores setmanals que es realitzaven. El Decret de la Presidència de l'1 de juliol del 2013 va establir que la realització de la jornada laboral de 37,5 hores setmanals de treball efectiu, de mitjana en còmput anual, comprenia la possibilitat d'un temps per a la formació voluntària i per compte propi, sense el requeriment de presència física de l'empleat en el lloc de treball (màxim de quinze minuts diaris), i un temps per a la conciliació de la vida laboral, personal i familiar (màxim de quinze minuts diaris), que s'entendrien com a temps de treball efectiu. La gestió d'aquest temps de formació i conciliació correspon a cada empleat públic, sense que existeixi cap mena de control per part de la Diputació sobre la dedicació del temps a la formació. L'aplicació d'aquest Decret suposa la realització en la pràctica de la jornada setmanal de 35 hores, la qual és contrària a la normativa en vigor.

Les bestretes al personal es regulen en l'article 43 dels Pactes-Conveni i en la base 27 de les Bases d'execució del pressupost de l'exercici 2013. Les bestretes es concedien sense que meritin interès, per un import màxim de 4.800 €, a retornar en quaranta-vuit mensualitats. A efectes d'IRPF, la Diputació no considera aquests interessos no cobrats com a retribució en espècie i, per tant, no realitza el pertinent ingrés a compte.

2.4.4.5. *Retribucions del personal*

Les retribucions del personal de l'exercici 2013 van ascendir a 13,42 M€, el 73,2% del total de les despeses de personal. D'aquests, 1,31 M€ corresponien a retribucions a membres electes de la corporació, 0,54 M€ a retribucions del personal directiu, 0,77 M€ a retribucions del personal eventual, 9,88 M€ a retribucions als funcionaris, 0,43 M€ a retribucions al personal laboral, i 0,49 M€ a incentius al rendiment.

El Ple de la Diputació de Lleida es compon de vint-i-cinc càrrecs electes, dels quals vint-i-quatre exerceixen les seves funcions en dedicació exclusiva, percebent una retribució anual, i un assisteix a les reunions dels òrgans als quals pertany i rep les indemnitzacions corresponents.

A continuació s'expliquen les principals característiques de les retribucions al personal, així com les incidències que s'han trobat.

Les retribucions pagades per la Diputació de Lleida durant l'exercici 2013 s'ajusten a la Llei 17/2012, del 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici 2013 respectant, per tant, els increments retributius establerts per aquest any en l'esmentada Llei.

Les retribucions del personal de la Diputació de Lleida es regulen en els Pactes-Conveni. Els imports del sou base, els triennis i el complement de destinació del personal es determinen d'acord amb la Llei de pressupostos de l'Estat per a l'any 2013, en un llistat extracomptable que utilitza el Departament de personal, el contingut del qual no ha estat aprovat pel Ple de la Diputació.

Els imports de les retribucions complementàries es determinen, d'acord amb els Pactes-Conveni, en les fitxes de la catalogació de llocs de treball, llevat del complement de productivitat, que es determina d'acord amb els criteris fixats pel Ple en l'acord del 18 d'abril del 2013.

Els imports de les retribucions complementàries estan segmentats en diferents nivells. D'acord amb els Pactes-Conveni, en cada fitxa del catàleg de llocs de treball s'especifica quin nivell correspon a cada treballador. En la mostra seleccionada de vuitanta-dos empleats, en vint casos no existia fitxa de lloc de treball. Dels restants seixanta-dos casos, s'observa que en divuit, els complements que figuraven en nòmina no corresponien als que es detallaven en la fitxa del lloc de treball corresponent. Per contra, en nou casos, existien complements en la fitxa del lloc de treball que no eren percebuts en la nòmina.

A continuació s'expliquen les principals característiques dels conceptes dels quals cal esmentar alguna incidència.

Complement específic

Dins el complement específic, s'inclouen diversos conceptes retributius, entre els quals hi ha el complement específic general. El llistat extracomptable que s'utilitza per determinar l'import a cobrar per cada persona no inclou l'esmentat complement, per la qual cosa no s'ha pogut verificar la correcció de l'import que cobrava cada empleat per aquest concepte. L'import global percebut l'any 2013 va ser de 2,52 M€.

Complement personal

En l'exercici 2013, dotze⁷ treballadors van cobrar un complement anomenat personal; l'import global percebut en l'exercici va ser de 27.385 €. El concepte no està detallat com a component dels conceptes retributius en els Pactes-Conveni. Tampoc no s'inclou en el llistat extracomptable que s'utilitza per determinar l'import a cobrar per cada persona, per la qual cosa no s'ha pogut verificar la justificació ni l'import del que cobra cada empleat.

7. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

Pagues extres

L'import percebut en cadascuna de les pagues extres és aquell que figura en la Llei general de pressupostos per a l'exercici 2013. No obstant això, s'ha detectat que el personal eventual va cobrar un import superior en les pagues extres al que li correspon. Els eventuais afectats són tretze i l'excés de retribució total per aquest concepte va ascendir, en conjunt, a 4.807 € anuals.

D'acord amb l'article 66 dels Pactes-Conveni, la meritació de la paga extra de juny va des de l'1 de desembre de l'any anterior al 31 de maig de l'any en curs. Atès que la paga s'abona en proporció al temps efectiu treballat, a data de tancament hauria d'estar provisionada una sisena part de la paga de juny a satisfer en l'exercici següent. L'import no provisionat a 31 de desembre del 2013 per aquest concepte era d'aproximadament 0,14 M€.

Dietes i locomoció

L'import actualitzat d'indemnització per desplaçament del personal funcionari, establert com a compensació en els Pactes-Conveni, és de 0,30 € per quilòmetre (0,27 € fins a l'1 de març del 2013), en contra de l'Ordre 3770/2005, de l'1 de desembre, del Ministeri d'Economia i Hisenda, que estableix l'import de la indemnització per l'ús de vehicle particular en 0,19€ per quilòmetre per l'ús d'automòbils i en 0,078 € per quilòmetre per l'ús de motocicletes, d'aplicació per al personal funcionari al servei de les corporacions locals.

2.4.4.6. *Incentius al rendiment*

El detall dels incentius al rendiment és el següent:

Quadre 23. Incentius al rendiment

Concepte	Exercici 2013
Productivitat	380.715
Gratificacions	110.900
Total incentius al rendiment	491.614

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

Productivitat

El complement de productivitat per a l'exercici 2013 es regulava mitjançant l'Acord de Ple del 18 d'abril del 2013. El període que es computava per percebre la productivitat anava de l'1 de novembre del 2013 al 31 d'octubre del 2013, i es cobrava en proporció al temps treballat dins l'any.

La percepció de la productivitat pondera en un 40% l'assoliment d'uns objectius generals per a cada departament/servei i en un 60% l'avaluació individual de l'especial rendiment,

activitat extraordinària i especial interès i iniciativa. L'import màxim a cobrar per persona es troba estratificat d'acord amb la categoria o grup professional.

Gratificacions

Dins les gratificacions s'inclouen les hores/treballs extraordinaris, regulades en els articles 32 i 73 dels Pactes-Conveni. Durant l'exercici 2013, quaranta-dos treballadors van cobrar hores/treballs extraordinaris. D'aquests treballadors, nou van superar les 80 hores extres, límit màxim en còmput anual d'hores en què es pot incórrer, d'acord amb l'article 32.6 dels Pactes-Conveni.

2.4.4.7. *Quotes, prestacions i despeses socials*

Dins d'aquest article s'inclouen les cotitzacions socials a la Seguretat Social i les prestacions i despeses socials, amb el detall següent:

Quadre 24. Quotes, prestacions i despeses socials

Concepte	Exercici 2013
160. Quotes socials	4.365.479
Ajuts i altres despeses socials	555.501
Formació del personal	51.194
162. Despeses socials	606.695
Total	4.972.174

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

A continuació es detallen els conceptes més significatius de les despeses socials, així com les incidències observades.

Despeses socials

L'article 44 dels Pactes-Conveni, modificat bàsicament pel Decret de Presidència 732 del 26 de març del 2007, regula les prestacions d'acció social, com ara les pròtesis oculars, dentàries, i/o auditives, les lentícules, la medicina alternativa, els tractaments psiquiàtrics o psicològics, les dietes per visita mèdica i l'ambulància, etc.

Sobre els imports satisfets per ajuts socials no s'efectua retenció a efectes de l'IRPF, al considerar-se rendes exemptes. La doctrina de la Direcció General de Tributs considera que no constitueixen renda gravable aquelles quantitats que tinguin per finalitat únicament el tractament o restabliment de la salut, en la mesura que no estiguin cobertes per la Seguretat Social i/o pòlissa d'assistència sanitària corresponent. D'acord amb aquest criteri, del seguit d'ajudes que per acció social satisfà la Diputació de Lleida, serien gravables conceptes com ara les dietes i l'allotjament per visites mèdiques, tot i que no se

n'ha pogut determinar l'abast, atès que la Diputació no disposa dels imports totals pagats per aquests conceptes.

2.4.4.8. Contractació de personal

El nombre de treballadors de la Diputació de Lleida a 31 de desembre de l'exercici 2012 i del 2013, així com la seva variació, és el següent:

Quadre 25. Evolució del personal per categories

Tipus de personal	Treballadors a 31.12.2012	Treballadors a 31.12.2013	Variació de treballadors
Eventual	30	31	1
Funcionari	302	303	1
Laboral	19	12	(7)
Total	351	346	(5)

Font: Elaboració pròpia a partir dels resums de nòmina dels exercicis 2012 i 2013.

A 31 de desembre de l'exercici 2012 i del 2013 en la Diputació de Lleida hi havia, a més a més, vint-i-cinc càrrecs electes, havent-se produït una baixa, i la seva substitució durant l'exercici.

La variació interanual en els directius i eventuais es deu a la baixa d'un càrrec eventual i la posterior incorporació d'uns altres dos eventuais.

Durant l'exercici 2013 hi va haver diversos moviments de personal funcionari i laboral que van suposar catorze altes i tretze baixes del personal funcionari i set baixes de personal laboral.

La normativa pressupostària vigent en l'exercici 2013 restringia la possibilitat de contractar personal laboral temporal o nomenar personal interí a casos excepcionals en què calgués cobrir necessitats urgents i inajornables, i sempre que aquestes necessitats es produïssin en sectors, funcions i categories professionals que es consideressin prioritàries, o que afectessin el funcionament dels serveis públics essencials.

El 26 d'abril del 2012 el Ple de la Diputació de Lleida va aprovar un acord relatiu a la contractació de personal, que establia els serveis públics essencials i les àrees i sectors prioritàries i directius per cobrir les necessitats de personal de la Diputació. En aquest acord hauria estat necessari que es justificués el caràcter essencial de cadascun dels serveis a què feia referència, i no únicament fer-los derivar, com a únic argument, dels serveis mínims i obligatoris que han de prestar els municipis. A més, almenys un d'aquests serveis definits com essencial, com és: "Tota activitat dirigida a impulsar i reactivar l'activitat econòmica", no es correspon amb els serveis mínims que han de prestar els municipis, ni tampoc amb les funcions públiques necessàries de les entitats locals a què es refereix la disposició addicional segona de l'EBEP. La redacció en termes genèrics

d'aquest servei fa difícil precisar-ne l'àmbit, circumstància que també és contradictòria amb la necessitat que els supòsits admesos tinguin un caràcter excepcional i estiguin degudament motivats.

A banda de les observacions en relació amb l'Acord pres pel Ple de la Diputació de Lleida, durant la revisió de la contractació de personal que es va efectuar en l'exercici 2013, s'ha vist que en dos nomenaments de personal interí no es poden considerar complerts els requisits que la normativa pressupostària exigia per poder nomenar personal interí. En un cas, el Decret de nomenament i l'informe proposta en què es fonamenta, no inclouen la justificació específica del caràcter essencial del lloc cobert. En ambdós casos tampoc no consta cap justificació sobre el caràcter urgent i inajornable de la necessitat que es pretenia cobrir.⁸

2.4.4.9. *Altres conceptes*

A part de la fiscalització de les retribucions del personal, s'han dut a terme altres procediments relacionats amb les despeses de personal. A continuació s'expliquen aquells dels quals cal esmentar alguna incidència.

Declaracions d'incompatibilitats, d'activitats i de béns dels representants locals i de dedicació

L'article 75.7 de la LRBRL estipula que els representants locals han de formular declaració sobre les causes de possibles incompatibilitats, així com de qualsevol activitat que els proporcioni o pugui proporcionar ingressos econòmics. Així mateix, hauran de fer declaració dels seus béns patrimonials i de la seva participació en societats de tota mena, amb inclusió d'informació de les societats per elles participades, i de les liquidacions dels impostos sobre la renda, el patrimoni i, si escau, de societats. Aquestes declaracions s'han d'efectuar en els models aprovats pel Ple i han de ser publicades amb caràcter anual, i, en tot cas, en el moment de finalització del mandat, en els termes que fixi el Reglament orgànic de la Diputació.

Les declaracions anuals de béns i activitats no s'han publicat anualment.

Despesa telefònica

En l'anàlisi de la despesa de telefonia destaca el pagament d'una despesa de 43.315€ (IVA inclòs) corresponent, majoritàriament, al consum telefònic realitzat durant els mesos de juliol i agost del 2013. El consum es concentrava en un 78% en quatre línies assignades

8. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

a tres eventuais i un funcionari. La despesa més important, de 23.573€ (IVA inclòs), correspon a la línia del director del Patronat de Turisme, organisme autònom de la Diputació.

La despesa en els mesos de juliol i agost del 2013 no està degudament justificada quant a la seva adequació a les finalitats de la feina de la Diputació. En l'acreditació posterior, obtinguda a petició de la Sindicatura, el director del Patronat de Turisme va justificar la despesa, relacionant-la amb feina efectuada durant el període de les seves vacances.

2.5. DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

2.5.1. Control intern

El control financer de la Diputació de Tarragona per a l'exercici 2013 s'instrumenta mitjançant el Pla d'auditories de la Diputació de Tarragona i els seus organismes autònoms, per al control financer i la fiscalització a posteriori a realitzar durant l'exercici 2014, aprovat pel Ple de la Diputació el 27 de desembre del 2013.

En aquest Pla s'establien una sèrie de controls a realitzar durant l'exercici, referits a l'exercici anterior. Pel que fa a la despesa de personal, el Pla preveia el control financer permanent sobre les nòmines generades durant el tres quadrimestres de l'exercici 2013 de la Diputació de Tarragona i dels seus organismes autònoms.

A més dels informes previstos en el Pla d'auditories, la Intervenció de la Diputació de Tarragona emet altres informes de fiscalització limitada prèvia respecte de l'àrea de despeses de personal. Durant l'exercici 2013, la Intervenció va emetre 221 informes favorables.

2.5.2. Aprovació del Compte general i retiment a la Sindicatura de Comptes

El Ple de la Diputació de Tarragona va aprovar definitivament el Compte general corresponent a l'exercici 2013 el 26 de setembre del 2014, i va ser retut a la Sindicatura de Comptes el 14 d'octubre del 2014.

2.5.3. Liquidació del pressupost

El Ple de la Diputació de Tarragona va aprovar inicialment el pressupost de l'exercici 2013 el 14 de desembre del 2012, el qual va quedar definitivament aprovat l'11 de gener del 2013, amb posterioritat al termini del 31 de desembre del 2012 que estableix la normativa, i es va publicar en el BOP de Tarragona el 17 de gener del 2013.

La Liquidació del pressupost de la Diputació de Tarragona de l'exercici 2013, així com el Resultat pressupostari són els que figuren a continuació:

Quadre 26. Liquidació pressupostària. Diputació de Tarragona

Capítols d'ingressos	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Drets reconeguts	Drets pendents cobrament
1. Impostos directes	13.656.670	0	13.656.670	13.246.872	5.230.071
2. Impostos indirectes	10.066.813	0	10.066.813	10.329.279	0
3. Taxes i altres ingressos	3.164.098	0	3.164.098	3.232.919	160.656
4. Transferències corrents	92.362.419	523.848	92.886.267	92.244.862	431.109
5. Ingressos patrimonials	1.100.000	0	1.100.000	2.296.012	144.967
Total operacions corrents	120.350.000	523.848	120.873.848	121.349.944	5.966.803
6. Alienació d'inversions reals	0	0	0	0	0
7. Transferències de capital	1.000.000	0	1.000.000	0	0
Total operacions de capital	1.000.000	0	1.000.000	0	0
8. Actius financers	0	71.165.166	71.165.166	0	0
9. Passius financers	0	0	0	0	0
Total operacions financeres	0	71.165.166	71.165.166	0	0
Total ingressos	121.350.000	71.689.014	193.039.014	121.349.944	5.966.803

Capítols de despeses	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Obligacions reconegudes	Obligacions pendents de pagament
1. Despeses de personal	40.907.557	(153.964)	40.753.593	38.810.463	52.531
2. Despeses en béns corrents i serveis	12.188.103	5.677.536	17.865.639	11.242.309	1.520.785
3. Despeses financeres	1.267.018	(342.338)	924.680	869.574	0
4. Transferències corrents	26.602.601	17.423.139	44.025.740	26.441.462	7.306.864
5. Fons de contingència i altres imprevistos	3.000.000	(3.000.000)	0	0	0
Total operacions corrents	83.965.279	19.604.373	103.569.652	77.363.808	8.880.180
6. Inversions reals	6.402.460	33.947.660	40.350.120	16.236.960	8.630.337
7. Transferències de capital	20.891.988	18.223.480	39.115.468	9.429.104	1.563.089
Total operacions de capital	27.294.448	52.171.140	79.465.588	25.666.064	10.193.426
8. Actius financers	0	3.000	3.000	0	0
9. Passius financers	10.090.273	(89.500)	10.000.773	9.730.928	0
Total operacions financeres	10.090.273	(86.500)	10.003.773	9.730.928	0
Total despeses	121.350.000	71.689.013	193.039.013	112.760.800	19.073.606

Resultat pressupostari	Drets reconeguts nets	Obligacions reconegudes netes	Resultat pressupostari
a. Operacions corrents	121.349.944	77.363.808	
b. Altres operacions no financeres	0	25.666.064	
Total operacions no financeres (a+b)	121.349.944	103.029.872	
Actius financers	0	0	
Passius financers	0	9.730.928	
Resultat pressupostari de l'exercici	121.349.944	112.760.800	8.589.144
Ajustaments			
4. Crèdits gastats finançats amb romanent de tresoreria per a despeses generals			31.996.139
5. Desviacions de finançament negatives de l'exercici			175.078
6. Desviacions de finançament positives de l'exercici			0
Resultat pressupostari ajustat			40.760.361

Imports en euros.

Font: Compte general de l'exercici 2013.

El pressupost inicial va ser de 121,35M€ i es van realitzar modificacions de crèdit per 71,69M€, que van donar com a resultat un pressupost definitiu de 193,04M€.

Pel que fa a les despeses de personal, el pressupost inicial va ser de 40,91 M€ i es van realitzar modificacions de crèdit negatives per 0,16 M€, que van donar com a resultat un pressupost definitiu de 40,75 M€, el que suposa un 21,1% del pressupost total.

Els drets reconeguts van ser de 121,35 M€, mentre que les obligacions reconegudes van ser de 112,76 M€. Així, el grau d'execució del pressupost d'ingressos i despeses va ser del 62,9% i del 58,4%, respectivament, i el Resultat pressupostari no ajustat de 8,59 M€, que després dels ajustaments pertinents va ser de 40,76 M€.

2.5.4. Fiscalització de les despeses de personal

2.5.4.1. Liquidació del pressupost de despeses. Capítol 1

La liquidació del capítol 1, Despeses de personal, del pressupost de despeses de la Diputació de Tarragona de l'exercici 2013, és la següent:

Quadre 27. Pressupost de despeses. Capítol 1: Despeses de personal. Diputació de Tarragona

Concepte	Pressupost inicial	Modificacions	Pressupost definitiu	Obligacions reconegudes	Pendent de pagament
100. Retribucions bàsiques dels membres dels òrgans de govern	1.308.249	(69.664)	1.238.585	1.204.656	0
10. Òrgans de govern	1.308.249	(69.664)	1.238.585	1.204.656	0
110. Retribucions bàsiques i altres del personal eventual	582.696	0	582.696	575.820	0
11. Personal eventual	582.696	0	582.696	575.820	0
120. Retribucions bàsiques	5.108.438	(116.849)	4.991.589	4.793.873	0
121. Retribucions complementàries	6.399.931	(80.910)	6.319.021	5.587.524	0
12. Personal funcionari	11.508.369	(197.759)	11.310.609	10.381.398	0
130. Laboral fix	14.106.857	(407.580)	13.699.277	12.742.719	0
131. Laboral temporal	1.404.056	484.317	1.888.373	2.234.400	0
13. Personal laboral	15.510.913	76.737	15.587.650	14.977.119	0
143. Altre personal	39.652	0	39.652	76.740	0
14. Altre personal	39.652	0	39.652	76.740	0
150. Productivitat	875.914	54.774	930.688	908.330	0
151. Gratificacions	220.965	(9.012)	211.953	157.431	0
152. Altres incentius al rendiment	170.000	5.500	175.500	0	0
153. Complementos de dedicació especial	315.952	(45.403)	270.550	231.868	0
15. Incentius al rendiment	1.582.831	5.859	1.588.690	1.297.629	0
160. Quotes socials	9.434.897	(908)	9.433.989	9.389.155	44.236
161. Prestacions socials	7.100	0	7.100	0	0
162. Despeses socials del personal	908.700	31.696	940.396	880.113	7.485
164. Complement familiar	24.150	75	24.225	27.833	810
16. Quotes, prestacions i despeses socials a càrrec de l'ocupador	10.374.847	30.863	10.405.710	10.297.101	52.531
Total	40.907.557	(153.964)	40.753.593	38.810.463	52.531

Imports en euros.

Font: Compte general de l'exercici 2013.

Les obligacions reconegudes del capítol 1, Despeses de personal, per l'exercici 2013 van ser de 38,81 M€, el que suposa un grau d'execució del 95,2% del pressupost definitiu d'aquest capítol i un 34,4% de les obligacions reconegudes totals de l'exercici.

A continuació es presenta el detall per conceptes de les obligacions reconegudes en el capítol 1 en l'exercici 2013, i la seva comparació amb l'exercici 2012.

Quadre 28. Despeses de personal. Obligacions reconegudes

Concepte	Exercici 2012	Exercici 2013	Variació (%)
10. Òrgans de govern i personal directiu	1.158.311	1.204.656	4,0
11. Personal eventual	543.256	575.820	6,0
12. Personal funcionari	9.717.848	10.381.398	6,8
13. Personal laboral	13.784.241	14.977.119	8,7
14. Altre personal	99.447	76.740	(22,8)
15. Incentius al rendiment	1.267.323	1.297.629	2,4
16. Quotes, prestacions i despeses socials a càrrec de l'ocupador	10.394.957	10.297.101	(0,9)
Total	36.965.383	38.810.463	5,0

Imports en euros.

Font: Compte general dels exercicis 2012 i 2013.

Les obligacions reconegudes de les despeses de personal de l'exercici 2013 van experimentar un increment respecte de l'exercici anterior del 5,0%. Les principals variacions són les següents:

- S'ha de tenir en compte l'efecte de la supressió de la paga extra del mes de desembre del 2012 derivada del RDL 20/2012. La recuperació d'aquesta paga en l'exercici 2013, que va ascendir a 1,72 M€, va provocar un increment de la despesa de personal d'un 4,7% respecte de l'exercici anterior. Sense tenir en compte aquest fet, el capítol 1 del pressupost de la Diputació de Tarragona va experimentar un augment del 0,3%.
- Les retribucions dels òrgans de govern i personal directiu es van incrementar en un 4,0% respecte de l'exercici anterior, d'una part, per la recuperació de la paga extra, que representa un 6,3%, i d'una altra, pels moviments de la plantilla durant l'exercici, que van suposar una reducció del 2,3%.
- La despesa en retribucions al personal eventual es va incrementar en un 6,0% a causa, principalment, de la recuperació de la paga extra abans esmentada, que explica un 7,5% de la variació, compensada en part per la baixa d'un càrrec eventual, no substituït.
- Les retribucions del personal funcionari no van experimentar cap variació en termes d'homogeneïtat entre els dos períodes. La principal variació va ser l'efecte de la recuperació de la paga extra, que va incrementar les retribucions respecte de l'exercici

anterior en un 7,3%. Les variacions que es van produir en el nombre de treballadors i en les situacions personals (triennis, acumulacions de tasques, etc.) van ser poc significatives en termes de despesa, i van provocar un decrement de la despesa del 0,5%.

- La despesa en retribucions del personal laboral va augmentar un 8,7% durant l'any, fonamentalment per l'efecte que va suposar la recuperació de la paga extra, que va provocar un increment del 6,6% en aquesta partida. La resta de l'augment corresponia a les altes de l'exercici.
- L'increment dels incentius al rendiment prové d'un increment del 6,8% en el concepte de productivitat, i d'una disminució de les gratificacions i del complement de dedicació especial del 4,4%.
- La disminució del 0,9% en les quotes, prestacions socials i despeses socials a càrrec de l'ocupador s'explica, principalment, pels premis de vinculació pagats en l'exercici 2012, 0,59 M€, però no en l'exercici 2013.

Les despeses de personal registrades en el Compte del resultat economicopatrimonial de l'exercici 2013 van ser de 38,82 M€. S'ha efectuat la conciliació d'aquest import amb la liquidació del pressupost de despeses i l'única diferència ha estat de 10.721 € de despeses diverses comptabilitzades en la comptabilitat economicofinancera com a despeses de personal, de forma errònia.

2.5.4.2. Mostra fiscalitzada

Per fiscalitzar les despeses de personal s'ha demanat a la Diputació de Tarragona un detall de la nòmina de l'any 2013 per treballadors i conceptes, que ha estat conciliat amb les despeses de personal amb resultat satisfactori.

Addicionalment, s'han fiscalitzat les despeses de personal incloses en el capítol 2 del pressupost, corresponents a dietes, locomocions, altres indemnitzacions i despeses de caràcter social percebudes pel personal.

Per a la seva fiscalització s'han realitzat els procediments següents:

- S'ha fet una anàlisi dels convenis, pactes i acords que regulen els aspectes relacionats amb el personal per verificar que els conceptes s'ajusten a la legalitat.
- S'ha verificat que els documents legalment exigits en matèria de personal com ara l'RLT i la plantilla de personal i l'Oferta pública d'ocupació han estat elaborats d'acord amb el que estableix la legislació vigent i que han estat degudament aprovats.

- S'ha comprovat que tots els conceptes retributius recollits en el resum de nòmines han estat degudament aprovats per l'òrgan competent i que compleixen la normativa vigent.
- Per a una mostra de cent setze treballadors, seleccionats de forma aleatòria amb criteris estadístics, s'ha analitzat que les retribucions compleixen els requeriments i límits establerts en la normativa aplicable en cada cas.
- S'han analitzat totes les contractacions del personal efectuades durant l'exercici.
- S'ha analitzat la totalitat de les retribucions dels membres dels òrgans de govern de la Diputació de Tarragona verificant que, tant per import com per concepte, compleixen els requeriments establerts en la normativa.
- Per a aquells conceptes de percepció puntual (ajuts socials, incentius, etc.) s'ha analitzat que el seu cobrament està degudament justificat segons la regulació de la Diputació de Tarragona i que responen a conceptes contemplats en la normativa vigent.
- Per fiscalitzar la despesa registrada en el capítol 2 del pressupost corresponent a dietes, locomocions i altres indemnitzacions percebudes pel personal en l'exercici 2013 per 0,23 M€, a més de la verificació d'aquests conceptes en la mostra seleccionada de cent setze treballadors, s'ha obtingut la documentació suport per a una mostra addicional, que representa el 14% d'aquesta despesa, i s'ha verificat que la despesa respon a locomocions o dietes del personal, que es deriven de l'exercici de la seva activitat i que existeix la justificació corresponent.
- Per últim s'han analitzat, en la seva totalitat, les dietes satisfetes als membres dels òrgans de govern per a l'assistència a les sessions dels òrgans als quals pertanyen.

2.5.4.3. Relació de llocs de treball i plantilla

A continuació s'expliquen les principals característiques de l'RLT i la plantilla de la Diputació de Tarragona.

Relació de llocs de treball

D'acord amb l'EBEP, l'RLT és l'eina per estructurar l'organització del personal i estableix el contingut mínim que aquesta ha de presentar.

Segons l'article 74 de l'EBEP, per a cada lloc de treball s'ha de detallar la denominació del lloc, el grup de classificació professional, el cos o escala a què estigui adscrit, el sistema de provisió i les retribucions complementàries.

El Ple de la Diputació de Tarragona va aprovar l'RLT del 2013 l'1 de març del 2013 i es va publicar en el DOGC el 7 de març del 2013.

L'RLT inclou les dades del complement específic a cobrar pel personal de la Diputació, d'acord amb una codificació no quantificada en l'RLT. Els imports associats a cada codi es troben quantificats en l'Annex II del pressupost, annex que no ha estat publicat. Per tant, en l'RLT publicada no s'indica l'import del complement específic de cada lloc de treball tal com demana l'article 74 de l'EBEP.

Plantilla

El Ple de la Diputació de Tarragona va aprovar la plantilla de l'exercici 2013 el 14 de desembre del 2012, i es va publicar en el BOP de Tarragona del 21 de desembre del 2012 i en el DOGC del 8 de febrer del 2013.⁹

2.5.4.4. *Convenis col·lectius i acords de personal*

El personal funcionari de la Diputació de Tarragona es regeix pel Pacte de condicions de treball del personal funcionari, aprovat pel Ple el 27 de maig del 2011, vigent fins al 31 de desembre del 2011 i prorrogat de forma tàcita, ja que no hi ha hagut cap denúncia de les parts implicades, tal com preveu el Pacte.

El personal laboral es regia pel 6è Conveni col·lectiu del personal laboral, aprovat el 27 de maig del 2011 i vigent fins a l'1 d'agost del 2013 i, a partir del 2 d'agost del 2013, pel 7è Conveni col·lectiu del personal laboral, aprovat pel Ple el 26 de juliol del 2013.

Durant l'exercici 2012 el Ple va acordar suspendre l'aplicació de determinats articles del Pacte i el Conveni esmentats, per adequar-se al Reial decret llei 20/2011, del 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic establertes, i a les modificacions del Decret legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública. Entre d'altres, el Ple va deixar en suspens els articles que feien referència als dies d'assumptes personals, que van passar a ser tres en lloc de nou, i de la resta de permisos retribuïts, per tal d'adequar-se a la nova redacció de l'article 48 de l'EBEP.

S'ha analitzat el Pacte de condicions i els convenis col·lectius vigents en l'exercici 2013, així com els acords del Ple esmentats.

9. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

2.5.4.5. Retribucions del personal

Les retribucions del personal de l'exercici 2013 van ascendir a 28.513.362 €, el 73,5% del total de les despeses de personal. D'aquest import, 1.204.656 € corresponien a retribucions dels càrrecs electes, 575.820 € a retribucions del personal eventual, 10.381.398 € a retribucions als funcionaris, 14.977.119 € a retribucions al personal laboral, 76.740 € a altre personal i 1.297.629 € a incentius al rendiment.

El Ple de la Diputació de Tarragona es compon de vint-i-set càrrecs electes, dels quals setze tenen dedicació exclusiva i cinc tenen dedicació parcial i perceben una retribució anual, i sis només assisteixen a les reunions dels òrgans als quals pertanyen, i reben les indemnitzacions corresponents.

A continuació s'expliquen les principals característiques de les retribucions al personal, així com les incidències que s'han trobat.

Les retribucions pagades per la Diputació de Tarragona durant l'exercici 2013 s'ajusten a la Llei 17/2012, del 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici 2013 respectant, per tant, els increments retributius establerts per aquest any en la Llei esmentada.

Les taules retributives aprovades anualment per la Diputació de Tarragona són les que determinen el sou, els triennis i el complement de destinació del personal funcionari i laboral i estan d'acord amb la Llei de pressupostos de cada any. A més, les taules retributives aproven també el complement específic i un complement anomenat productivitat/adequació mensual regulats en el Pacte i en els convenis de personal.

Addicionalment, la Diputació paga altres retribucions que no consten ni en l'RLT ni en les taules retributives, regulades en el Pacte de condicions del personal funcionari i en els convenis del personal laboral, concretament el complement de productivitat i altres complements específics pel personal laboral.

A continuació s'expliquen les principals característiques dels conceptes dels quals cal esmentar alguna incidència.

Complement de productivitat/adequació

L'import de l'exercici 2013 corresponent a aquest complement va ascendir a 1,46 M€. El concepte es regula en el Pacte de condicions de treball del personal funcionari i en el Conveni del personal laboral. El Pacte no descriu el complement sinó que només indica que és un import consolidable, mentre que el setè Conveni el cataloga com a complement destinat a retribuir l'adequació i canvi de l'estructura retributiva.

Aquest complement és un import fix que es cobra mensualment d'acord amb les taules retributives. Es va establir per acord de Ple el desembre de l'any 2000, com a millora de la massa salarial d'aquell any, i consistia en un increment de l'1,7% de la massa salarial.

Atès que aquest complement no està relacionat amb cap tipus de valoració del rendiment o dedicació del personal i que l'import cobrat es relaciona directament amb el lloc de treball i grup laboral, s'hauria d'integrar com a més import del complement específic. La Diputació ha previst incorporar aquest complement dins el complement específic durant l'exercici 2016.

2.5.4.6. Incentius al rendiment

El detall dels conceptes inclosos dins els incentius al rendiment és el següent:

Quadre 29. Incentius al rendiment

Concepte	Exercici 2013
Complement de productivitat del personal funcionari	504.479
Fons de productivitat	345.716
Altres complements de productivitat	58.134
150. Productivitat	908.330
151. Gratificacions	157.431
Complement de servei de menjador, esbarjo i activitats complementàries	153.165
Premi de serveis efectius i premi de jubilació dels funcionaris	52.405
Altres complements	26.299
153. Complementos de dedicació especial	231.868
Total incentius al rendiment	1.297.629

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

Els principals conceptes inclosos en els Incentius al rendiment s'expliquen a continuació.

Complement de productivitat del personal funcionari

El complement de productivitat es regula en l'article 24 del Pacte de condicions de treball del personal funcionari com un concepte destinat a retribuir l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès i la iniciativa amb què el funcionari exerceix la seva feina. Durant l'exercici 2013 el van cobrar mensualment noranta-cinc funcionaris.

La Sindicatura no ha obtingut cap càlcul que permeti verificar que els imports que es pagaven responien a l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès i la iniciativa amb què l'empleat exercia la seva feina, que estableix l'article 24 de l'EBEP.

Fons de productivitat

Les normes del Fons de productivitat es van acordar en la Mesa general de negociació i, posteriorment van ser ratificades pel Ple de la Diputació. En concret, el Fons de productivitat per a l'exercici 2013 es regulava mitjançant l'acord de Ple del 5 de març del 2006 i tenia com a finalitat reconèixer l'actuació dels empleats en funció del resultat de la seva avaluació de l'acompliment individual anual que mesurava el desenvolupament de les competències corporatives i l'acompliment de les funcions del lloc de treball, indicadors de gestió, objectius i altres elements, així com els resultats obtinguts a nivell corporatiu.

Els empleats, tant funcionaris com laborals, poden adherir-se voluntàriament a aquest Fons de productivitat.¹⁰ A més, les normes del fons exclouen del dret a percebre'l el personal docent i de suport a la docència, el personal de projectes de polítiques actives d'ocupació i els comandaments que cobren el complement de productivitat de caràcter mensual. Durant l'exercici 2013, quatre-cents catorze treballadors van cobrar aquest concepte.

En funció del grup professional dels empleats es determinen uns imports a percebre, dividits en cinc trams. Els trams se segmenten en funció de la puntuació que s'obtingui sumant, per una banda, els punts obtinguts d'una avaluació individual, i, per l'altra, els punts obtinguts del resultat de l'avaluació del sistema de gestió corporatiu. A l'import així determinat s'apliquen factors reductors per aquells empleats que tinguin entre 16 i 110 dies de presència no efectiva al treball. A partir d'aquests 110 dies, no es cobra aquest fons de productivitat.

Gratificacions

Les gratificacions corresponen a la retribució al personal pels serveis extraordinaris realitzats fora de la jornada ordinària normal de treball.

Complement de servei de menjador, esbarjo i activitats complementàries

El complement de servei de menjador, esbarjo i activitats complementàries, definit en el 7è Conveni del personal laboral el percep el personal adscrit als centres d'ensenyament. Es tracta d'un complement destinat a retribuir l'atenció als infants dels centres educació fora de les hores lectives, en concret, d'una hora diària de permanència addicional als centres. A l'inici de cada curs se signa un decret pel qual es relaciona tot aquell personal dels centres afectats que percebran el mateix, consistent en una quantitat fixa de 250,76€ mensuals.

10. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

Premi per serveis efectius i premi de jubilació

El premi per serveis efectius i el premi per jubilació es regulen en l'article 34 del Pacte de condicions del treball del personal funcionari, i en l'article 39 del 6è i 7è Conveni col·lectiu del personal laboral. El premi es concedeix als empleats que compleixin 25 i 35 anys de serveis efectius a la Diputació, que poden triar entre la concessió d'una paga per import íntegre d'una mensualitat, el gaudiment d'un mes de vacances o el cobrament de mitja paga i onze dies laborables de vacances. Durant l'any 2013, divuit treballadors van percebre aquest premi per un import global de 44.491 €.

El premi de jubilació es paga a partir d'un acord plenari del 26 de juny de 1980, als funcionaris de carrera de la plantilla de la Diputació en el moment de declarar-se en situació de jubilats, i consisteix en una quantitat equivalent a l'import d'una paga mensual en el moment de jubilar-se. Durant l'exercici 2013, tres funcionaris de carrera van percebre per aquest concepte 7.914 €.

El pagament de premis en funció de l'antiguitat en la prestació dels serveis no està emparat per la normativa sobre retribucions dels empleats públics, atès que, a criteri de la Sindicatura, aquests pagaments es consideren retribucions i no de millora social.¹¹

2.5.4.7. Quotes, prestacions i despeses socials

Dins aquest article s'inclouen les cotitzacions socials a la Seguretat Social i les despeses socials.

Quadre 30. Quotes, prestacions i despeses socials

Concepte	Exercici 2013
160. Quotes socials	9.389.155
Ajuts i altres despeses socials	729.509
Assegurances	63.551
Formació del personal	87.053
162. Despeses socials	880.113
164. Complement familiar	27.833
Total	10.297.101

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

Les despeses socials corresponen, en la seva major part, a les prestacions socials que es paguen d'acord amb el Pacte i els convenis col·lectius del personal laboral.

11. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

2.5.4.8. Contractació de personal

L'evolució del nombre de treballadors de la Diputació de Tarragona del 31 de desembre de l'exercici 2012 al 31 de desembre del 2013 és la següent:

Quadre 31. Evolució del personal per categories

Tipus de personal	Treballadors a 31.12.2012	Treballadors a 31.12.2013	Variació de treballadors
Eventual	18	17	(1)
Funcionari	287	292	5
Laboral	562	580	18
Total	867	889	22

Font: Elaboració pròpia a partir dels resums de nòmina dels exercicis 2012 i 2013.

Pel que fa als càrrecs electes, es va iniciar l'exercici 2013 amb vint-i-sis, per la renúncia d'un diputat el desembre del 2012, que va ser substituït el gener del 2013, fins a completar els vint-i-set diputats de la corporació. Així mateix, el nombre va variar a conseqüència de la renúncia de tres diputats i la seva consegüent substitució.

Durant l'exercici hi va haver la baixa d'un càrrec eventual, no substituït, així com diversos moviments de personal funcionari i laboral, que van suposar vint-i-sis altes i vint-i-una baixes del personal funcionari i dues-centes divuit altes i dues-centes baixes de personal laboral.

La normativa pressupostària vigent en l'exercici 2013 restringia la possibilitat de contractar personal laboral temporal o nomenar personal interí a casos excepcionals en què calgués cobrir necessitats urgents i inajornables, i sempre que aquestes necessitats es produïssin en sectors, funcions i categories professionals que es consideressin prioritàries, o que afectessin el funcionament dels serveis públics essencials.

El Ple de la Diputació de Tarragona va aprovar diversos acords relatius a la contractació de personal laboral temporal i de nomenament de personal interí; en concret, un primer acord del gener del 2012 que establia genèricament els supòsits de contractació i tres acords posteriors (maig del 2012, novembre del 2012 i setembre del 2013) que els ampliaven. Els supòsits següents, recollits en els acords, es consideren contraris a la llei:

- “Situacions excepcionals”: que no es poden preveure com un supòsit autònom, sinó que ha de ser un requisit que s'afegeix als altres que estableix la llei.
- “Aquells casos en què sigui imprescindible [...] la continuïtat en la prestació del servei”: en aquest supòsit no s'identifica cap sector, funció o categoria prioritària, ni cap servei essencial.
- “Supòsits en què el personal ja existent passa a ocupar altres llocs o bé hi ha un canvi de la relació jurídica laboral a la funcional”: en aquests supòsits es dona un tracte

més beneficiós que a la resta de personal, sense base legal. La normativa pressupostària no autoritzava a donar un tracte diferent a aquests supòsits i, per tant, l'excepció que s'estableix no tenia base legal.

D'altra banda, cal fer notar la gran amplitud i falta de concreció d'un dels sectors declarats prioritaris, com és l'assistència als municipis. Atès el caràcter excepcional i restrictiu de la possibilitat de fer contractacions temporals o nomenaments d'interins, hauria estat necessari precisar quins àmbits materials concrets d'aquesta assistència serien prioritaris, o si més no, justificar-ho en cada nomenament o contractació concreta.

A banda de les observacions relatives als acords presos pel Ple de la Diputació de Tarragona, de la revisió de la contractació de personal efectuada en l'exercici 2013, les observacions detectades són les següents:

- La normativa pressupostària estableix, com a excepció a la prohibició d'incorporar nou personal, el supòsit d'execució de processos selectius corresponents a ofertes públiques d'ocupació d'exercicis anteriors, i l'article 70 de l'EBEP estableix que l'execució de l'oferta pública d'ocupació s'ha de fer en el termini improrrogable de tres anys.

Mitjançant convocatòria de l'1 de març del 2013 es va contractar un tècnic mitjà, pel torn lliure. Aquesta plaça es va incloure en l'oferta pública d'ocupació aprovada l'any 2008¹² i havia estat objecte d'una convocatòria prèvia que es va declarar deserta. Tenint en compte la data de la nova convocatòria, s'ha constatat que ja havien transcorregut més de tres anys des de l'aprovació de l'oferta pública d'ocupació que la incloïa, per la qual cosa aquesta convocatòria s'ha de considerar contrària a la prohibició establerta d'incorporar nou personal.

- En dotze nomenaments de personal interí s'ha observat un incompliment dels requisits establerts en la normativa pressupostària en vigor, tant per la manca de justificació o justificació genèrica sobre el caràcter urgent i inajornable de la necessitat que es pretenia cobrir com per la manca de justificació que els sectors, funcions i/o categories professionals es consideraven prioritaris o que afectaven el funcionament dels serveis públics essencials.
- En cinc nomenaments de personal interí s'ha observat una manca de justificació en el nomenament de cobrir una necessitat urgent i inajornable.
- En dos nomenaments del personal interí manca la justificació que el sector, la funció i la categoria professional que s'estava cobrint fos prioritària o que afectés serveis públics essencials.

12. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

2.5.4.9. *Altres conceptes*

A part de la fiscalització de les retribucions del personal, s'han dut a terme altres procediments relacionats amb les despeses de personal, com la verificació del registre d'interessos i les dietes i locomoció, que s'expliquen a continuació.

Declaracions d'incompatibilitats, d'activitats i de béns dels representants locals i de dedicació

L'article 75.7 de la LRBRL estipula que els representants locals han de formular declaració sobre causes de possibles incompatibilitats, així com de qualsevol activitat que els proporcioni o pugui proporcionar ingressos econòmics. Així mateix, han de fer declaració dels seus béns patrimonials i de la seva participació en societats de tota mena, amb inclusió d'informació de les societats per elles participades, i de les liquidacions dels impostos sobre la renda, del patrimoni i, si escau, de societats. Aquestes declaracions s'han d'efectuar en els models aprovats pel Ple i han de ser publicades amb caràcter anual i, en tot cas, en el moment de finalització del mandat, en els termes que fixi el Reglament orgànic de la Diputació. Les declaracions anuals de béns i activitats corresponents a la legislatura que començà el 2011 no es van publicar anualment.

Dietes i locomoció

La indemnització que es satisfia l'exercici 2013 per ús de vehicle privat del personal funcionari, establerta en la Base 43 del pressupost, era de 0,33€ per quilòmetre. Aquest import és superior al que estableix l'Ordre 3770/2005, de l'1 de desembre que modifica el Reial decret 462/2002, que fixa les indemnitzacions per raons de servei aplicable al personal al servei de les corporacions locals, el qual determina l'import en 0,19€ per quilòmetre.

3. CONCLUSIONS

D'acord amb l'objecte, l'abast i la metodologia utilitzada en aquest informe, detallats en la introducció, la Sindicatura de Comptes de Catalunya ha fiscalitzat les despeses de personal de les quatre diputacions de Catalunya de l'exercici 2013. En l'apartat 3.1 es resumeixen les principals observacions que es deriven del treball de fiscalització.

Aquest treball de fiscalització té un caràcter limitat, atès que no és una fiscalització de regularitat i, per tant, les conclusions no es poden utilitzar fora del context que conformen l'objecte i l'abast d'aquest informe, ni extrapolar-se a la resta de l'activitat desenvolupada per les diputacions catalanes.

El detall del personal de les quatre diputacions a 31 de desembre del 2013 és el següent:

Quadre 32. Personal de les diputacions catalanes a 31 de desembre del 2013

Tipus de personal	Nombre d'efectius			
	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona
Eventual	61	25	31	17
Funcionari	3.852	109	303	292
Laboral	14	164	12	580
Total	3.927	298	346	889
Concepte	Despeses de l'exercici 2013			
	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona
Obligacions reconegudes en el capítol 1, Despeses de personal	189.957.968	13.386.397	18.396.168	38.810.463
Total d'obligacions reconegudes de la Liquidació del pressupost	606.874.651	109.461.347	84.226.052	112.760.800
Percentatge de les despeses de personal sobre el total de despeses	31,30	12,23	21,84	34,42

Imports en euros.

Font: Elaboració pròpia.

3.1. OBSERVACIONS

A continuació s'inclouen les observacions més significatives que s'han posat de manifest durant el treball de fiscalització realitzat sobre les despeses de personal de les diputacions de Catalunya que, si escau, s'haurien d'esmenar.

Pressupost

1. El pressupost de les quatre diputacions va ser definitivament aprovat pel Ple amb posterioritat al termini del 31 de desembre del 2012 que estableix la normativa (vegeu els apartats 2.2.3, 2.3.3, 2.4.3 i 2.5.3).

Relació de llocs de treball i plantilla

2. En la revisió de l'RLT i la plantilla de les diputacions s'ha observat que, en contra del que estableix l'EBEP, les diputacions no compleixen els aspectes següents¹³:
 - L'RLT de la Diputació de Barcelona no detallava el cos o escala a què estaven

13. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

adscriu cadascun dels 2.260 tipus de lloc de treball que la componien (vegeu l'apartat 2.2.4.3).

- Les diputacions de Barcelona i Tarragona incloïen les dades del complement específic associat a un sistema de codis sense que figurés cap informació auxiliar que permetés quantificar-lo (vegeu els apartats 2.2.4.3 i 2.5.4.3).
- La Diputació de Lleida no disposava de l'RLT (vegeu l'apartat 2.4.4.3).
- En la plantilla de la Diputació de Barcelona no s'indicava el nombre de places que estaven vacants (vegeu l'apartat 2.2.4.3).

Convenis col·lectius i acords de personal

3. En la verificació del compliment de la jornada laboral, establerta en 37,5 hores, en còmput anual, per la Llei 2/2012, del 20 de juny, de pressupostos generals de l'Estat del 2012 s'han observat les incidències següents:

- Els treballadors de la Diputació de Barcelona disposen d'un màxim de 111,5 hores anuals no presencials per a la formació voluntària i la conciliació de la vida familiar i laboral considerades temps treballat a tots els efectes. La gestió d'aquest temps de formació i conciliació correspon a cada empleat públic, sense que existeixi cap mena de control per part de la Diputació sobre la dedicació del temps a la formació. A més, suposa la realització en la pràctica de la jornada setmanal de 35 hores, la qual és contrària a la normativa en vigor.

A banda de les 111,5 hores anuals esmentades, els treballadors de la Diputació de Barcelona disposen de 15 hores addicionals als tres dies d'assumptes personals ja establerts en la normativa, fet que va en contra del que regula l'EBEP vigent el 2013 (vegeu l'apartat 2.2.4.4).

- Els treballadors de la Diputació de Lleida poden gaudir de 15 minuts diaris per a la formació voluntària i per compte propi, i de 15 minuts diaris més per a la conciliació de la vida familiar i laboral de temps no presencial que computen com a temps treballat. L'aplicació d'aquesta mesura suposa la realització en la pràctica de la jornada setmanal de 35 hores, la qual és contrària a la normativa vigent (vegeu l'apartat 2.4.4.4).

Retribucions del personal

4. La Diputació de Barcelona i la Diputació de Tarragona no incloïen en l'RLT certs complements retributius que es perceben amb caràcter permanent per a cada lloc de treball (vegeu els apartats 2.2.4.5 i 2.5.4.5).

5. El personal funcionari de la Diputació de Barcelona cobra mensualment un complement anomenat “factor base complementari” lligat a les retribucions bàsiques, i un altre lligat al complement de destinació que no estan permesos en les normes reguladores de la funció pública, ja que no retribueixen les condicions particulars del lloc de treball atesa l'especial dificultat tècnica, el grau de dedicació, la responsabilitat o la penositat. L'import d'aquests complements va ascendir aproximadament a 3,14 M€ per a l'exercici 2013, un 2,2% del total de retribucions de l'exercici (vegeu l'apartat 2.2.4.5).
6. [...] ¹⁴
7. La Diputació de Girona tenia estipulat un pagament mensual com a bestreta als membres que no tenien dedicació plena, equivalent a l'import màxim que aquests tenien dret a percebre per l'assistència a les sessions dels òrgans col·legiats. No obstant això, posteriorment no s'ha realitzat la regularització trimestral d'aquestes bestretes, tal com establia el Cartipàs 2011-2015. S'estima que en l'exercici 2013 la Diputació va pagar 35.806€ de més als càrrecs electes. Cal assenyalar que el cobrament d'indemnització i control per assistències dels diputats van ser objecte de diligències d'ofici prèvies (285/2014) per part del Jutjat d'Instrucció número 1 de Girona. Mitjançant interlocutòria de setembre del 2016 les esmentades diligències es van declarar acabades i se'n va disposar el sobreseïment (vegeu l'apartat 2.3.4.5).
8. Els imports de les retribucions complementàries de la Diputació de Lleida estan segmentats en diferents nivells, els quals, d'acord amb els Pactes-Conveni, s'especifiquen en cada fitxa del catàleg de llocs de treball. Del treball realitzat es desprèn que en diversos casos no existia fitxa de lloc de treball; en d'altres, els complements que figuraven en nòmina no corresponien als que es detallaven en la fitxa del lloc de treball corresponent, i, per contra, en altres casos, existien complements en la fitxa del lloc de treball que no eren percebuts en la nòmina (vegeu l'apartat 2.4.4.5).
9. Els treballadors de la Diputació de Tarragona percebien un complement mensual d'un import fix anomenat productivitat/adequació que, per les seves característiques, hauria d'estar integrat com a més import del complement específic (vegeu l'apartat 2.5.4.5).

Incentius al rendiment

10. En la fiscalització de la productivitat en la Diputació de Barcelona, s'han observat les incidències següents: ¹⁵

14. Observació eliminada arran de les al·legacions rebudes.

15. Observació modificada arran de les al·legacions rebudes.

- La Sindicatura no ha tingut cap evidència que s'hagi posat en coneixement públic, ni dels funcionaris de la corporació ni dels representants sindicals, els imports pagats en concepte de productivitat als treballadors de la Diputació de Barcelona, en contra del que estableix l'article 172 del Decret 214/1990 (vegeu l'apartat 2.2.4.6).
 - A parer de la Sindicatura, la paga d'assiduitat no compleix els criteris per ser considerada un incentiu al rendiment. A més, l'import màxim a percebre en concepte de paga d'assiduitat, aprovat per l'Acord de la Junta de Govern de la Diputació de Barcelona del 10 de març del 2011, era de 1.325€ anuals. Durant l'exercici 2013 hi va haver vuitanta-nou treballadors que van superar aquest import i no se n'ha aportat cap justificació (vegeu l'apartat 2.2.4.6).
11. La Diputació de Girona té establerta una paga de productivitat que consisteix en un import fix anual que, en l'exercici 2013, ascendia a 214€ per persona. A banda, dins els conceptes retributius, la Diputació de Tarragona té l'anomenat Complement de productivitat, que cobraven mensualment noranta-cinc persones en l'exercici 2013 i que ascendia en total a 504.479€.

La Sindicatura no ha obtingut cap càlcul que permeti verificar que els imports que es pagaven com a complement de productivitat a la Diputació de Girona i a la Diputació de Tarragona responguessin a l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès i la iniciativa amb què l'empleat exercia la seva feina (vegeu els apartats 2.3.4.6 i 2.5.4.6).

12. La Diputació de Girona té establerta la percepció d'una paga extraordinària el mes de setembre per un import lineal que, en l'exercici 2013, va ser de 631€ per funcionari, sent el total anual satisfet de 68.914€ pel personal funcionari. La percepció d'aquesta tercera paga pels funcionaris no està emparada en la legislació vigent (vegeu l'apartat 2.3.4.6).
13. Els treballadors de les diputacions de Barcelona i Tarragona tenen dret a percebre un premi d'antiguitat en funció dels anys de serveis prestats.

En l'exercici 2013, en la Diputació de Barcelona aquest premi es va atorgar als treballadors amb vint-i-cinc, trenta o trenta-cinc anys de servei amb un màxim de sis mensualitats, i va suposar el pagament d'1.187.049€ repartit entre tres-cents dotze treballadors (vegeu l'apartat 2.2.4.6).

En el cas de la Diputació de Tarragona, el premi es va atorgar als treballadors amb vint-i-cinc i trenta-cinc anys de servei efectius que van optar per cobrar-lo en comptes

del gaudiment de més vacances. Durant l'any 2013 van percebre aquest premi divuit treballadors per un import global de 44.491 € (vegeu l'apartat 2.5.4.6).

El pagament d'aquests premis en funció de l'antiguitat en la prestació dels serveis no està emparat per la normativa sobre retribucions dels empleats públics, atès que, a criteri de la Sindicatura, aquests pagaments es consideren retribucions i no de millora social.

14. Els treballadors de la Diputació de Barcelona podien acollir-se a la jubilació voluntària anticipada amb dret a percebre diverses mensualitats, previstes tant en l'Acord de condicions com en el Conveni col·lectiu, que variaven en funció de l'edat del receptor en el moment en què es gaudís. Durant l'exercici 2013 es van satisfer 2,25 M€ d'indemnitzacions per jubilacions anticipades pagades a setanta-sis treballadors. Després de la modificació derivada del Decret del president de la Diputació de Barcelona, del 2 d'octubre del 2000, l'incentiu a la jubilació anticipada ja no queda vinculat a cap sistema de racionalització de recursos humans i, per tant, no es pot afirmar que en el cas d'aquests acords es compleixi amb el que disposa la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 30/1984, del 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública¹⁶ (vegeu l'apartat 2.2.4.7).

Contractació de personal

15. Amb l'objectiu de donar compliment a les limitacions legals per contractar personal laboral temporal o nomenar personal interí, les diputacions de Barcelona, Lleida i Tarragona van aprovar diversos acords que regulaven aquests aspectes.

L'acord del Ple de la Diputació de Barcelona del 23 de febrer del 2012 determinava els criteris per procedir al nomenament o contractació de personal temporal i la declaració dels serveis essencials i prioritaris sobre la contractació d'aquest tipus de personal. En aquest acord hauria estat necessari que es justificués el caràcter essencial de cadascun dels serveis a què feia referència, i no únicament fer-los derivar, com a únic argument, dels serveis mínims i obligatoris que han de prestar els municipis. La redacció en termes genèrics d'aquest servei fa difícil precisar-ne l'àmbit, circumstància que també és contradictòria amb la necessitat que els supòsits admesos tinguessin un caràcter excepcional i estiguessin degudament motivats (vegeu l'apartat 2.2.4.8).

El Ple de la Diputació de Lleida va aprovar el 26 d'abril del 2012 l'Acord de serveis públics essencials, àrees i sectors prioritaris i directrius per a la cobertura de les necessitats de personal. No obstant això, no va quedar justificat el caràcter essencial de cadascun dels serveis a què feia referència. A banda, almenys un dels serveis que

16. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

es considerava essencial (“Tota activitat dirigida a impulsar i reactivar l’activitat econòmica”) no es corresponia amb els serveis mínims que han de prestar als municipis, ni tampoc amb les funcions públiques necessàries de les entitats locals a què es referia la disposició addicional segona de l’EBEP (vegeu l’apartat 2.4.4.8).

Per Acord del Ple del 27 de gener del 2012 la Diputació de Tarragona va establir diversos àmbits en què s’autoritzava la contractació de personal temporal o el nomenament de personal interí, supòsits que van ser ampliat en acords posteriors, en tots els casos sense incloure-hi cap justificació. A més, tres d’aquests supòsits eren contraris a la llei, i en un dels dos serveis declarats prioritari (assistència als municipis) manca concreció en la seva justificació (vegeu l’apartat 2.5.4.8).

16. De la revisió dels expedients de contractació de personal de les diputacions, les observacions detectades són les següents (vegeu els apartats 2.2.4.8, 2.4.4.8 i 2.5.4.8):

- En quatre nomenaments de la Diputació de Barcelona no queda degudament justificat el caràcter urgent i inajornable de la necessitat.
- [...] ¹⁷
- En dos nomenaments de la Diputació de Lleida no es poden considerar complerts els requisits que la normativa pressupostària exigeix per poder nomenar personal interí. En un cas, el decret de nomenament i l’informe proposta en què es fonamenta no inclou la justificació específica del caràcter essencial del lloc cobert. En ambdós casos no constava cap justificació sobre el caràcter urgent i inajornable de la necessitat que es pretenia cobrir. ¹⁸
- En dotze nomenaments de personal interí de la Diputació de Tarragona es van incomplir els requisits establerts en la normativa pressupostària en vigor, tant per la manca de justificació o justificació genèrica sobre el caràcter urgent i inajornable de la necessitat que es pretenia cobrir com per la falta de justificació que els sectors, funcions i/o categories professionals es consideraven prioritari o que afectaven el funcionament dels serveis públics essencials.
- La convocatòria de l’1 de març del 2013, per a la selecció d’una plaça de tècnic mitjà, mitjançant el torn lliure en la Diputació de Tarragona, provenia d’una convocatòria anterior de la qual ja havien transcorregut més de tres anys, termini màxim que disposa la llei per executar les ofertes públiques d’ocupació, per la qual cosa s’ha de considerar contrària a la prohibició establerta d’incorporar nou personal.

17. Observació eliminada arran de les al·legacions rebudes.

18. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

Altres conceptes

17. Les diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona no van publicar les declaracions anuals sobre activitats i béns patrimonials dels seus representants tal com estableix l'article 75.7 de la Llei 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local¹⁹ (vegeu els apartats 2.2.4.9, 2.3.4.9, 2.4.4.9 i 2.5.4.9).
18. La indemnització de la despesa per locomoció que s'estava satisfent per ús de vehicle privat al personal funcionari era de 0,30 € per quilòmetre en la Diputació de Girona i en la Diputació de Lleida, i de 0,33 € per quilòmetre en la Diputació de Tarragona (vegeu els apartats 2.3.4.9, 2.4.4.5 i 2.5.4.9). Aquests imports són superiors al que estableix l'Ordre 3770/2005, de l'1 de desembre que modifica el Reial decret 462/2002, que fixa les indemnitzacions per raons de servei aplicable al personal al servei de les corporacions locals, que determina l'import en 0,19 € per quilòmetre.
19. Durant l'exercici 2013, nou treballadors de la Diputació de Lleida van cobrar hores per treballs extraordinaris per sobre de les 80 hores extres, límit màxim en còmput anual en què es pot incórrer, d'acord amb l'article 32.6 dels Pactes–Conveni (vegeu l'apartat 2.4.4.6).
20. Dins els ajuts per acció social que satisfà la Diputació de Lleida, hi ha certs ajuts sobre els quals s'hauria d'efectuar la pertinent retenció d'IRPF, com ara els ajuts per defunció, les dietes i l'allotjament per visites mèdiques, tot i que no s'ha pogut determinar l'abast, atès que la Diputació no disposa dels imports totals pagats per aquests conceptes. A més, també s'hauria d'haver efectuat una retenció sobre les bestretes al personal que es concedien sense que meritessin cap interès (vegeu els apartats 2.4.4.4 i 2.4.4.7).

4. TRÀMIT D'AL·LEGACIONS

A l'efecte del que preveu la normativa vigent, el projecte d'informe va ser tramès el 9 de febrer del 2017 als presidents de les diputacions de Catalunya per complir el tràmit d'al·legacions.

Les diputacions de Barcelona, Girona i Lleida van demanar una pròrroga per presentar les al·legacions, i els terminis es van ampliar fins al dia 14 de març del 2017.

19. Text modificat arran de les al·legacions rebudes.

4.1. AL·LEGACIONS REBUDES

La Diputació de Barcelona ha enviat l'escrit d'al·legacions a la Sindicatura de Comptes a través del portal EACAT, amb registre d'entrada número E/000455-2017 del 14 de març del 2017.

Els annexos que s'hi esmenten no es transcriuen en l'informe, però consten en l'arxiu de la Sindicatura.

La resposta de la Diputació es reproduïx literalment a continuació:

Títol: Al·legacions a un projecte d'informe
Cos de la tramesa:

Data de recepció del projecte d'informe: 9 de febrer de 2017

En document adjunt us fem arribar les al·legacions d'aquesta Diputació de Barcelona al projecte d'Informe 36/2014-F, relatiu a la fiscalització de despeses de personal de les diputacions de Catalunya, corresponent a l'exercici de 2013.

Mercè Conesa Pagès
Presidenta

Data de la signatura: 14:14:45 14/03/2017

Mercè Conesa Pagès, presidenta de la Diputació de Barcelona, actuant en nom i representació d'aquesta, en virtut de les competències reconegudes en l'art. 34.1.i) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, mitjançant el present escrit

EXPOSA:

Que en data 9 de febrer de 2017 es va notificar a aquesta Corporació el contingut del projecte d'informe 36/2014-F elaborat per la Sindicatura de Comptes, relatiu a la fiscalització de despeses de personal de les diputacions de Catalunya, corresponent a l'exercici de 2013.

Que en data 21 de febrer es va sol·licitar l'ampliació del termini per presentar al·legacions a l'esmentat informe, el qual va ser autoritzat per la Sindicatura, fixant-se com a data màxima el 14 de març de 2017.

Que pel que fa a les observacions que en el mateix s'assenyalen respecte de la gestió feta per la Diputació de Barcelona, de conformitat amb allò previst a l'article 40 de la Llei 18/2010, de 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes i dins el termini establert a l'efecte, passo a formular les següents

AL·LEGACIONS

1.- Relació de llocs de treball i plantilla

En relació amb la RLT la Sindicatura de Comptes observa que la Diputació de Barcelona "no detalla el cos o escala a què estan adscrits cadascun dels 2260 tipus de lloc de treball que la componen" i que "s'inclouen les dades dels complement específic associat a un sistema de codis sense que figuri cap informació auxiliar que permeti quantificar-lo" (apartats primer i segon del punt 2 de les observacions – pàg. 31), i diu també que "no inclouen en la RLT tots els conceptes que es perceben amb caràcter permanent per a cada lloc de treball" (punt 4 de les observacions – pàg. 32).

Aquestes afirmacions han de ser necessàriament matisades, no és del tot cert que no es detallin tots aquests conceptes a la RLT, ja que aquest detall consta codificat, amb una sèrie de codis numèrics que després estan identificats a les taules retributives.

Hem de tenir en compte que el número de treballadors i les característiques diferenciades dels llocs de treball obliguen a disposar de mecanismes àgils de gestió que permetin una valoració més automatitzada, així el sistema de codificació utilitzat per la Diputació de Barcelona facilita la gestió econòmica del personal, optimitzant així els recursos disponibles en aplicació dels principis d'eficàcia i d'eficiència.

Per aconseguir aquest objectiu, la RLT conté la següent informació:

- La descripció del lloc
- La funció (identificada amb un codi) i que al 2013 constava com a Grup i Categoria i actualment es descriu com a Codi funcional.
- L'horari
- La jornada
- La forma de provisió
- El complement de destinació
- El complement específic (identificat amb un codi)
- La dotació

La funció identificada amb un codi, es defineix en la "Fitxa descriptiva del lloc de treball" la qual inclou, entre d'altres, les funcions del lloc, els requisits i els mèrits exigibles per a la seva provisió i el subgrup de classificació.

Així, la RLT de la Diputació de Barcelona conté la determinació del complement de destinació. I pel que fa al complement específic de cadascun dels llocs de treball que es relacionen en aquest instrument d'ordenació de personal, és fa a través d'una codificació numèrica que queda reflectida, amb idèntica codificació, a les taules retributives.

D'igual manera, en identificar-se el grup de classificació de pertinença del lloc de treball a les esmentades taules retributives, s'obté la quantia que, en concepte de sou base, s'assigna a cadascun dels llocs de treball.

D'aquesta manera, queden identificats tots els conceptes retributius.

Pel que fa a l'últim incís d'aquest punt, la Sindicatura reconeix en el seu Informe (pàg. 24) que *“s'ha comprovat que al llarg dels exercicis 2014 i 2015 s'ha corregit aquesta situació i l'RLT i les taules retributives ja recullen tots els conceptes retributius dins el complement específic”*, així que en aquest punt no cal fer cap més aclariment.

Per tot l'exposat, es pot afirmar que es compleix amb els requeriments sobre la RLT que ha observat la Sindicatura, la informació hi consta malgrat que codificada, s'aporta la relació de tots els llocs de treball i es compta amb els elements necessaris per efectuar la pertinent valoració. Malgrat això, la Diputació de Barcelona, en pròxims exercicis pressupostaris, prendrà mesures per millorar la claredat i transparència de la informació subministrada, ampliant els glossaris de la codificació utilitzada.

2.- Convenis col·lectius i acords de personal

2.1.- Afirma la Sindicatura al seu informe que “els treballadors de la Diputació de Barcelona disposen d'un màxim de 115,5 hores anuals no presencials per a la formació voluntària i la conciliació de la vida familiar i laboral considerades temps treballat a tots els efectes” (primer apartat del punt 3 de les observacions – pàg. 31).

Al respecte d'aquesta observació escau dir:

Per Acord de la Mesa General de Negociació de matèries comunes de 19 d'octubre de 2012, ratificat pel Ple de la corporació, reunit en sessió ordinària el dia 25 d'octubre de 2012 i per Acord de la Mesa General de Negociació de matèries comunes de 17 de desembre de 2012¹, ratificat per Decret de la presidència delegada, de 21 de desembre de 2012 (s'adjunten els documents com Annex 1) es fixaren les diferents jornades que, actualment, existeixen a la Diputació de Barcelona:

- General: de 37 hores i 30 minuts setmanals de treball efectiu de mitjana en còmput anual
- Especials:
 - de 35 hores setmanals de treball efectiu de mitjana en còmput anual
 - de 40 hores setmanals i,
 - altres jornades especials d'acord amb el que s'estableix al Dictamen de 7 de març de 1994.

Aquesta regulació també estableix, a més del nombre d'hores de presència diària mínima per a cada tipus de jornada i horari, l'hora mínima d'inici de la jornada i màxima de finalització, així com el dret dels empleats a poder disposar d'un temps

¹ Posteriorment modificat per Acord de la Mesa General de Negociació de matèries comunes de 17 d'octubre de 2014, ratificat per decret de la presidència delegada de 12 de novembre de 2014 (s'adjunta el document com Annex 2).

diari per a la formació i per a facilitar la conciliació de la vida laboral, personal i familiar.

L'esmentat dret es concreta en:

- Formació voluntària, màxim de 15 minuts diaris en còmput anual. No requereix, necessàriament, presència de l'empleat en el lloc de treball
- Conciliació, màxim de 5 hores mensuals.

En relació al temps que els empleats poden destinar a la conciliació, i tenint en compte els termes en els quals està regulada aquesta possibilitat, que comprèn la vida personal i familiar com a motiu justificatiu per al seu gaudiment, s'ha d'entendre que qualsevol circumstància que pugui ocórrer en el dia a dia dels empleats i que li requereixi d'aquest temps per fer-hi front, té cabuda dins del concepte de conciliació, des de la malaltia d'un familiar que comporti el retard d'uns minuts en l'hora d'entrada en la feina, fins la necessitat de recollir el fill a l'escola o la realització d'algun tràmit administratiu que s'hagi de realitzar durant les hores de la jornada laboral. És des d'aquesta perspectiva, que es pot afirmar que regeix una presumpció d'una correcta utilització del temps per a finalitats conciliadores de la vida laboral amb la personal i la familiar.

En tot cas, també es vol posar de relleu que el temps que es pot utilitzar per a aquesta finalitat és de 5 hores mensuals, la qual cosa no permet ni absentar-se per tot un dia, ni tan sols per fraccions d'una hora, del lloc de feina. La finalitat d'aquesta regulació no és, per tant, la d'incloure la possibilitat d'absentar-se del lloc de treball, sinó la de posar a disposició dels empleats un marge de temps per tal de facilitar aquesta conciliació.

Pel que fa al temps que es pot destinar a la formació, la corporació aposta de manera decidida per la formació dels seus empleats. Això es tradueix en l'aprovació, anualment, d'un pla de formació que inclou múltiples tipologies d'aprenentatge. De forma resumida, la formació que s'ofereix als empleats es divideix en:

- Formació planificada
- Formació no planificada, la qual inclou, a la seva vegada quatre tipologies de formació, una de les quals és l'auto-formació (o recursos d'autoaprenentatge) que té com a objectiu ampliar o perfeccionar, de manera flexible i individualitzada, les competències tècniques i qualitatives del personal corporatiu, sense la presència d'un docent ni l'existència d'una programació establerta.
 - Els recursos disponibles als quals accedeix el personal de la Diputació per desenvolupar els treballs d'autoaprenentatge, es troben al web <http://formadiba.diba.cat/content/centre-de-recursos>

A més de tot l'anterior, s'ha de dir que la concreció i la gestió de l'horari dels diferents llocs de treball que integren una organització pública és un aspecte intern d'aquesta mitjançant el qual es gestiona l'ocupació pública i els recursos humans.

En aquest sentit, el sistema, o mecanisme, que es pugui utilitzar per a fer efectiu el control de presència del personal, o control horari, és una decisió que afecta les po-

testats d'organització de l'Administració² i que, en conseqüència, aquesta valorarà discrecionalment en atenció a les circumstàncies que afectin cadascun dels col·lectius que puguin prestar serveis en aquesta, així com a les característiques i condicions del lloc de treball de que es tracti. En atenció a aquestes circumstàncies, decidirà quin hagi de ser el sistema de control que de manera més efectiva respongui a les necessitats que amb el mateix es pretén.

En aquest sentit la Diputació ha apostat en base a l'esmentada potestat d'autoorganització en un autocontrol responsable de cada empleat públic, amb la voluntat que la dedicació a la formació fos molt més amplia que l'establert a l'acord, posant al seu abast eines d'autoaprenentatge.

Tanmateix, la distribució de la jornada laboral es va acordar en la Mesa General de Negociació de matèries comunes de la Diputació, que tal i com preveia l'EBEP, permet la negociació dels criteris generals sobre planificació estratègica dels recursos humans, en aquells aspectes que afecten a les condicions de treball dels empleats públics.

S'ha de posar de manifest que la utilització del nombre d'hores que la regulació estableix per a les finalitats de formació i conciliació, és voluntària i, que tot i que va ser regulada amb vocació de generalitat, és a dir, que fos utilitzada per tots els empleats que ho necessitessin, són les circumstàncies personals de cada empleat les que, finalment, condicionen que s'arribin o no a gaudir. Prova d'això es que per al període comprés entre l'1 de febrer de 2013, moment a partir del qual s'implementa la regulació de la jornada en els termes que s'han descrit en aquest apartat, fins al 31 de desembre de 2013, del total d'empleats que tenien assignada la tipologia de jornada general, 2.089 realitzaren un temps de presència superior al que estaven obligats, en major o menor mesura, el que es correspon aproximadament amb un 80% d'aquest col·lectiu. Pel que fa als empleats que tenien assignada la jornada ampliada, 923 realitzaren un temps de presència superior al que estaven obligats, també en major o menor mesura, el que es correspon aproximadament amb un 90% d'aquest col·lectiu.

Cal esmentar que la Corporació procedeix a la verificació que tots els empleats realitzen el temps de presència obligatòria d'acord amb la jornada i l'horari que cadascú d'ells tenen assignat, aplicant, en cas d'incompliment, el que preveu la normativa vigent quant a detracció de les retribucions corresponents al temps de treball no realitzat sense justificació.

2.2.- També refereix l'informe de la Sindicatura que "els treballadors de la Diputació de Barcelona disposen de 15 hores addicionals als 3 dies d'assumptes personals ja establerts en la normativa, cosa que va en contra del que regula l'EBEP vigent el 2013" (primer apartat del punt 3 de les observacions – pàg. 31).

En relació aquest aspecte s'ha de dir el següent:

² L'article 4 a) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases de Règim Local, recull la potestat d'autoorganització de les entitats locals, com a manifestació fonamental de l'autonomia local constitucionalment reconeguda. En el mateix sentit, l'article 8.1 a) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya

Per Acord 107/13 del Ple de la Diputació de Barcelona, de 30 de maig de 2013, es va aprovar per unanimitat ratificar l'Acord adoptat en la Mesa General de Negociació de matèries comunes (MGNmc) relatiu al desenvolupament d'alguns aspectes de la jornada de treball (s'adjunta com Annex 3). Aquest Acord va ser fruit de l'entrada en vigor de la disposició addicional setanta-unena de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012, que va establir, amb caràcter bàsic, que la jornada de treball del personal del sector públic no podia ser inferior a 37,5 hores setmanals de treball efectiu de mitjana en còmput anual, i que va provocar que la majoria de les administracions públiques haguessin d'introduir modificacions en la jornada laboral que tenien establerta fins a la data.

Tant el legislador autonòmic com l'estatal, dins del seus respectius àmbits competencials i atenent a les característiques pròpies de la seva distribució horària de prestació de serveis, van acollir-se a fórmules de jornades reduïdes i no recuperables durant determinats períodes de l'any (estiu, setmana santa, Nadal, vigílies de festiu, tardes anteriors a festius...). Així, tant el Decret 56/2012, de 29 de maig, sobre jornada i horaris de treball del personal funcionari al servei de l'Administració de la Generalitat, com la Resolució de 28 de desembre de 2012 de la Secretaria d'Estat de les Administracions Públiques, per la qual es dicten les instruccions sobre jornada i horaris de treball dels personal al servei de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, estableixen mesures en aquest sentit.

El Decret 56/2012 estableix que tindran la consideració de festiu no recuperable els dies 24 i 31 de desembre, les dues tardes anteriors a les dues festes locals, la tarda de la vigília de Reis i la tarda del 23 d'abril. Així mateix estableix la jornada de 35 hores durant els períodes de Nadal (del 15 de desembre al 10 de gener), Setmana Santa i període d'estiu (de l'1 de juny al 30 de setembre), malgrat establir que la jornada ordinària és de 37 hores i 30 minuts.

Per la seva banda, la Resolució de 28 de desembre de 2012 abans esmentada, també estableix com a dies de permís no recuperable els dies 24 i 31 de desembre i una jornada intensiva de treball a raó de 6 hores i mitja durant el període comprès entre el 16 de juny i el 15 de setembre, malgrat establir que la jornada general és de 37 hores i mitja setmanals, equivalents a 1674 hores anuals per l'any 2013. En aquest sentit s'ha de tenir en compte que a la Diputació la jornada general de 37 hores i mitja setmanals, equivalent al 2013 a una jornada de 1672,30 hores anuals, està en consonància amb la que l'Estat tenia fixada pel mateix any 2013 (1674 hores) establerta a la Resolució de 28 de desembre de 2012 de l'Estat. L'Estat ha anat disminuint progressivament les hores de la jornada anual i actualment (2017) té fixada una jornada de 1642 hores, jornada molt inferior a l'establerta a la Diputació de Barcelona per el 2017 que ha quedat fixada en 1680 hores.

En definitiva, i com es desprèn del que fins ara s'ha dit, són diversos els mecanismes que les administracions utilitzen alhora de determinar la jornada i calendari laboral dels empleats públics al seu servei (així, per exemple, i com s'ha dit, fixant com a dies festius no recuperables els dies 24 i 31 de desembre), mentre que la Diputació de Barcelona, atenent la seva potestat d'autoorganització, optà per negociar la concessió d'un total de 15 hores anuals per a totes les dedicacions vigents en cada moment, que el personal podia compensar mitjançant el gaudiment en períodes

fraccionats no inferiors a 2 hores o compactats en 2 jornades i mantenir els dies 24 i 31 de desembre com a dies laborables a tots els efectes.

La Diputació de Barcelona, per Acord 183/12 del Ple, aprovà l'*Acord de la MGNmc de 19 d'octubre de 2012, relatiu a l'establiment de la jornada general de treball del personal al servei de la corporació* d'acord amb l'esmentada disposició addicional setanta-unena de la Llei 2/2012, sense recollir cap mesura de reducció de jornada durant determinats períodes de l'any, ni de consideració de festius no recuperables de determinats dies, com sí que recull tant la normativa de la Generalitat de Catalunya com la normativa estatal abans esmentada. La Diputació de Barcelona va considerar que la fórmula utilitzada per l'administració estatal i autonòmica difícilment permetia garantir de la manera eficaç i eficient la prestació de serveis, i es va optar per una altra fórmula establint una compensació equivalent a 6 tardes amb la consideració de festiu no recuperable (les dues tardes anteriors a les dues festes locals, la tarda de la vigília de Reis i la tarda del 23 d'abril, la tarda de Dijous Sant i la vigília del 24 de juny), corresponents a un màxim de 15 hores anuals, que el personal podria compensar mitjançant el gaudiment en períodes fraccionats no inferiors a dues hores o compactats en un màxim de 2 jornades (s'adjunta l'Acord 107/13 com Annex 3).

Per tot l'exposat, resta acreditat que a la Diputació de Barcelona, la concessió de 15 hores equivalent a una compensació de 6 tardes festives no recuperables no són dies addicionals als 3 dies d'assumptes personals establerts a l'EBEP per al 2013, sinó la concreció de la jornada i l'horari per a l'exercici 2013 i, per tant, no contravé la normativa bàsica d'aplicació.

3.- Retribucions del personal

3.1.- Quant a les retribucions, conclou l'informe de la Sindicatura que "el personal funcionari de la Diputació de Barcelona cobra mensualment un complement anomenat "factor base complementari" lligat a les retribucions bàsiques i un altre complement també anomenat "factor base complementari" lligat al complement de destinació que no estan permesos a les normes reguladores de la funció pública" (punt 5 de les observacions – pàg. 32).

En relació amb aquest aspecte s'ha de dir el següent:

Per Decret de la presidència de 8 de març de 2006 (Decret 658/06 que s'adjunta com Annex 4), amb la voluntat corporativa d'ordenar les retribucions que els empleats de la Diputació de Barcelona percebien, i més concretament, els diferents factors que integraven el complement específic –complement que retribueix *l'especial dificultat tècnica, responsabilitat, dedicació, incompatibilitat exigible per al desenvolupament de determinats llocs de treball o les condicions en què es desenvolupa el treball* (art. 24.b) TREBEP)– es va concretar que el factor base complementari estava vinculat a la responsabilitat, la dificultat tècnica i la incompatibilitat del lloc de treball.

Com es pot comprovar en els rebuts salarials el factor base complementari surt com un factor integrant del complement específic (s'adjunta com Annex 5 un rebut de salari com exemple).

Aquest factor sempre s'ha imputat a la partida pressupostària 121.01 corresponent a les retribucions complementàries del personal funcionari complement específic i mai a les partides 120.00 que són les partides on s'imputen les retribucions bàsiques ni a les partides 121.00 que és on s'imputa el complement de destí, per tant es tracta d'un error que es va cometre a l'hora de confeccionar les taules retributives de l'any 2013, tal com la mateixa Sindicatura reconeix en el seu informe, que a la pàgina 22 diu: *“Aquest complement ha estat inclòs com a part del complement específic en l'exercici 2014 tot i que en l'any 2013 encara estava incorrectament classificat a les taules retributives”*.

Al Juny de 2010 en aplicació del Reial decret llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic, es va procedir a reduir aquest concepte en un 5%, tal com determinava l'esmentat Reial decret llei per la resta de retribucions que no fossin ni el sou, ni els triennis ni el complement de destí.

Per Acord de la Junta de Govern de 13 de novembre de 2014 (Acord núm. 622/14 que s'adjunta com Annex 6) es va aprovar el dictamen en el qual es van reorganitzar els diferents factors que integren el complement específic, sent una de les mesures acordades i amb l'objectiu de racionalitzar i simplificar l'estructura retributiva integrar el factor base complementari dins del factor homologació carreres. Factor, aquest últim, que també forma part del complement específic com un dels factors vinculats a la responsabilitat i la dificultat tècnica, i així consta al Decret de 8 de març de 2006 abans esmentat, com a l'Acord de la Junta de Govern de 13 de novembre de 2014.

A les taules retributives del 2014, de conformitat amb l'Acord de la Junta de Govern de 13 de novembre de 2014, ja no apareix el concepte retributiu de factor base complementari i en conseqüència tampoc apareix com a tal als rebuts salarials confeccionats a partir del desembre de 2014.

En aquest punt cal fer referència novament al reconeixement que fa la Sindicatura en la pàgina 24 del seu Informe, en relació a l'existència de conceptes retributius que no es trobaven inclosos ni en la RLT ni en les taules retributives, en el sentit que *“S'ha comprovat que al llarg dels exercicis 2014 i 2015 s'ha corregit aquesta situació i la RLT i les taules retributives ja recullen tots els conceptes retributius dins del complement específic”*, per passar a continuació a enumerar-los.

Per tot l'exposat resta acreditat que el concepte retributiu factor base complementari sempre ha estat un factor integrant del complement específic, que retribueix la responsabilitat i la dificultat tècnica. Conseqüentment va ser el resultat d'un error, la inclusió del susdit factor en les taules retributives de l'any 2010, vigents durant l'exercici 2013 “lligat” a les retribucions bàsiques i al complement de destí.

3.2.- També es diu a l'informe que “la Diputació de Barcelona (...) inclouen com a concepte retributiu un complement derivat d'un sistema de carrera professional horitzontal”, i que “aquests conceptes retributius no s'ajusten a dret atès que, tot i que l'article 17 de l'EBEP recull la possibilitat d'un sistema de carrera horitzontal per als

funcionaris, aquesta mateixa Llei estableix la necessitat que el seu desplegament es faci mitjançant les corresponents lleis de funció pública” (punt 6 de les observacions – pàg. 32).

Al respecte, i com bé recull l'informe de la Sindicatura, el concepte que apareix en els rebuts de nòmina com a “diferència de grau” respon a la diferència econòmica generada, si és el cas, entre el nivell del lloc de treball desenvolupat i el corresponent al grau personal consolidat. Aquesta consolidació de grau personal en la Diputació de Barcelona pot tenir lloc, d'acord amb la normativa vigent, mitjançant dos mecanismes: per ocupació del lloc –carrera vertical– i pel sistema de carrera professional que permet la consolidació de nivells corresponents a l'interval del grup de classificació sense que comporti canvi de lloc.

En conseqüència l'assignació del concepte esdevé indistintament per totes dues vies de consolidació sempre que es generen les esmentades diferències. Es tracta per tant d'un concepte retributiu que forma part del règim retributiu del personal al servei de la funció pública i que preveu el dret a la percepció de l'import de complement de destinació corresponent al del nivell de grau personal consolidat, dins de l'interval del grup de pertinença.

El sistema de carrera professional, acordat per Decret de la presidència de la Diputació de Barcelona el 7 de maig de 2008 i modificat per Decret de 20 de juny de 2008 (Decrets 4550/08 i 6341/08 respectivament que s'adjunten com Annex 7), prèvia negociació amb la representació sindical, regula el pla de promoció professional. El sistema de carrera negociat i aprovat es fonamenta jurídicament en la possibilitat prevista pel legislador estatal en la norma bàsica que establia i regulava el règim retributiu del personal funcionari, amb anterioritat a l'aprovació de l'EBEP, concretament restava prevista a l'article 21 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, el qual establia el següent:

“1. El grado personal.

(...)

d) El grado personal se adquiere por el desempeño de uno o más puestos de nivel correspondiente durante dos años continuados o tres con interrupción. Si durante el tiempo en que el funcionario desempeña un puesto se modificase el nivel del mismo, el tiempo de desempeño se computará con el nivel más alto que en dicho puesto hubiera estado clasificado.

No obstante lo dispuesto en el párrafo anterior, los funcionarios que obtengan un puesto de trabajo superior en más de dos niveles al correspondiente a su grado personal, consolidarán cada dos años de servicios continuados el grado superior en dos niveles al que poseyesen, sin que en ningún caso puedan superar el correspondiente al del puesto desempeñado.

(...)

f) El grado personal podrá adquirirse también mediante la superación de cursos específicos u otros requisitos objetivos que se determinen por el Gobierno, o en el

ámbito de sus competencias, por el Consejo de Gobierno de las Comunidades Autónomas, y el Pleno de las Corporaciones Locales.”

La Sindicatura al·lega que la norma bàsica reguladora d'aquest sistema de carrera ha esdevingut improcedent des de l'aprovació de l'Estatut Bàsic ja que, d'acord amb aquest text legal, ha de ser una llei de funció pública la que la desenvolupi el sistema de carrera professional. Al respecte, però, escau fer les següents consideracions:

L'article 17 del TREBEP s'insereix dins del bloc normatiu –Títol III, Capítol II– que, de conformitat amb la Disposició Final 4^a de l'Estatut, resta pendent de desenvolupament legislatiu autonòmic. Aquest desenvolupament no s'ha produït en el cas de Catalunya, per la qual cosa és manté la vigència transitòria de la normativa anterior reguladora de l'ordenació, la planificació i la gestió de recursos humans tal i com estableix l'apartat segon de la mateixa Disposició Final, i això malgrat la Disposició Derogatòria Única del TREBEP s'encarregui, en el seu apartat segon, de derogar expressament, entre d'altres, el referit article 21 de la Llei 30/1984.

L'argument adduït per la Sindicatura, quant a la no vigència del sistema de carrera professional previst a l'article 21 de la Llei 30/1984, d'acceptar-ho ens hauria de portar a la conclusió d'entendre no vigent el sistema de consolidació de grau personal per ocupació, o en terminologia del TREBEP –carrera vertical–, i que es troba regulat, com s'ha dit, en el mateix article 21 de la Llei 30/1984.

Finalment, el TREBEP, a l'article 37.1, estableix les matèries objecte de negociació col·lectiva en l'àmbit de les administracions públiques entre les quals inclou, a la lletra c, *“las normas que fijan los criterios generales en materia de (...) carrera”*.

4.- Incentius al rendiment

4.1.- Afirma l'informe que *“tant la productivitat com la paga d'assiduitat haurien d'estar integrades en una sola paga”* (primer apartat del punt 10 de les observacions – pàg. 33).

Al respecte s'ha de dir que la normativa convencional que regula el complement de productivitat a percebre pel personal als serveis de la Diputació de Barcelona, preveu que aquest complement s'integra de tres factors diferenciats, un dels quals és la paga d'assiduitat, i disposa un sistema d'abonament específic per a cadascun d'aquests. Enlloc s'ha trobat, una impossibilitat expressa de configurar formalment aquest complement i la seva percepció, en base a aquests diferents paràmetres sempre que obeeixi en la seva constitució i en la seva finalitat al que estableix la norma sobre règim retributiu, com així ha estat. Sota aquest marc legal, la Diputació com qualsevol altra Administració Pública, disposa d'un cert marge de discrecionalitat a l'hora de dissenyar el règim de percepció del complement, tenint en compte, que es tracta d'una percepció condicionada que en cap cas genera drets adquirits. La configuració formal del complement de productivitat mitjançant tres pagues diferenciades no pot fonamentar jurídicament la improcedència legal adduïda per la sindicatura, ja que ni desnaturalitza aquest concepte retributiu ni vulnera cap dels requeriments legals que el configuren.

4.2.- I, sobre la paga de productivitat, també diu la Sindicatura que “no hi ha cap evidència que s’hagi posat en coneixement públic, ni dels funcionaris de la corporació ni dels representants sindicals, els imports pagats en concepte de productivitat als treballadors de la Diputació de Barcelona, en contra dels que estableix l’article 172 del Decret 214/1990” (segon apartat del punt 10 de les observacions – pàg. 33).

Com ja s’ha exposat, la corporació, un cop analitzada la concurrència dels paràmetres que condicionen el reconeixement del dret a la percepció del complement, dicta anualment una resolució en la que es reconeix de manera individualitzada aquest dret, especificant les quanties a percebre per a cadascun dels empleats afectats, i de la qual es dóna compte al Ple corporatiu. A l’any 2013, la fixació del mòdul individual a què ascendia la paga de productivitat a percebre durant l’any 2013 es va resoldre per Decret del president núm. 1126/13 de 25 de febrer de 2013, i es va donar compte al Ple, en compliment del que estableix l’article 46.2.e) de la Llei 7/1985, de 2 d’abril, de bases de règim local, com consta a l’Acta de la sessió ordinària plenària de la Diputació de Barcelona de 21 de març de 2013, atorgant així caràcter públic a aquesta resolució.

En relació amb el coneixement del propi funcionari de la corporació, al full de nòmina de cada empleat es reflecteix la quantitat fixada individualment pel decret que anualment fixa el mòdul de la paga de productivitat (a l’any 2013 l’esmentat Decret 1126/13 de 25 de febrer de 2013), en aquest cas, el full de pagament compleix una funció informativa complementària afegida al caràcter públic que s’atorga als decrets del qual té coneixement el Ple.

Quant a l’abast de l’article 172 del Decret 214/1990, en tant que suposa una habilitació per a l’accés individualitzat dels complements abonats, la Diputació de Barcelona actua de conformitat amb la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i amb els criteris que en desenvolupament de la mateixa ha dictat i publicat l’Agència Estatal de Protecció de Dades, entre d’altres, els criteris recollits als Informes de 26.1.2009 i 15.1.2010, els quals conclouen que aquesta informació no esdevé necessària per a l’exercici de les funcions pròpies de la representativitat sindical i per tant, per accedir a aquestes dades, és necessari el consentiment de l’empleat en cada cas.

4.3.- Finalment, en relació amb la productivitat, al·lega la Sindicatura que “durant l’exercici 2013 hi ha vuitanta-nou treballadors que han superat” l’import de 1.325€ “sense que s’hagi aportat la deguda justificació” (tercer apartat del punt 10 de les observacions – pàg. 33).

Aquest extrem i la seva justificació, ja es van posar en coneixement de la Sindicatura, en el sentit que als empleats que aquell any van finalitzar la seva prestació de servei (la majoria per jubilació) i que van cobrar els 1.325€ en el mes de gener de 2013, els corresponia aquest import per la seva prestació de serveis al 2012 (factor assiduïtat), i l’import cobrat de més corresponia a l’import generat per la seva prestació de serveis al 2013, que haurien d’haver cobrat a l’abril del 2014, però que va ser liquidada en el moment de la finalització de la seva relació jurídica amb la corporació sota el concepte de “liquidació factor assiduïtat”, tot això d’acord amb la

normativa reguladora del factor d'assiduitat i amb els decrets que determinaven la finalització de la prestació de serveis. A tall d'exemple s'adjunta el càlcul d'un dels empleats que va finalitzar la seva relació jurídica al 2013 i que tenia dret a cobrar aquesta "liquidació", així com la normativa on s'estableix aquest càlcul (s'adjunta com Annex 8).

4.4.- A continuació l'informe de la Sindicatura diu que els treballadors de la Diputació de Barcelona "tenen dret a percebre un premi d'antiguitat en funció dels anys de serveis prestats" i que el pagament d'aquests premis "no està previst en la normativa sobre retribucions dels empleats públics" (punt 13 de les observacions – pàg. 34).

La Diputació de Barcelona ha vingut reconeixent en els diferents instruments de negociació de què s'ha dotat, un ampli ventall de mesures socials –millores voluntàries i d'acció social–, entre les quals es troben des de l'any 1976 per l'Acord del Ple de 30 d'abril, el premi per anys de servei.

La regulació actual dels premis per anys de servei es troba en l'article 30 del vigent Acord sobre condicions del personal funcionari i l'article 43 del Conveni Col·lectiu del personal laboral 1996-1999 de la Diputació de Barcelona, així com en l'apartat VI dels Pactes Socials 2000-2003, inclosos tots ells en l'apartat de les **MILLORES SOCIALS**, juntament amb la resta de millores i condicions socials.

Els esmentats Acord i Conveni, varen ser aprovats pel Ple de la Diputació de Barcelona en sessió de 28 de març de 1996, posteriorment, per tal de dotar-los de validesa i eficàcia per a la producció d'efectes jurídics es va donar compliment als requeriments de l'article 90 de l'Estatut dels Treballadors i el 36 de la Llei 7/1990 de 19 de juliol sobre negociació col·lectiva i participació en la determinació de les condicions de treball dels empleats públics, és a dir, varen ser tramesos a l'autoritat laboral per a la seva inscripció i publicats en el DOGC de dates 8 de juliol i 6 de setembre de 1996.

Al mateix temps, consta que la Corporació va donar compliment a les obligacions imposades per la legislació bàsica local en matèria de relacions interadministratives, article 56 de la LBRL, i que va donar trasllat de l'Acord plenari d'aprovació a l'Administració de l'Estat. Per tant, a l'empara de l'article 65 de la LBRL, en què es regula la impugnació dels actes, dels acords i l'exercici d'accions, en el supòsit que s'hagués detectat alguna infracció de l'ordenament jurídic, l'Administració de l'Estat estava facultada per a requerir l'anul·lació de l'acte, o bé per impugnar-lo directament davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

De l'anteriorment exposat s'ha de concloure que ni el Departament de Treball ni l'Administració de l'Estat, varen plantejar cap reparament en relació amb la legalitat del contingut dels apartats relatius al premi per anys de servei.

Quant als Pactes Socials 2000-2003, aprovats en el seu cas pel Ple de la Diputació de Barcelona en sessió de 27 de juliol de 2000, traslladats a la Delegació del Govern el 24 de setembre de 2000, varem ser impugnats per una qüestió diferent als premis per anys de servei, recurs que no va ser admès pel Jutjat Contencios Administratiu, núm. 6 de Barcelona.

Integració dels premis per anys de servei dins de les millores d'acció social

L'article 37.1 del TREBEP regula les matèries que poden ser objecte de negociació "*...en el seu àmbit respectiu i en relació amb les competències de cada Administració Pública i amb l'abast que legalment procedeixi en cada cas...*". La capacitat negociadora de les entitats locals es concreta, per una banda, en mesures que tenen com a objectiu oferir una protecció més àmplia que les que ofereix el sistema públic de protecció social –són les anomenades *millores voluntàries* (37.1,e)– i per altra banda en mesures adreçades a la protecció d'altres situacions de naturalesa diversa –les anomenades *millores d'acció social* (37.1,i)–.

En l'àmbit de les *millores d'acció social*, previstes a l'article 37.1,i), és on s'insereixen els premis per anys de servei que reconeix la Diputació de Barcelona, conjuntament amb altres millores del tipus socioculturals, esportives..., etc. L'Ordre EHA/3565/2008, de 3 de desembre, per la qual s'aprova l'estructura dels pressupostos de les entitats locals, fa una descripció molt oberta de les possibles despeses d'acció social que cal imputar en el concepte *162 Despeses socials del personal*.

El tractament de les millores socials contemplades en els instruments de negociació col·lectiva no ha estat una qüestió pacífica, amb pronunciaments judicials en què tradicionalment se'ls hi ha atribuït caràcter de retribució, i per tant, els hi quedava vedada la seva negociació a les corporacions locals.

Aquest posicionament judicial però ha evolucionat en el sentit d'ampliar l'abast del conjunt de les millores socials, acceptant que, tot i tenir el caràcter d'aportacions econòmiques, no tenien naturalesa retributiva, és a dir, que no són remuneracions, i per tant, sí que tenen cabuda dins de la capacitat de negociació de les corporacions locals.

En aquest sentit es pot veure el cas de les assegurances col·lectives, les quals inicialment van titllar-se de retribucions però que posteriorment s'ha admès la seva inclusió com a benefici social, tal i com es desprèn de la sentència de 13 de desembre de 2010, Recurs de cassació núm. 4068/2007, on es resol la impugnació de l'acord de condicions de l'Ajuntament de Torrelavega, "*...admetent la naturalesa de renda a efectes fiscals de l'abonament de la prima de l'assegurança això no obsta que des de la perspectiva del dret dels funcionaris tingui un caràcter assistencial...*".

Evolució similar es pot predicar dels **premis per jubilació anticipada** on es poden destacar dues postures doctrinals, una que els hi atribuïa naturalesa retributiva, entre altres, la sentència del Tribunal Suprem de 12 de febrer de 2008, Recurs cassació núm. 3565/2007, interposat per l'Ajuntament d'Arahal, i una altra en què es perfilen com una condició inserida dins del conjunt de l'acció social, per totes, la sentència del Tribunal Suprem de 28 de juliol de 2006, que resol el Recurs de cassació núm. 4012/2000, interposat per la Diputació de Granada, en relació amb la impugnació del seu Acord de condicions "*...la impugnació és igualment infundada perquè no es pot parlar de retribució... perquè com recorda la excel·lentíssima Diputació, la D^a 21 de la Llei 30/1984 habilita a les corporacions locals per establir incentius a la jubilació anticipada com a sistema de racionalització de recursos humans*".

Raona el Tribunal Suprem en la seva sentència de 20 de desembre de 2013, Recurs de cassació núm. 7064/2010, sobre impugnació del l'acord de condicions de l'Ajuntament de València, que tota mesura social prevista en un acord de condicions té un cost econòmic, però això no comporta la necessitat de considerar-ho tot com a retribució atès que la seva raó de ser i la manera en què es merita és molt diferent, concretant *"...que les retribucions són la contraprestació directa del treball professional desenvolupat i es meriten per la totalitat dels empleats públics amb regularitat periòdica en un mateix import, mentre que les mesures d'acció social no són contraprestació del treball realitzat sinó protecció o ajuda de caràcter assistencial..., ...tota mesura d'acció social té un cost econòmic, per la qual cosa equiparar-la amb les retribucions comportaria buidar de contingut aquesta diferenciada matèria negociable que assenyala la llei"*.

A la vista de l'anterior, es podria afirmar que les mesures d'acció social previstes en un acord de funcionaris no són retribució, malgrat tenir un component econòmic, perquè aquesta es rep per una feina feta i, en canvi, les mesures voluntàries i d'acció social no compensen la feina feta, sinó que s'adrecen a protegir el funcionari davant de vicissituds que li poden arribar.

Resulta especialment representativa de l'esmentada tendència la ja referida STS 20-12-2013, on s'amplia l'abast de l'acció social de forma que admet prestacions adreçades a empleats jubilats *"...la possibilitat d'incloure entre les matèries negociables qüestions referides als funcionaris jubilats, està admesa en l'article 37.1.g) de la Llei 7/2007, ja que permet la negociació sobre criteris generals per a la determinació de pensions de classes passives i també l'admetia l'article 32.f) de la Llei 9/1987, de 12 de juny..."*.

Els termes ambigus i generalistes del TREBEP poden produir confusions, com la jurisprudència indica (STS 20-12-2013): *"...és cert que la falta d'una regulació més detallada del contingut d'aquestes mesures ha suscitat dubtes sobre la identificació de les mateixes, i ha generat per això pronunciaments d'aquesta Sala no coincidents. Però la possible contradicció ha de decidir-se per l'actual solució..."* –en el sentit de validar tot el contingut de l'acció social debatuda–.³

Mereix especial significació, en referència expressa als premis per anys de servei, la ja referida STS de 28.07.2006, rec. 4012/2000, que va desestimar el recurs que tenia per objecte la impugnació d'una millora social consistent en un "premi a la constància", de l'Acord de condicions de la Diputació de Granada, el qual gaudia d'una

³ Una mostra d'aquesta indefinició es pot constatar en el fet que els premis per anys de servei no han estat cap excepció en el panorama de les relacions laborals de les administracions locals, amb denominacions com la de premis per antiguitat, premis per anys de servei o premis de permanència o constància es troben en l'apartat de les Millores o Condicions socials dels Acords sobre condicions de treball. En aquest sentit, examinat el contingut dels Acords d'una mostra de 72 municipis de la demarcació de Barcelona, en un 83% dels casos s'ha trobat aquest concepte en l'apartat de Millores socials.

La pròpia Sindicatura en el seu Acord de condicions de treball del personal funcionari per als anys 2005-2007 te establert a l'article 21 uns premis per antiguitat consistents en la concessió d'1 o 2 dies de vacances addicionals cada any a partir de 15 o 20 anys de prestació de serveis respectivament, dies de vacances addicionals que no estaven previstos en la normativa general sobre permisos i vacances dels empleats públics vigent en aquell moment.

naturalesa anàloga a la de l'Acord de Condicions de la Diputació de Barcelona. L'esmentada sentència refereix que: *"... es tracta d'aportacions econòmiques de la Diputació que estan destinades a atendre determinades necessitats i no són una mera contraprestació econòmica del desenvolupament professional que es meritin necessàriament i amb regularitat periòdica. Per la qual cosa no resta justificat atribuir a aquestes aportacions la consideració de retribucions i és més adequat qualificar-les de mesures assistencials"*.

Amb els vigents instruments de negociació col·lectiva la Diputació de Barcelona s'ha autoobligat a tot un conjunt de preceptes que són fruit de la lliure negociació col·lectiva, emparada pel TREBEP, amb anterioritat la Llei 9/1987, de 12 de juny, i per tant els acords assolits són la plasmació precisament, en últim extrem, d'un dret de màxima protecció constitucional, com és la llibertat sindical. Deixar d'aplicar aquests preceptes seria contrari a la seguretat jurídica, la bona fe, la confiança legítima i el principi de vinculació als propis actes.

Naturalesa dels pagaments realitzats en concepte de premi per anys de servei

Tal i com s'ha exposat en els apartats anteriors, tant l'Acord de condicions com el Conveni col·lectiu s'han de considerar actes vàlids i eficaços per a la producció d'efectes jurídics.

En defensa d'aquests arguments, el posicionament del Tribunal Suprem, en la seva sentència núm. 798/2012, de 18 de gener de 2012, Recurs de cassació núm. 11/2010, Ajuntament de Siero afirma que *"...El concepto de "pagos indebidos" no puede identificarse con el de pagos efectuados bajo cobertura presupuestaria y contable de acuerdos del Pleno del Ayuntamiento..."*, i també afirma que *"...La ilegalidad de los acuerdos de Pleno tiene su ámbito de planteamiento en el de la jurisdicción contencioso administrativo..., ...el que los acuerdos del Pleno del Ayuntamiento acaben siendo declarados ilegales y nulos por la jurisdicción contencioso administrativo, no es razón suficiente para poder afirmar que los pagos efectuados bajo cobertura de aquellos acuerdos en momento anterior a la declaración de ilegalidad,puedan calificarse así mismo de ilegales..."*

El mateix plantejament es repeteix en la sentència del TS 8506/2012, en resolució del Recurs de cassació núm. 3671/2010 referent a l'Ajuntament de Boadilla del Monte, quan diu *".... la declaración de nulidad del artículo 33 del convenio colectivo de funcionarios, incluso en el caso de ser aceptable,no alcanzaría a los actos administrativos posteriores de aplicación de dicho convenio que autorizaron en puridad el abono de complementos retributivos a los funcionarios que se hicieron al amparo de normas –las dimanantes del convenio colectivo–, ...y resultaban plenamente válidas y efectivas al tiempo que se dictaron y ejecutaron..."*.

Així ho ha entès el propi Tribunal de Cuentas que, en el seu Auto de 13 de febrer de 2014 va afirmar *"...los pagos que emanan de los órganos competentes para aprobarlos y no fueron impugnados en la jurisdicción contencioso administrativa no pueden ser considerados indebidos"*.

Tot l'anterior ens porta a un raonament jurídic final que, al nostre parer, ha de ser tingut en compte per part de la Sindicatura de Comptes:

- a) No es pot afirmar que els articles 30 de l'Acord sobre condicions de treball dels funcionaris i 43 del Conveni Col·lectiu del personal laboral de la Diputació de Barcelona, així com l'apartat que sobre els premis per anys de servei es troba en els Pactes Socials 2000-2003, siguin contraris a l'ordenament jurídic. Ans al contrari, la més recent jurisprudència del Tribunal Suprem manifesta que les mesures d'acció social són negociables, que no són retribucions i que, per tant, considerar-les com a tals deixarien sense cap sentit o buidaria l'article 37.1,i) del TREBEP pel que fa a la negociació col·lectiva d'aquestes mesures.
- b) La Diputació de Barcelona ha inclòs el referit precepte en la seva negociació duta a terme en el seu moment, dins de les mesures d'acció social de la corporació, i no, en cap cas, dins de l'àmbit de les condicions retributives.
- c) L'Acord i el Conveni, un cop formalitzats, varen ser aprovats d'acord amb els procediments previstos en la legislació funcional i laboral corresponents, tramesos a l'autoritat laboral, sense que s'hagi formulat cap reparament de legalitat, de tal manera que han estat inserits en l'ordenament jurídic funcional i laboral de la Diputació de Barcelona.
- d) No consta, com s'ha dit abans, que s'hagi iniciat cap acció per posar en tela de judici la legalitat d'aquestes preceptes a la Diputació de Barcelona, si bé en l'informe de fiscalització 33/2013 realitzat a Institut del Teatre per aquesta Sindicatura de Comptes, es va qüestionar el pagament dels premis per antiguitat, pagaments en relació als quals posteriorment el Tribunal de Comptes no va observar indicis de possible existència de responsabilitat comptable.

Resulten significatius també els treballs de fiscalització realitzats per aquesta Sindicatura a la Diputació de Barcelona, que es van concretar en l'informe 14/2004 el qual tenia com objecte *la fiscalització de la situació economicofinancera reflectida en el Compte general de l'exercici 1999, així com la seva adequació als preceptes legals que li són aplicables*, en què un cop analitzades les despeses de personal, no fa cap qüestió de les despeses socials satisfetes, manifestant expressament en la pàgina 45 del susdit informe *"El premi per anys de servei no és per tant, una gratificació sinó una millora social que s'hauria d'haver registrat dins l'article 16 en concepte de Prestacions socials..."*

- e) Els pagaments realitzats en base a l'execució d'un conveni o acord són eficaços i vàlids, en aquest sentit les ja esmentades sentències del TS 28-11-2012, Recurs de cassació núm. 3671/2010 relatiu a l'Ajuntament de Boadilla del Monte i la del 18-01-2012, Recurs de cassació núm. 11/2010, de l'Ajuntament de Siero. Per aquest motiu no poden ser declarats il·legals ni indeguts els pagaments efectuats en concepte de premis per anys de servei realitzats per la Diputació de Barcelona.

Aquests pagaments s'han fet sota l'emparament d'un títol legítim, en base a un acord degudament aprovat pel Ple de la Diputació de Barcelona i que no va ser impugnat. Aquesta qüestió ve reforçada per l'Auto del Tribunal de Cuentas de 13-02-2014 que estableix que "...los pagos que emanan de los órganos competentes para aprobarlos y no fueron impugnados en la jurisdicción contencioso administrativa no pueden ser considerados indebidos".

4.5.- Quant a les reflexions que l'informe de la Sindicatura fa en relació amb la regulació de la jubilació anticipada d'aplicació al personal al servei de la Diputació de Barcelona, segons les quals "l'incentiu a la jubilació anticipada ja no queda vinculat a cap sistema de racionalització de recursos humans, i per tant, no es pot afirmar que el cas d'aquests acords es compleixi amb el que disposa la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 30/1984, del 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública", (punt 15 de les observacions – pàg. 34), s'ha de dir el següent:

Que per Acord del Ple de la Diputació de Barcelona, adoptat el 23 de febrer de 2012 s'establiren els serveis essencials i prioritaris de la Diputació de Barcelona, dels organismes autònoms Institut del Teatre i Patronat d'Apostes i de l'entitat pública empresarial Xarxa Audiovisual Local i es fixen els criteris per a procedir al nomenament o contractació de personal temporal, que respon, a la finalitat de continuar millorant en l'eficàcia i racionalització dels recursos, i, en la mesura del possible, reduir les despeses de personal mentre persisteixin les circumstàncies econòmiques actuals.

Que efectivament l'incentiu a la jubilació incentivada està regulat al Decret de la presidència de 2 d'octubre de 2000, però aquesta regulació ha patit modificacions i actualitzacions que fan que ja a l'any 2013 i actualment la seva aplicació estigui lligada a l'Acord 183/12 del Ple de la Diputació de Barcelona de 25 d'octubre de 2012, que ratifica l'Acord de la MGNmc de 19 d'octubre de 2012, que inclou una sèrie de mesures d'ordenació i racionalització dels recursos humans per tal d'aconseguir l'eficiència en la utilització dels recursos econòmics i de personal de la corporació, mesures que inclouen entre d'altres, un Pla d'estabilitat per al personal no fix de la corporació i un Pla integral de jubilació, i que va en la mateixa línia de l'Acord del Ple de 23 de febrer de 2012 esmentat en el punt anterior, i en aplicació del que disposa la Disposició addicional 71 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de PGE per a l'any 2012 sobre la jornada de treball i l'adopció de mesures de reducció de la despesa pública, tot això dins del context derivat del Reial decret llei 20/2011, de 30 de desembre.

L'esmentat Acord 183/12 de 25 d'octubre de 2012 inclou com a annex l'adopció d'un seguit de mesures d'ordenació i racionalització dels recursos humans que justifiquen la denegació, per l'òrgan competent, del perllongament de la permanència en el servei actiu que pugui sol·licitar un funcionari de la corporació, així com la finalització, de manera motivada, dels perllongaments ja autoritzats. Es transcriu parcialment allò que fa referència al pla de la jubilació en l'Acord de MGNmc de 19 d'octubre de 2012 (s'adjunta el text de l'Acord 183/12 en l'Annex 1):

"Pla integral de jubilació

La implementació de la nova jornada general i jornades especials de la corporació, així com les mesures contingudes en el pla d'estabilitat per al personal no fix, s'acompanyen d'un pla integral sobre jubilació, el qual conté les següents mesures.

L'article 38 del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública (en endavant, TUFPC), preveu que l'òrgan

competent per a declarar les jubilacions ha de resoldre de manera expressa i motivada l'atorgament o la denegació del perllongament de la permanència en el servei actiu del personal funcionari, d'acord amb alguna de les causes següents:

- a) L'aptitud per a l'acompliment de les tasques i funcions pròpies del lloc de treball que s'ocupa.*
- b) La conducta professional, el rendiment o l'assoliment d'objectius.*
- c) Les circumstàncies derivades de la planificació i racionalització dels recursos humans.*

De conformitat amb l'apartat c) del precepte esmentat, i dins del marc de contenció de la despesa de personal que en l'actual conjuntura econòmica ha de presidir l'actuació de les Administracions Públiques, d'acord amb els objectius d'austeritat i eficiència en la gestió de personal, vista la nova regulació sobre les jornades de la corporació i les mesures acordades en el pla d'estabilitat per al personal no fix de la corporació, s'acorda posar fi de forma motivada i per les raons adduïdes a les prolongacions en el servei actiu ja autoritzades i no autoritzar-ne motivadament cap altra, també per les raons adduïdes, en tant en quan es mantinguin les circumstàncies que han donat lloc a l'adopció d'aquest acord.

Al mateix temps, s'estudiaran amb caràcter prioritari fórmules per a facilitar i incentivar la jubilació anticipada en general i també en funció de les condicions de treball de col·lectius específics.

Entrada en vigor

Aquests plans entraran en vigor al mateix temps que s'implementi l'acord sobre la jornada general i especials de la corporació, i fins com a màxim el dia 1 de gener 2013”.

A l'hora d'establir aquests plans es va emetre, entre d'altres, un Informe de 19 d'octubre de la directora dels Serveis de Recursos Humans de la Diputació de Barcelona, que establia:

“El Pla d'estabilitat per al personal no fix de la corporació i el Pla integral de jubilació pretenen donar qualitat a l'ocupació a través dels següents objectius, entre d'altres:

- 1. El rejuveniment de la plantilla. La Diputació és una administració moderna, altament tecnificada, que requereix de personal amb coneixements actualitzats sobre assistència local, relacions internacionals, màrqueting i coneixements turístics, promoció de l'economia, gestió pública moderna, etc.*
- 2. L'ajust dels recursos econòmics. El personal que perllonga l'edat de jubilació ocupa en la seva majoria llocs de responsabilitat de la corporació amb retribucions altes.*
- 3. Les oportunitats de carrera professional. L'alliberament de llocs de responsabilitat per part de les persones que perllonguen l'edat de jubilació ha de permetre l'accés a aquests llocs de treball, mitjançant els sistemes de pro-*

visió, a altres empleats de menor edat el que possibilitarà, alhora, que els llocs de responsabilitat siguin ocupats per personal amb coneixements actualitzats en les diverses àrees de la corporació.

4. *Criteris per a afavorir l'accés equitatiu al mercat de treball.*"

En aquest mateix sentit, una de les últimes modificacions que va patir el Decret de 2 d'octubre de 2000, va ser per l'Acord 105/13 del Ple de 30 de maig que aprova l'Acord de la MGNmc relatiu a l'ampliació de l'àmbit subjectiu d'aplicació de la jubilació voluntària incentivada que actualitza la normativa reguladora de la jubilació voluntària incentivada per adequar-la a la nova regulació de la jubilació anticipada que es va introduir pel Reial decret llei 5/2013, de 15 de març, de mesures per afavorir la continuïtat de la vida laboral dels treballadors de major edat i promoure el envelliment actiu que va modificar els requisits per a l'accés a la pensió de jubilació anticipada. Així el punt tercer d'aquest Acord de la MGNmc estableix que les mesures acordades estan lligades al Pla de jubilació integral de l'Acord 183/12 abans esmentat, que estableix formules per a facilitar i incentivar la jubilació anticipada en general i també en funció de les condicions de treball de col·lectius específics.

Que el Tribunal Superior de Justícia de Madrid, en varies sentències, entre elles, les de 22 d'abril de 2015 i 29 de març de 2016 no qüestiona en cap moment la validesa d'aquestes mesures de premi o incentiu a la jubilació, que en el cas analitzat es tracta de l'aplicació de l'acord sobre condicions de treball del personal de l'administració i serveis, funcionaris de les universitats públiques de Madrid de 27 de maig de 2005, que va quedar suspès per la Llei 7/2012, de 26 de desembre de presupostos de la comunitat autònoma de Madrid per a 2013. En aquest cas la controvèrsia versa sobre el fet de si aquesta suspensió de l'acord és aplicable a les jubilacions produïdes al 2012, les sentències diuen que no i donen la raó als empleats, considerant en tot moment que és una mesura totalment legal i inclosa dintre de les mesures d'acció social pactades per acord amb el representats legals dels treballadors, acollint així la doctrina fixada per Tribunal Suprem en la sentència de 20 de desembre de 2013, que considera que el premi o incentiu a la jubilació no és retribució, sinó que es tracta d'una mesura de millora voluntària a la jubilació com a prestació complementària del sistema de Seguretat Social, possible en el marc de l'article 37.1 del l'EBEP.

Que segons aquests antecedents es pot afirmar que aquests acords compleixen amb el que disposa la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, perquè malgrat que la regulació inicial de l'incentiu a la jubilació voluntària incentivada estigui en un decret de l'any 2000, els acords posteriors adoptats vinculen aquesta regulació al Pla integral de jubilació de la corporació com a un sistema de racionalització dels recursos humans.

Per tot l'exposat entenem que l'incentiu a la jubilació voluntària incentivada que té regulat la Diputació de Barcelona compleix amb el que estableix la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

5.- Contractació de personal

Manifesta la Sindicatura que de la revisió dels expedients de contractació de personal "en quatre nomenaments de la Diputació de Barcelona no queda degudament justificat el caràcter urgent i inajornable de la necessitat" (primer apartat del punt 17 de les observacions – pàg. 35).

Amb posterioritat la Sindicatura de Comptes ha complementat la susdita informació mitjançant un correu de data 10 de febrer de 2017, en què refereix que els nomenaments del personal interí al que es fa referència a la pàgina 29 de l'informe correspon a l'empleat 19863, com a Oficial d'obres públiques en la Gerència de Serveis d'Infraestructures Viàries i Mobilitat, als empleats 19835 i 19331 com a tècnics auxiliar i mitjans de bibliologia, respectivament, en la Gerència de Serveis de Biblioteques, i a l'empleat 19731 com Ajudant Manteniment forestal en l'Oficina Tècnica de Parcs Naturals.

Els quatre empleats que refereix la Sindicatura tenen més d'un nomenament durant el període corresponent a l'any 2013, amb adscripció a sectors, funcions i categories professionals dels declarats essencials o prioritaris segons allò que va determinar el Ple corporatiu en data 23 de febrer de 2012, actualitzat per posterior acord plenari de data 8 de febrer de 2013. Sense saber si la Sindicatura fa referència a un en concret, es relacionen els nomenaments de cadascú i s'adjunta informes justificatius dels Serveis d'adscripció.

Empleat núm. 19863 (conservació de les vies i carreteres – servei públic essencial de caràcter propi de la Diputació de Barcelona):

- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (13726) d'oficial d'obres públiques (MA) durant el període comprès entre el 3 de setembre de 2012 i el 2 de març de 2013.
- Nomenament interí fins a la provisió reglamentària de la plaça (13726), efectes 3 de març de 2013.

S'adjunta informe genèric justificatiu de la necessitat de contractació de personal interí a la Gerència de Serveis d'Infraestructures Viàries i Mobilitat de data 13/02/13, i específics sobre el nomenament de l'empleat 19863 de dates 9 i 30 de juliol de 2013. El susdit empleat va superar procés selectiu per establir borsa de treball d'oficial d'obres públiques (convocatòria de selecció S-01/12) (Annex 9).

Empleada núm. 19835 (biblioteques – servei públic essencial de caràcter propi de la Diputació de Barcelona):

- Nomenament interí per ocupar una destinació parcialment vacant (13927) com a tècnica auxiliar bibliologia (EI), tipologia jornada ordinari matí reduïda (OMR), durant el període comprès entre el 28 de gener de 2013 i el 17 de març de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (14036) com a tècnica auxiliar bibliologia (EI), durant el període comprès entre el 18 de febrer de 2013 i el 30 de juny de 2013.

- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (14036) com a tècnica auxiliar bibliologia (EI), durant el període comprès entre l'1 de juliol de 2013 i el 30 de novembre de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (14036) com a tècnica auxiliar bibliologia (EI), durant el període comprès entre l'1 de desembre de 2013 i el 28 de febrer de 2014.

S'adjunta informe genèric justificatiu de la necessitat de realitzar nous nomenaments interins durant l'exercici 2012 a la Gerència de Serveis de Biblioteques de data 16/03/2012 (i que va donar també cobertura als realitzats durant l'any 2013, fins a la seva actualització mitjançant informe emès en data 24 de març de 2014) (Annex 10).

Empleat núm. 19331 (biblioteques – servei públic essencial de caràcter propi de la Diputació de Barcelona):

- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (13342) com a tècnic mitjà bibliologia (DE), durant el període comprès entre l'1 d'octubre de 2012 i el 31 de març de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (13342) com a tècnic mitjà bibliologia (DE), durant el període comprès entre l'1 d'abril de 2013 i el 30 de juny de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (13342) com a tècnic mitjà bibliologia (DE), durant el període comprès entre l'1 de juliol de 2013 i el 30 de novembre de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (12087) com a tècnic mitjà bibliologia (DE) –director de la biblioteca de Santa Coloma de Gramenet – Singuerlín, durant el període comprès entre l'1 de desembre de 2013 i el 31 de maig de 2014.

S'adjunta informe genèric justificatiu de la necessitat de realitzar nous nomenaments interins durant l'exercici 2012 a la Gerència de Serveis de Biblioteques de data 16/03/2012 (i que va donar també cobertura als realitzats durant l'any 2013, fins a la seva actualització mitjançant informe emès en data 24 de març de 2014) (Annex 10).

El referit empleat va superar el procés selectiu per proveir el lloc de director de biblioteca B – St. Fost de Campsentelles (S-47/09), que dona cobertura als tres primers nomenaments, i la convocatòria de selecció S-11/13 per proveir el lloc de director de biblioteca de Santa Coloma – Singuerlín.

Empleat núm. 19731 (prevenció d'incendis i manteniment dels espais naturals – servei públic essencial de caràcter propi de la Diputació de Barcelona):

- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (13522) com a ajudant manteniment forestal (NFO), durant el període comprès entre el 25 de gener de 2013 i el 8 de febrer de 2013.

- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant accidental –suplència– (14156) com ajudant manteniment forestal (NFO), durant el període comprès entre el 4 de març de 2013 i el 18 de març de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (14305) com ajudant manteniment forestal (NFO), durant el període comprès entre el 19 de març de 2013 i el 31 de març de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant accidental –suplència– (14267) com ajudant manteniment forestal (NFO), durant el període comprès entre l'1 de maig de 2013 i el 30 de juny de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant accidental –suplència– (14267) com ajudant manteniment forestal (NFO), durant el període comprès entre l'1 de juliol de 2013 i el 31 d'agost de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (14305) com ajudant manteniment forestal (NFO), durant el període comprès entre el 21 d'octubre de 2013 i el 15 de novembre de 2013.
- Nomenament interí per ocupar una destinació vacant (14305) com ajudant manteniment forestal (NFO), durant el període comprès entre el 16 de novembre de 2013 i el 15 de desembre de 2013.

S'adjunta informe genèric justificatiu de la necessitat d'efectuar nomenaments de personal interí i temporal en l'àmbit d'espais naturals de data 27 de març de 2012. El referit empleat va superar sense haver obtingut plaça el procés selectiu per proveir 5 places d'ajudant manteniment forestal de la plantilla de funcionaris de la Diputació de Barcelona i inclòs en l'oferta pública d'ocupació per a l'any 2008 (convocatòria de selecció 90/08) (Annex 11).

6. Altres conceptes

Les diputacions de Barcelona,, i no han publicat les declaracions anuals sobre activitats i béns patrimonials dels seus representants tal com estableix l'article 75.7 de la Llei 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local. (...) (pàg. 36).

Regulació aplicable

Consultats els antecedents de l'art. 75.7 de la LBRL cal destacar que ha estat objecte de diverses redaccions. Precisat això, de totes elles ha de seleccionar-se la següent:

"7. Los representantes locales, así como los miembros no electos de la Junta de Gobierno Local, formularán declaración sobre causas de posible incompatibilidad y sobre cualquier actividad que les proporcione o pueda proporcionar ingresos económicos.

Formularán asimismo declaración de sus bienes patrimoniales y de la participación en sociedades de todo tipo, con información de las sociedades por ellas

participadas y de las liquidaciones de los impuestos sobre la Renta, Patrimonio y, en su caso, Sociedades.

*Tales **declaraciones**, efectuadas en los modelos aprobados por los plenos respectivos, **se llevarán a cabo antes de la toma de posesión, con ocasión del cese y al final del mandato, así como cuando se modifiquen las circunstancias de hecho.***

Las declaraciones anuales de bienes y actividades serán publicadas con carácter anual, y en todo caso en el momento de la finalización del mandato, en los términos que fije el Estatuto municipal.

Tales declaraciones se inscribirán en los siguientes Registros de intereses, que tendrán carácter público:

a) La declaración sobre causas de posible incompatibilidad y actividades que proporcionen o puedan proporcionar ingresos económicos, se inscribirá, en el Registro de Actividades constituido en cada Entidad local.

b) La declaración sobre bienes y derechos patrimoniales se inscribirá en el Registro de Bienes Patrimoniales de cada Entidad local, en los términos que establezca su respectivo estatuto.

Los representantes locales y miembros no electos de la Junta de Gobierno Local respecto a los que, en virtud de su cargo, resulte amenazada su seguridad personal o la de sus bienes o negocios, la de sus familiares, socios, empleados o personas con quienes tuvieran relación económica o profesional podrán realizar la declaración de sus bienes y derechos patrimoniales ante el Secretario o la Secretaria de la Diputación Provincial o, en su caso, ante el órgano competente de la Comunidad Autónoma correspondiente. Tales declaraciones se inscribirán en el Registro Especial de Bienes Patrimoniales, creado a estos efectos en aquellas instituciones.

En este supuesto, aportarán al Secretario o Secretaria de su respectiva entidad mera certificación simple y sucinta, acreditativa de haber cumplimentado sus declaraciones, y que éstas están inscritas en el Registro Especial de Intereses a que se refiere el párrafo anterior, que sea expedida por el funcionario encargado del mismo.”

Aquesta regulació va ser introduïda per la Disposició addicional 9.3 del *Texto refundido de la Ley de suelo*, aprovat pel RD Legislatiu 2/2008, de 20.6, i va ser aplicable des del 27.6.2008 fins al 30.10.2015, tot abastant, en conseqüència, l'exercici de 2013, que és el que es correspon amb l'Informe de la Sindicatura de Comptes.

Avaluació

Posada la regulació transcrita en relació amb les afirmacions contingudes en la proposta l'Informe de la Sindicatura de Comptes poden formular-se les consideracions següents:

1a. La qüestió se centra en l'apartat quart de l'art. 75.7, que prescriu que “*las declaraciones anuales de bienes y actividades serán publicadas con carácter anual, y en todo caso en el momento de la finalización del mandato, en los términos que fije el Estatuto municipal.*”

Es tracta d'un precepte el sentit del qual no és clar, per bé que del seu tenor literal es desprèn que les declaracions anuals de béns i activitats han de ser publicades en els termes que fixi l'Estatut municipal.

Per tant, en cap moment la LBRL fa referència al *reglament orgànic* com esmenta l'Informe de la Sindicatura.

2a. La referència legal al *Estatuto municipal* no deixa de ser enigmàtica, ja que, en rigor, el precedent sobre aquesta denominació el constitueix el *Estatuto Municipal de 8 de marzo de 1924*, anomenat de Calvo Sotelo en atenció a l'aleshores Director General d'Administració Local que el va promoure.⁴

3a. Dels precedents sobre textos que incorporen el terme *Estatuto* sobresurten dos, els quals sempre tenen rang legal:

- El *Estatuto de los Trabajadores*, objecte per la Llei estatal 8/1980, de 10.3; actualment *Texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores*, aprovat pel RD Legislatiu 2/2015, de 23.10.
- El *Estatuto Básico del Empleado Público*, objecte de la Llei estatal 7/2007, de 12.4; actualment *Texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público*.

La referència, per tant, al *Estatuto municipal* que efectua l'art. 75.7 de la LBRL podria també entendre's a una futura llei que regulés aquesta matèria i que, finalment, no ha estat dictada.

4a. Per altra banda, en recollir dades personals, la regulació que la Sindicatura de Comptes refereix al Reglament orgànic –a banda de no recollir-se en el tenor legal com ja s'ha dit– seria insuficient per tal com no té rang normatiu legal, que és el necessari per disposar directament la seva publicació.

Efectivament, la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, estableix el següent:

“*Article 6. Consentiment de l'afectat*

1. El tractament de les dades de caràcter personal requereix el consentiment inequívoc de l'afectat, llevat que la llei disposi una altra cosa. (...)”

⁴ Veure ORDUÑA REBOLLO, E. y L. COSCULLUELA MONTANER (2008): *Historia de la Legislación de Régimen Local*, Iustel, pàgines 173-176 i 1301-1447.

I, com a complement, això altre:

“Article 11. Comunicació de dades

- 1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.*
- 2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:*
 - a) Quan la cessió està autoritzada en una llei. (...)*

5a. Sobre aquesta qüestió cal tenir en compte els criteris fixats per l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Concretament, el Dictamen núm. 16/2008 d'aquesta Autoritat, *en relació amb la consulta plantejada per un Ajuntament sobre la licitud de donar publicitat, en una publicació de general difusió dins la població, del contingut de les fitxes del registre d'Interessos*, sobre la qüestió analitzada estableix les conclusions següents:⁵

“Les dades consignades en el Registre d'Interessos poden constituir dades de caràcter personal en atenció al que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, que les defineix com “qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables”, i per tant resulten d'aplicació els principis i garanties de la legislació de protecció de dades.

Per aplicació del règim general de comunicació de dades de la LOPD, previst a l'article 11, és necessari el consentiment previ de l'interessat per a procedir a una comunicació de les seves dades personals incloses en el Registre d'interessos, a menys que la comunicació estigui prevista en una norma amb rang de llei.

Vista la normativa sectorial aplicable al cas, no sembla que hi hagi una norma amb rang de llei que habiliti amb caràcter general una publicació de les dades en qüestió a través d'un butlletí municipal, sense comptar amb el consentiment del titular de les dades, fora dels supòsits expressament previstos a favor dels membres de la corporació i de les persones que acreditin un interès legítim i directe, i per tant publicar les dades personals en els termes plantejats en la consulta, resultaria contrari a les previsions de la LOPD.

(...)”

6a. La previsió legal per publicar les declaracions va arribar amb les lleis següents:

- Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern; estatal, art. 8.h)
- Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern; del Parlament de Catalunya, art. 11.1.b)

⁵ Accessible a: http://www.apd.cat/media/dictamen/ca_64.pdf

Per tant, l'obligació de publicar al Portal de transparència les declaracions d'incompatibilitats, d'activitats i béns dels representants locals esdevé efectiva, de manera indubitada, a partir de l'entrada en vigor de la L 19/2013, això és, l'11 de desembre de 2015, en aplicació de la DF9^a de l'esmentada llei.

Per tot l'exposat,

SOL·LICITA

Es tingui per compareguda la Diputació de Barcelona per evacuar el tràmit d'al·legacions al projecte d'informe de la Sindicatura de Comptes de Catalunya 36/2014-F, i en conseqüència s'estimin les al·legacions formulades i decaiguin les observacions contingudes en l'apartat 3.1 del referit projecte d'informe, tot d'acord amb els fonaments de fet i dret que consten en el present escrit.

Així mateix sol·licita que es deixi constància de les discrepàncies manifestades i justificades per la Diputació de Barcelona,

Barcelona, 14 de març de 2017

La presidenta,

Mercè Conesa Pagès

L'escrit d'al·legacions presentat per la Diputació de Girona a la Sindicatura de Comptes, enviat a través del portal EACAT, amb registre d'entrada número E/000407-2017, del 13 de març del 2017, es reproduïx literalment a continuació:

Títol: Al·legacions a un projecte d'informe

Cos de la tramesa:

Data de recepció del projecte d'informe inicial: 9/02/2017

Data finalització termini de pròrroga per trametre al·legacions: 14/03/2017

Benvolguts,

A continuació els fem arribar les al·legacions al seu projecte d'informe número 36/2014-F, Diputacions de Catalunya, despeses de personal, exercici 2013.

Atentament,

Núria Josa i Arbonès

Data de la signatura: 13:06:42 13/03/2017

NJ/lg
Núm. Exp. 2017/1741

Sra. Maria Àngels Servat i Pàmies
Sindicatura
Sindicatura de Comptes de Catalunya

Sr. Miquel Noguer i Planas, president accidental de la Diputació de Girona, per resolució de la presidència de 7 de març de 2017, actuant en nom i representació d'aquesta, en virtut de les competències reconegudes en l'article 34 1.i) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de bases de règim local, mitjançant el present escrit

EXPOSA:

Que en data 9 de febrer de 2017 es va notificar a aquesta Corporació el contingut del projecte d'informe de fiscalització 36/2014-F elaborat per la sindicatura de Comptes, relatiu a la les Diputacions de Catalunya, despeses de personal, exercici 2013.

Que pel que fa a les incidències que s'assenyalen a l'informe esmentat respecte la gestió feta per la Diputació de Girona, de conformitat amb allò previst a l'article 40 de la Llei 18/2010, del 7 de juny de la Sindicatura de Comptes, i d'acord amb l'article 39 del Reglament de règim interior de la Sindicatura de Comptes, del 26 de novembre de 2012, es concedia un termini de quinze dies hàbils, a comptar des de l'endemà de recepció de la comunicació, indicant que aquestes s'havien de tramitar mitjançant el tràmit d'al·legacions a un projecte d'informe de l'EACAT.

Que en data 28 de febrer de 2017, dins el termini establert a l'efecte d'acord amb l'article 39.3 del reglament de règim interior de la Sindicatura de Compte esmentat, que estableix que es pot sol·licitar una l'ampliació del termini per reformular les al·legacions, aquesta corporació va presentar mitjançant el tràmit d'al·legacions a un projecte d'informe amb registre d'entrada E/000311-2017 a l'EACAT, una sol·licitud d'ampliació de 15 dies hàbils del tràmit d'al·legacions.

Que el mateix dia 28 de febrer de 2017, amb registre d'entrada a aquesta corporació 1-2017-002884-2 i en resposta a la nostre sol·licitud ens van notificar que s'acceptava l'ampliació del termini fins el dia 14 de març de 2017.

En base als antecedents esmentats, i dins el termini establert a l'efecte, les següents al·legacions al projecte d'informe de despeses de personal de les diputacions per a l'exercici 2013 REF. 36/2014-F.

AL·LEGACIONS:

Un cop analitzat aquest projecte d'informe pel Departament de Recursos Humans de la Diputació de Girona, es proposa la tramesa a la Sindicatura de Comptes les següents:

AL·LEGACIONS AL PUNT 2.3.4.5. “Retribucions del personal”

El projecte d'informe fa constar, en relació a les assistències per la concurrència efectiva a les sessions dels òrgans col·legiats dels membres de la Diputació que no tenen dedicació plena, que *“La Diputació de Girona no ha realitzat la regularització trimestral (en funció de les sessions convocades i les assistències efectivament realitzades). De la fiscalització realitzada s'estima que en l'exercici 2013 la Diputació va pagar 35.806€ de més als càrrecs electes.*

D'acord amb l'article 75.3 de la 7/1985 de Bases de Règim Local (i en els mateixos termes, l'article 13 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals), els membres de la Corporació que no tenen dedicació exclusiva ni parcial perceben assistències per la concurrència efectiva a les sessions dels òrgans col·legiats de la Corporació dels quals formin part, en la quantia assenyalada per la pròpia Corporació.

Mitjançant acord extraordinari del Ple de la Corporació de 22 de juliol de 2011, es va fixar el següent règim de compensació econòmica:

“TERCER. Els membres de la Diputació que no tenen dedicació plena tenen dret a percebre assistències per la concurrència efectiva a les sessions dels òrgans col·legiats de la Corporació (Ple, Junta de Govern, Comissions Informatives, Comissió Especial de Comptes, Consell de Presidència, Junta de Portaveus), a raó de 1.000€/sessió.

Als efectes de guanyar operativitat en l'abonament de les assistències esmentades, es farà un pagament mensual, amb caràcter de bestreta, derivat de dividir la quantitat que es dirà en 12 pagues.

1- Diputat vicepresident primer de l'organisme autònom de Salut Pública (Dipsalut), amb un màxim de 50.000€ anuals (incorpora les assistències al consell rector)

2- Diputat vicepresident executiu del Patronat de Turisme Costa Brava Girona SA, amb un màxim de 50.000€ (incorpora les assistències al consell d'administració)

3- Diputats membres de l'equip de govern amb un màxim de 40.000€ anuals

4- Diputats de l'oposició amb un màxim de 24.000€ anuals

Les quantitats indicades tenen la consideració de màximes i seran abonades a raó de dotze mensualitats. Cada pagament mensual tindrà el caràcter de bestreta i serà objecte de regulació trimestral en funció de les sessions convocades i les assistències efectivament realitzades.”

En el mateix acord plenari es va fixar la composició de tots aquests òrgans col·legiats, designant els diputats que passarien a ocupar-los. Posteriorment, mitjançant acord de Ple, es van realitzar modificacions en la composició dels anteriors òrgans col·legiats, així com també s'han produït canvis en el règim de dedicació de determinats diputats.

La Diputació de Girona va realitzar durant els anys 2012, 2013 i següents el control d'assistències efectives d'aquests Diputats, però entenent sempre que la regula-

rització final de saldos positius i negatius es faria en el moment d'acabar la legislatura, o en tot cas, quan finalitzés el mandat corporatiu d'algun diputat, si aquest perdia la condició de diputat sense dedicació exclusiva abans de la finalització del mandat corporatiu.

Aquesta interpretació es va fer efectiva per escrit en la redacció de la Base 64a, apartat tercer, de les Bases d'Execució del Pressupost de al Diputació de Girona per a l'any 2015, aprovades inicialment en l'acord de Ple de 18 de novembre de 2014, i posteriorment elevades a definitives, on es fixa per escrit la següent regla sobre la regularització del sistema:

“BASE 64:

3. Seguint les recomanacions que figuren a l'informe de fiscalització plena a posteriori i de control financer de la Diputació de Girona, dels seus organismes autònoms i ens dependents de l'exercici 2013, les quantitats abonades als càrrecs electes, des de l'inici del mandat corporatiu i fins a la finalització del mandat, en concepte de bestreta per assistències als òrgans col·legiats als quals hagin estat convocats, es regularitzaran l'últim mes del mandat corporatiu, és a dir, el mateix mes en què es renovi la corporació que les ha concedit.”

Per aquest motiu, la Diputació va dictar una Resolució el 2 de juny de 2015 ordenant la suspensió dels pagaments de les bestretes que amb caràcter mensual percebien els diputats de la Corporació sense dedicació exclusiva, atès que s'havia esgotat l'últim mes del mandat corporatiu.

Adicionalment, es van calcular els saldos dels diputats sense dedicació exclusiva en relació a les assistències realitzades efectivament durant tot el període 2011-2015, i el resultat va ser que cap diputat tenia imports pendents de devolució per excés de les bestretes percebudes segons consta en informe emès pel Departament de Recursos Humans de data 27 d'abril de 2015.

Des del punt de vista de la Diputació de Girona, la previsió de fer una “regulació trimestral” de les bestretes percebudes pels diputats no és incompatible amb fer una regularització dels imports percebuts en el moment de finalitzar la legislatura, ja que del text de l'acord de Ple que regulava el funcionament de les assistències no s'infereix que la interpretació hagi de ser tant restrictiva que impedeixi fer un tancament dels saldos positius i negatius per assistència un cop acabat el mandat legislatiu.

La finalitat dels controls trimestrals d'assistències dels diputats era comprovar que si algun diputat tenia un saldo pendent de retornar de gran quantitat en acostar-se la finalització del mandat, es poguessin suspendre immediatament els pagaments de les bestretes, per tal que es compensés aquest saldo negatiu a compte de les assistències posteriors que realitzés als òrgans col·legiats del qual fos membre, amb antelació suficient a la finalització del mandat. Es pot acreditar documentalment que es va fer un seguiment d'aquests saldos dels diputats mitjançant les cartes que es van enviar a determinats diputats per advertir-los dels imports que tenien pendents de devolució. La Diputació de Girona va trametre cartes als diputats amb data 29 d'abril de 2014, i amb data 12 de juny de 2014, informant de la seva situació.

Com a conclusió final, la Diputació de Girona vol fer constar que en el moment del tancament de la legislatura, a data 1 de juny de 2015, no hi havia cap diputat sense dedicació exclusiva que tingués imports pendents de devolució a la Corporació en concepte de bestreta per assistències efectives a òrgans col·legiats dels quals en fos membre.

AL·LEGACIONS AL PUNT 2.3.4.6. “Incentius al rendiment – Productivitat”

El projecte d'informe diu, en relació a la paga de productivitat de 214€/ persona prevista en els instruments de negociació col·lectiva per al personal funcionari i laboral, que *“La Sindicatura no ha obtingut cap càlcul que permeti verificar que els imports es paguen responenent a l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès o la iniciativa amb què l'empleat exerceix la seva feina, que estableix l'article 24 de l'EBEP.”*

La regulació de l'estructura retributiva dels funcionaris de l'Administració Local forma part de les bases del règim estatutari dels funcionaris de les Administracions Públiques (art. 149.1.18 CE), com a competència exclusiva de l'Estat. Aquesta regulació bàsica està continguda en l'article 23.3.c) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública, que estableix amb caràcter bàsic que el complement de productivitat està destinat a retribuir l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès o la iniciativa amb la que el funcionari realitza el seu treball.

En l'àmbit de les entitats locals, l'article 34.1.g) de la Llei de 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, estableix que correspon al president de la Diputació aprovar la distribució individual de les retribucions complementàries que no siguin fixes i periòdiques, mentre que la competència per a la determinació global d'aquest complement correspon al Ple de la Corporació, respectant en tot cas les limitacions que estableixi la legislació pressupostària estatal (art. 33.1.f de la Llei 7/1985, de 2 d'abril).

Per tant, el complement de productivitat permet avaluar la productivitat dels funcionaris, però la normativa bàsica no determina el procediment per determinar la quantitat concreta que ha de tenir aquest complement retributiu. Per tant, entenem que els criteris que es poden utilitzar per determinar el complement de productivitat dependran de la política retributiva seguida per l'Administració, com una potestat discrecional de la mateixa. Evidentment, aquesta potestat discrecional no és absoluta, perquè s'hauran de respectar algunes limitacions que la normativa i la jurisprudència han establert sobre aquest complement, que es poden resumir així:

- 1- El complement de productivitat no pot ser una retribució estàtica i permanent, de forma que la seva quantitat pot variar entre els funcionaris, sense que aquesta variació pugui ser considerada una vulneració del principi d'igualtat entre els funcionaris (STS de 4 de maig de 1998)
- 2- Una eventual supressió o modificació de la regulació interna d'aquest complement no vulnera cap dret adquirit del funcionari, ni va contra la doctrina dels actes propis (Sentència del TSJ de Catalunya de 14 de febrer de 1997).
- 3- L'abonament del complement de productivitat no pot estar totalment desvinculat de la consecució de qualsevol objectiu, generalitzat a tot el personal, desnaturalitzant la seva naturalesa d'incentiu.

- 4- La jurisprudència ha considerat il·legal pagar la productivitat als funcionaris per complir el seu horari laboral, amb puntualitat, perquè aquest compliment del temps de treball amb puntualitat forma part del principi de bilateralitat de la relació estatutària (es retribueix al funcionari, en conjunt, per la prestació del seu treball dins d'una jornada laboral obligatòria), així com per realitzar una jornada laboral superior a l'ordinària.

Per poder determinar si la Diputació de Girona s'ha extralimitat en l'exercici de la seva discrecionalitat per fixar els criteris d'atorgament individual del complement de productivitat, hem de recordar el pronunciament de la Sentència núm. 66/2006 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de 25 de gener de 2006, recurs 114/2003, FJ 3: *“En el presente caso, la demandante alega que fue excluida de la productividad en los años 1999 y 2000 sin ninguna motivación. Al respecto, y en orden a la motivación de los actos administrativos que evalúan la actividad del funcionario, la jurisprudencia ha venido matizando las exigencias de motivación, entendiéndolas rellenas con la expresión de los correspondientes parámetros de valoración con arreglo a las normas en cada caso aplicables, siempre y cuando la evaluación se realice por el órgano facultado para ello, en aplicación de los criterios distributivos fijados por el órgano competente. (...) A la hora de revisar la valoración realizada, debemos señalar que la actividad de la Administración a la hora de otorgar este complemento es discrecional, debiendo presumirse la regularidad de la valoración realizada, conforme a la presunción de validez de los actos administrativos, siempre que, como en este caso, la exclusión se funde en alguna de las causas establecidas. (...) Por tanto, corresponde al interesado probar que se ha producido algún tipo de trato desigual, arbitrariedad o desviación de poder en la actividad administrativa, por cuanto rige la presunción de legalidad en la actuación de la Administración”.*

Per tant, entenem que els criteris de valoració de la productivitat són competència de cada Administració, i no han estat imposats prèviament per la legislació, tot i que sí pot controlar-se la seva aplicació. Per exemple, la sentència de l'Audiència Nacional de 3 d'octubre de 1995 (RJCA 1995/836, recurs contenciós administratiu 35/1995) estableix: *“Quinto. Por último solicita el actor que se obligue a la Administración a reconsiderar sus criterios de aplicación del complemento de productividad en los servicios periféricos de Instituciones Penitenciarias. El complemento de productividad, tal como establece el art. 23.3.b) de la Ley 30/1984, está destinado a retribuir el especial rendimiento, la actividad extraordinaria y el interés e iniciativa con que el funcionario desempeñe su trabajo, correspondiendo a la Administración valorar la concurrencia de tales circunstancias para su establecimiento, sin que proceda imponerle criterios previos a la realización de tal valoración.”*

La Diputació de Girona ha negociat col·lectivament, i d'acord amb l'article 37.1.b) del RD Leg 5/2015, de 30 d'octubre, Text Refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, un Acord de condicions de treball del seu personal funcionari, que en el seu vigent article 29 estableix:

“Article 29. Complement de productivitat

Es tendirà a la implantació del complement de productivitat a fi de retribuir l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès i la iniciativa amb què l'empleat exerceix la seva feina.

La distribució individual de l'esmentat complement la realitzarà la presidència de la Corporació amb subjecció als criteris que hagi establert el Ple en base a circumstàncies objectives relacionades directament amb l'exercici del lloc de treball.

No obstant, es pacta com objectiu global, per millorar l'organització i els sistemes de comunicació, l'acompliment dels requisits següents:

- a) Les indisposicions màximes durant l'any no podran ser superiors a 9 dies. Es comptabilitzaran com a tals, aquelles indisposicions que no es justifiquin amb la baixa mèdica de la Seguretat Social, tot i que siguin inferiors a 3 dies. Les indisposicions seran comptabilitzades per dies d'absència.*
- b) Qualsevol indisposició o absència s'haurà de comunicar immediatament al Departament de Recursos Humans, de la mateixa manera que s'haurà de comunicar l'alta. Serà l'esmentat Departament qui ho comunicarà al servei corresponent.*
- c) Qualsevol sol·licitud de vacances, permisos i llicències haurà de ser autoritzada amb anterioritat a la seva realització. Només queden eximits d'autorització prèvia els conceptes següents: el naixement d'un fill, la malaltia greu d'un familiar (urgent) i la mort d'un familiar, que es comunicarà al més aviat possible.*

Totes les peticions seran registrades al Departament de Recursos Humans per deixar constància de la seva recepció.

La realització individual dels objectius fixats donarà dret a percebre una paga única anual, el mes de setembre, en concepte de productivitat de 220,43€ (import vigent al 2008), per a tot aquell personal afectat pel present acord que acrediti un any, com a mínim, d'antiguitat.

Aquest import experimentarà un increment anual segons l'IPC de Catalunya, sempre que la llei ho permeti.

L'incompliment de tots o d'algun dels esmentats requisits tindrà com a conseqüència la no percepció de la paga de productivitat, sense que aquesta acció tingui caràcter de sanció i sens perjudici que pugui donar lloc al corresponent procediment sancionador.

L'aplicació del punt anterior es farà d'acord amb els termes següents:

- La primera falta en algun dels supòsits dels apartats b) i c) tindrà un advertiment verbal*
- La segona falta tindrà un advertiment escrit*
- La tercera falta, i davant una representació del personal, s'informarà el treballador que no té dret a la paga de productivitat, i que es considera falta greu la reincidència en l'incompliment dels apartats a), b) i c), donant lloc a les conseqüències que preveu el Decret 214/90, de 24 de juliol, del Reglament del personal al servei de les entitats locals.*

A efectes de computar el compliment d'aquests requisits es tindrà en compte el període d'1 de setembre a 31 d'agost."

Aquest criteri d'aplicació del complement de productivitat compleix amb els requeriments legals d'aquesta retribució, atès que:

- És una retribució que es pot determinar individualment de forma subjectiva, prèvia valoració d'una actitud i comportament de cada funcionari. Aquesta avaluació individual es fa mitjançant un indicador mesurable, i d'aplicació global.
- Es pot fer una valoració individual d'aspectes conductuals (com és el cas de la Diputació de Girona), o bé de la consecució d'objectius de rendiment, però la llei no obliga a que es donin necessàriament ambdós paràmetres de valoració.
- No és un complement consolidable, la seva percepció no és periòdica durant l'any, i no té perquè produir-se cada any.
- Atès que el criteri d'actitud i comportament és igual per a totes les categories professionals, el seu import és igual per a totes les categories, escales i subescales, així que no està vinculat de forma irregular a retribuir altres factors que no tenen relació directa amb el rendiment, l'activitat i l'interès personal de cada funcionari.
- El dret a percebre aquest complement emana d'una valoració individualitzada d'un aspecte de compliment objectiu per part de cada funcionari, que ha realitzat prèviament el Departament de Recursos prèvia comprovació dels seus registres d'absentisme interns, la qual cosa ha determinat el dret a percebre aquest complement en la seva quantia establerta.
- L'activitat de la Diputació a l'hora d'atorgar aquest complement és discrecional i cal presumir la seva validesa en aplicació de la presumpció de validesa dels actes administratius, de forma que si algun empleat està disconforme amb la distribució d'aquest complement, ha de fonamentar la impugnació en l'incompliment dels requeriments objectius que s'han de complir per atorgar-lo, i acreditar-ho, de forma que llavors sí es podrà denunciar un tracte desigual, arbitrari o desviació de poder en l'activitat administrativa (STSJ Catalunya de 25 de gener de 2006, recurs 114/2003).

L'atorgament del complement de productivitat, en definitiva, connecta directament amb el sistema de gestió de recursos humans que hagi definit com a organització cada Administració. Si entenem que correspon a l'Administració local determinar el perfil de cada lloc de treball, d'acord amb els instruments adients (relació de llocs de treball i plantilla de personal), resulta coherent que cada Administració estigui habilitada per desenvolupar el sistema retributiu per productivitat de la forma que li sembli més adequada, a la vista de la seva realitat organitzativa i les seves polítiques de gestió de recursos humans.

AL·LEGACIONS AL PUNT 2.3.4.6. "Incentius al rendiment – canvi de grau del personal auxiliar administratiu"

En aquest apartat del projecte d'informe de la Sindicatura també s'hi fa constar la següent incidència detectada: *"A banda de l'import fix esmentat, es paguen altres imports addicionals a cinquanta persones que, en l'exercici 2013, ascendeixen 82.928 EUR. Aquests imports corresponen, principalment, als canvis de grau del*

personal auxiliar administratiu, que es van aprovar per acord de Ple de la Diputació, del desembre de 1998. (...)

*La retribució corresponent a la diferència de grau entre el nivell de destinació d'un lloc de treball i el grau de competència obtingut mitjançant el sistema de carrera professional no s'ajusta a dret atès que, tot i que l'article 17 de l'EBEP recull la possibilitat que les lleis de funció pública desenvolupin un sistema de carrera horitzontal **per als funcionaris**, aquesta mateixa Llei estableix la necessitat de dictaminar les lleis de desenvolupament corresponents. A aquests efectes, no es pot considerar que un acord de Ple de la Diputació sigui l'instrument per establir un sistema de carrera professional **per als funcionaris**."*

La Diputació de Girona vol fer constar un error d'apreciació en el projecte d'informe, que no s'ajusta a la realitat en aquest punt. El pagament dels 82.928 EUR no van respondre a la retribució pel canvi de grau de personal administratiu que tingués la condició de personal funcionari. Si s'analitza el quadre on es detallen els perceptors i els imports que la Diputació va abonar al seu personal per aquest concepte de productivitat, anomenat en el programa gestor de nòmines "001-006- Compl. Productivitat B", comprovem que dels 51 perceptors que sumarien el total de 82.928 EUR, hi ha 47 empleats que eren personal laboral fix o interí, mentre que només 4 empleats eren funcionaris de carrera.

Respecte dels 47 empleats laborals que van percebre aquest complement salarial, per valor de 70.562,69 EUR, no es pot afirmar que existeixi un incompliment legal fonamentat en la manca de desenvolupament legislatiu de l'article 17 EBEP, atès que aquest precepte normatiu només s'aplica als funcionaris de carrera, tal com queda ben palès en el seu redactat:

"Artículo 17. Carrera horizontal de los funcionarios de carrera.

Las leyes de Función Pública que se dicten en desarrollo del presente Estatuto podrán regular la carrera horizontal de los funcionarios de carrera, pudiendo aplicar, entre otras, las siguientes reglas, etc."

En relació al personal laboral, recordem que l'article 7 del Text Refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic fixa que el personal laboral al servei de les Administracions Públiques es regeix, a més de la legislació laboral, per les demés normes convencionalment aplicables, i pels preceptes d'aquest Estatut que així ho disposen. En matèria retributiva, els empleats laborals no es regeixen per l'estructura retributiva que fixen les normes bàsiques estatals per als funcionaris de carrera (tot i que sí cal que respectin les limitacions d'increment de massa salarial que indiquin anualment les lleis de pressupostos generals de l'Estat).

Per tant, podem entendre que és plenament ajustat a dret, d'acord amb les potestats de negociació col·lectiva de l'estructura salarial del personal laboral, l'Acord de Ple de la Diputació de 22 de desembre de 1998 que establia literalment: "*CREAR uns principis generals de carrera administrativa pel personal adscrit a l'escala d'administració general, subescala administrativa i auxiliar, personal laboral equiparat que no ocupin places de negociat o secretariària de direcció, la qual cosa no comporta l'ocupació de llocs de treball determinats.*"

Respecte dels restants 12.365,52 EUR percebuts per personal funcionari de carrera de la Diputació de Girona durant el 2013, cal dir que es tracta de 4 casos en els quals no es retribueix el canvi de grau de carrera administrativa de personal auxiliar administratiu o administratiu per acord de Ple de 22 de desembre de 1998, perquè es tracta de 4 funcionaris que tenen altres categories laborals diferents, i mitjançant Resolucions individuals i concretes es va reconèixer el seu dret a percebre uns complements de productivitat excepcionals que responen a un especial rendiment o activitat extraordinària o interès o iniciativa amb la que el funcionari realitza el seu treball, tal com es detalla a continuació:

Funcionari	Categoria professional exercida al 2013	Import anual percebut pel concepte "Productivitat B" al 2013	Decret que aprova el complement de productivitat	Motivació d'atorgament del complement
Go Te, Ju.	Cap de negociat	2.400,00 EUR	Núm. 652, de 2 d'abril de 2012	Recaptació extraordinària de quotes municipals del Consorci de les Vies Verdes, que s'han retardat i causen una greu situació de tresoreria
Pu Pl, Es	Auxiliar tècnic d'obres	1.543,20 EUR	Núm. 202 de 19 de febrer de 2007	Ampliar funcions per assumir les de topografia, evitant la contractació externa de les mateixes
Ca Sa, Jo	Enginyer tècnic informàtic	3.498,84 EUR	Núm. 599 de 7 d'abril de 2008	Posada en marxa de la nova Oficina de suport en tecnologies de la informació per Ajuntaments
Gi Llo, Te	Cap de negociat	4.923,48 EUR	Núm. 283 de 26 de gener de 2011	Acumulació de tasques d'una altra treballadora per substituir una baixa en la dotació de personal del seu departament
	TOTAL	12.365,52 EUR		

Per tant, es conclou que la Diputació de Girona no va pagar de forma no ajustada a dret, durant el 2013, la quantitat de 82.928 EUR en concepte de canvi de grau de personal auxiliar administratiu de personal funcionari de carrera, perquè 70.562,69 EUR van ser percebuts per personal laboral, i els restants 12.365,52 EUR van ser percebuts per personal funcionari de carrera, però per raons diferents a un canvi de grau de personal auxiliar i administratiu, ja que tenien altres categories professionals diferents, i l'atorgament del complement de productivitat "B" es va realitzar per altres causes excepcionals i temporals que s'han relacionat en el quadre superior.

Això no obstant, volem afegir que l'Acord de Ple de la Diputació de 22 de desembre de 1998 que establia uns principis generals de carrera administrativa pel personal funcionari auxiliar administratiu i administratiu de la Diputació de Girona, té encaix legal en l'article 21.1.f) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció pública, que regula com a forma d'adquisició del grau personal dels funcionaris "mitjançant la superació de cursos específics o altres requisits objectius que es determinin pel Govern, o en l'àmbit de les seves competències, pel Consell de Govern de les Comunitats Autònomes, i pel Ple de els Corporacions Locals".

AL·LEGACIONS AL PUNT 2.3.4.6. “Incentius al rendiment – Paga extraordinària de setembre dels funcionaris”

En aquest apartat del projecte d'informe la Diputació de Girona vol fer constar que al mes de desembre de 2014 va negociar amb els representants del seu personal funcionari i laboral l'anul·lació del redactat de l'article 33 del seu Acord-Conveni col·lectiu, que preveu la percepció en la nòmina del mes de setembre d'un import lineal de 631 € per persona (import vigent al 2013). El motiu d'aquesta anul·lació és adaptar a la legalitat el redactat de l'Acord-Conveni, fent notar que aquest pagament del mes de setembre conceptualment no és una tercera paga, sinó una part del complement específic dels empleats, que fins aquells moment es percebia en quinze mensualitats (catorze pagues corresponien als mesos naturals de l'any, més dues pagues extraordinàries de juny i desembre, i la part del mes de setembre, que era igual per a tothom).

Aquesta distribució del complement específic anual, que no es feia en 14 pagaments, sinó en 15 pagaments, es va regularitzar en la Relació de Llocs de Treball del 2014, on es va fer constar correctament en l'apartat de “complement específic” l'import anual efectivament percebut pels treballadors en concepte de complement específic, incorporant els 631 € per persona que abans es percebia al mes de setembre, i que des d'aquest moment es perceben en catorze pagaments.

AL·LEGACIONS AL PUNT 2.3.4.6. “Incentius al rendiment – Complementes de dedicació especial”

La Sindicatura indica en aquest apartat que la Diputació té estipulats complementes de “dedicació especial”, tals com la major dedicació, dedicació exclusiva, dedicació en altres centres dependents, etc. Aquests complementes, que formen part del complement específic, *“haurien d'estar comptabilitzats com a retribucions del personal”*.

La Diputació de Girona vol fer constar que aquests conceptes retributius, anomenats major dedicació, dedicació exclusiva, localització i dedicació en altres centres dependents, formen part del complement específic, i són comptabilitzats efectivament com a retribucions del personal, i consten en la Relació de Llocs de Treball anualment aprovada.

En la Relació de Llocs de Treball es fan constar aquests complementes per dedicació especial en un apartat separat, amb la finalitat de fer més clara i detallada la composició del complement específic. El motiu d'aquesta expressió separada és que l'exercici de les dedicacions “especials” no va lligat a determinats llocs de treball de forma automàtica, sinó que és una atribució del Ple determinar en cada moment quins llocs de treball hauran d'exercir aquestes dedicacions especials, segons les necessitats organitzatives, i comptant amb el consentiment del funcionari afectat en tot moment. Per aquest motiu, s'ha considerat més adequat indicar en la Relació de Llocs de Treball els imports destinats a aquestes “dedicacions especials” en una columna diferent de la columna destinada a consignar el complement específic que té assignat “per se” cada lloc de treball. En tot cas, volem fer constar que ambdós conceptes (específic i dedicacions especials) conformen jurídicament el total del complement específic que té dret a percebre el funcionari que ocupa el lloc de treball.

AL·LEGACIONS AL PUNT 2.3.4.8. “Contractació de personal”

Al projecte d'informe de la Sindicatura es fa constar que *“En el primer nomenament (del personal interí del servei de neteja) es troba a faltar una major explicació dels motius pels quals no es van intentar altres opcions en l'àmbit de la contractació pública, en comptes de nomenar personal interí (...) tenint en compte que hi havia alternatives que haurien permès resoldre la situació plantejada de manera més proporcional i adequada a la temporalitat de la mesura”*.

La Diputació de Girona va intentar adjudicar durant l'any 2012 el contracte anual de serveis de neteja de les seves dependències amb un pressupost estimat de 136.974,42 EUR (amb IVA), per un any de durada, a partir del dia 26 de gener de 2013. Per Resolució núm. 2219 de 30 d'octubre de 2012 va aprovar el plec tècnic d'aquest contracte del servei de neteja, i el plec de condicions particulars. L'anunci de licitació d'aquest contracte es va publicar al BOP núm. 237 de data 12 de desembre de 2012).

Amb data 14 de desembre de 2012 es va comunicar a la Diputació que la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya havia condemnat a l'actual empresa adjudicatària d'aquest contracte de serveis (*L. B, NGM SL*) a readmetre al seu lloc de treball a la Diputació de Girona a una empleada que havia impugnat el seu trasllat de centre de treball, per raons disciplinàries. El compliment d'aquesta sentència obligava a la Diputació de Girona a refer la llista de personal del servei de neteja que hauria de subrogar-se en la nova adjudicació del contracte de serveis, en compliment del que preveu l'article 65 del Conveni col·lectiu de treball del sector de neteja d'edificis i locals de Catalunya per als anys 2010-2013 (codi de conveni núm. 7902415).

Per donar compliment a aquesta sentència de l'ordre social, la Diputació va dictar Resolució núm. 2654 de 18 de desembre de 2012, suspenent i deixant sense efectes l'anunci de licitació en curs, i ordenant la incorporació de la nova treballadora a la llista de personal a subrogar. Aquest fet va ser decisiu per a que l'anterior empresa adjudicatària no volgués continuar amb la prestació del servei, atès que la treballadora que havia de reincorporar-se al lloc de treball tenia un greu conflicte laboral amb la persona responsable del servei de neteja de l'empresa adjudicatària del servei en aquell moment (*L. B, NGM SL*). Els nou anunci de licitació del contracte es va publicar al BOP núm. 246 de 27 de desembre de 2012.

El resultat de la licitació fou que per Resolució de 23 de gener de 2013 es va declarar deserta la licitació del contracte de neteja de les dependències de la Diputació de Girona, en no haver-se presentat cap oferta dins del termini de licitació. La Diputació de Girona va demanar a *L. B, NGM SL* que acceptés una pròrroga de l'anterior contracte, per raons excepcionals, mentre durés la tramitació de la nova licitació del servei de neteja. Aquesta empresa va rebutjar aquesta oferta, i per escrit de data 31 de gener de 2013 va presentar un escrit de renúncia a la pròrroga del contracte de serveis. En aquell moment, *L. B, NGM SL* tenia un total de 10 empleades destinades a les instal·lacions de la Diputació de Girona per prestar el servei de neteja. Aquestes empleades es van posar en contacte personalment amb el Departament de Recursos Humans i li van comunicar que l'empresa *L. B, NGM SL* els havia notificat verbalment la finalització del contracte de serveis, però que no assumiria en cap cas l'existència d'un acomiadament indemnitzat per causes objectives, perquè entenia que la Dipu-

tació de Girona passaria “automàticament” a subrogar-se en tots els seus contractes de treball, a tramitar la seva alta a la Seguretat Social, i a pagar els seus salaris, a partir del dilluns 4 de febrer de 2013, com a personal propi de la Diputació de Girona. Aquesta estratègia de l'empresa *L. B, NGM SL* per eludir les conseqüències econòmiques d'una extinció objectiva de 10 contractes laborals, que tenien una antiguitat acumulada molt elevada en el temps, planteja els següents conflictes jurídics per a la Diputació de Girona:

1. La jurisprudència del Tribunal Suprem coneguda en aquell moment (STS 11 juliol 2012, recurs de cassació núm. 2861/2010, i STS 17 de juny de 2011, recurs de cassació núm. 2855/2010) establí que els compromisos de subrogació dels contractes laborals del personal de neteja afectat per una successió de contractes de serveis de neteja que són adjudicats a diferents empreses del sector no és d'aplicació a les Administracions Públiques que han contractat aquest servei, per no ser part negociadora dels convenis col·lectius sectorials que estableixen aquesta obligació. Cal dir que aquesta jurisprudència citada es refereix normalment a contractes de gestió de serveis públics que són objecte d'externalització per part de l'Administració Pública, i que posteriorment són objecte de rescat, però pot adaptar-se perfectament al supòsit de la Diputació de Girona.
2. També era dubtosa l'aplicació de l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors que regula la successió d'empreses en aquest supòsit.
3. L'assumpció per part de la Diputació de Girona de la subrogació contractual laboral de les 10 empleades de *L. B, NGM SL* comportaria l'incompliment dels principis de lliure concurrència, mèrit i capacitat que s'exigeixen per l'accés de la funció pública, esdevenint personal “indefinit no fix”. Aquesta situació hauria comportat la obligatorietat de la Diputació de Girona de convocar un procés de selecció lliure per proveir correctament els llocs de treball de neteja que fossin necessaris, i extingir posteriorment els contractes de treball dels empleats subrogats que no haguessin superat aquest procés selectiu (Disposició Addicional 15a de l'Estatut dels Treballadors estableix aquesta obligació). Aquesta solució hauria comportat molt possiblement que la Diputació de Girona hagués de fer front a futures demandes per acomiadament improcedent de relacions laborals indefinides, per a tota l'antiguitat acumulada d'aquestes 10 treballadores.

Per evitar incórrer en aquestes irregularitats legals, la Diputació de Girona va remetre un burofax a l'empresa *L. B, NGM SL* el dijous 31 de gener de 2013 advertint que la Corporació assumiria la neteja de les seves oficines amb personal propi, ja que en aquell moment ja tenia 5 empleades en plantilla amb la categoria de netejadores, i que en cap cas s'acceptaria l'accés a les instal·lacions de les empleades de *L. B, NGM SL* a partir del dia 4 de febrer de 2013 (el dia 2 i 3 de febrer de 2013 era cap de setmana, i les instal·lacions de la Diputació de Girona estaven tancades), de forma que aquestes treballadores havien de recollir els seus objectes personals el divendres 1 de febrer de 2013, com a últim dia de treball a la Diputació de Girona.

La Diputació de Girona va ser informada el **dijous** dia 31 de gener de 2013, mitjançant burofax que va tenir entrada al nostre Registre d'Entrada a les **14:53 hores**, de la intenció de *L. B, NGM SL* de no extingir els contractes laborals del seu personal adscrit a la Diputació de Girona, perquè considerava que la Diputació s'ha de subrogar en els contractes de treball. Verbalment, l'empresa va informar a la Diputació

de Girona que pagaria els salaris de les seves empleades fins el **divendres** 1 de febrer de 2013, i a partir d'aquella data causarien baixa a la Seguretat Social i deixaria de pagar els seus salaris. Al mateix temps, l'empresa va donar instruccions verbals a les empleades perquè accedissin a les nostres instal·lacions el **dilluns** 4 de febrer de 2013, per netejar-les amb tota normalitat. Per tant, el dilluns següent 4 de febrer de 2013 ja s'hauria produït la subrogació *de facto* d'aquetes relacions laborals si les empleades accedien a les nostres instal·lacions a netejar les dependències, sense que ningú hagués comunicat per escrit l'extinció dels seus contractes de treball. No cal dir que un acomiadament verbal, encara que sigui per causes objectives, és improcedent perquè és obligatori comunicar l'acomiadament per escrit (art. 53.1.a de l'Estatut dels Treballadors) i per tant, comporta la obligació de pagar una indemnització elevada, que a més, té en compte l'antiguitat acumulada dels empleats des de l'inici de la cadena de subrogacions entre empreses adjudicatàries del servei.

La Sindicatura de Comptes considera que la Diputació no ha justificat amb suficiència els motius pels quals no es van intentar altres opcions en l'àmbit de la contractació pública, però considerem que entre el dijous 31 de gener de 2013 (recordem que el burofax va ser registrat a les **14:53 hores** del migdia del dia 31 de gener de 2013, i el dilluns 4 de febrer de 2013, només existia un dia laboral per resoldre el problema d'evitar la subrogació laboral de les empleades de *L. B, NGM SL*, i durant aquest dia laboral (que va ser el divendres 1 de febrer de 2013) va ser impossible aconseguir que cap empresa del sector de la neteja assumís la subrogació i contractació de 10 empleades procedents de *L. B, NGM SL* a partir del dilluns següent, 4 de febrer de 2013. Per aquest motiu, el Departament de Recursos Humans de la Corporació va adoptar la decisió que va considerar més respectuosa amb les exigències de la normativa de funció pública que exigeix no assumir la subrogació sense cap procediment de selecció de personal "indefinit no fix", de no assumir els possibles costos d'acomiadament improcedent que en el futur poguessin produir-se per l'extinció dels contractes d'aquestes 10 treballadores, i comunicar a *L. B, NGM SL* que la Diputació de Girona havia decidit assumir la neteja dels seus edificis amb personal propi.

Els fets posteriors van demostrar la intencionalitat clara de l'empresa de serveis *L. B, NGM SL* de desvincular-se contractualment de la Diputació de Girona sense assumir els costos d'extinció contractual de les 10 empleades que tenia destinades a la Corporació. A més, aquesta actuació de l'empresa va ser intempestiva i de mala fe, atès que va comunicar a la Diputació la seva renúncia a prorrogar el contracte de serveis de neteja amb una antelació d'un dia hàbil, cosa que feia impossible que la Diputació pogués seleccionar i negociar amb un nou proveïdor de serveis de neteja la continuïtat de la cadena de subrogacions dels contractes de treball de les 10 treballadores afectades. Els fets posteriors que demostren aquesta actuació de mala fe de l'empresa proveïdora són els següents:

- Còpia de la cèdula de citació el 25 de març de 2013 a la Diputació de Girona per comparèixer en l'acte de conciliació previ al judici per acomiadament improcedent interposat per 6 treballadores de *L. B, NGM SL* contra la Diputació de Girona i la pròpia empresa *L. B, NGM SL*.
- Reclamació de responsabilitat patrimonial de *L. B, NGM SL* contra la Diputació de Girona, de data 20 de gener de 2014, per rescabalar-se dels 27.452,70 EUR que

aquesta empresa va haver de pagar a 7 treballadores en concepte d'acomiadament per causes objectives.

Cal dir que la Diputació de Girona no va ser condemnada en seu judicial laboral a pagar aquestes indemnitzacions per acomiadament, i que tampoc ha estat condemnada en via administrativa a satisfer cap tipus de responsabilitat patrimonial a l'empresa *L. B, NGM SL*, la qual finalment es va veure obligada a assumir aquests acomiadaments laborals.

AL·LEGACIONS AL PUNT 2.3.4.9 “Declaracions d'incompatibilitats, d'activitats i béns dels representants locals i de dedicació”

El projecte d'informe diu que les declaracions anuals de béns i activitats dels representants locals no s'han publicat amb caràcter anual. A més, diu que els dos presidents de la Diputació de Girona del 2013 no van presentar la pertinent declaració sobre incompatibilitats i activitats, ni un dels diputats amb dedicació exclusiva.

L'article 75.7 de la Llei 7/1985, en el redactat donat per la D.A.9 punt 3 del Reial Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel que s'aprova el text refós de la llei del sòl (BOE 26 de juny), estableix que les declaracions de béns i activitats s'han de presentar abans de la presa de possessió, en cas de cessament, fi de mandat corporatiu i si hi ha modificació circumstàncies de fet.

Aquestes declaracions es publicaran amb caràcter anual, i en tot cas a la fi del mandat corporatiu en els termes establerts a l'Estatut Municipal, que en el cas que ens ocupa és el Reglament Orgànic de la Diputació de Girona.

Doncs bé, aquest reglament orgànic, del període que va de l'any 2008 fins a l'entrada en vigor de la Llei de transparència estatal 19/2013 (per l'Administració Local, el dia 9 de desembre de 2015) no es va modificar per incorporar aquesta previsió potestativa de regular la previsió de publicació en el portal web de les esmentades declaracions.

La Diputació de Girona sempre ha interpretat que l'obligació de publicar les declaracions de béns i activitats, a nivell legal, es va produir el 10 de desembre de 2015, amb l'entrada en vigor de la Llei de Transparència Estatal, i que abans d'aquesta data era potestatiu de l'Administració Local fer-ho o no, en funció del que establís el seu reglament orgànic regulador, aprovat per acord de Ple, el qual hauria d'establir el respecte per la llei de protecció de dades, la privacitat i seguretat de les persones, ometent en tot cas aquelles dades referents a la localització dels béns propietat de la seva titularitat.

Pel que fa a l'observació de que cal fer dues declaracions de béns i activitats, una quan es pren possessió com a Diputat, i una altra quan es pren possessió com a President de la Diputació de Girona, no la compartim. A títol d'exemple, quan es constitueix el Ple corporatiu d'un municipi, els regidors només fan una declaració de béns i activitats com a regidor, i el regidor que és elegit Alcalde no fa posteriorment una nova declaració com Alcalde. En tot cas, si la fes, ho seria perquè s'han modificat les circumstàncies de fet.

En relació a la darrera observació de que hi ha un diputat amb dedicació exclusiva que no va fer les declaracions de béns i activitats, cal exposar que tots els 27

diputats la varen realitzar, i així consta documentalment. Aquesta afirmació crea indefensió, i és indeterminada, ja que no concreta els noms i cognoms del possible diputat afectat.

Per tot l'exposat no compartim en absolut cap de les observacions realitzades en aquest apartat per la Sindicatura de Comptes, d'acord amb els arguments jurídics esgrimits.

AL·LEGACIONS AL PUNT 2.3.4.9 “Diètes i locomoció”

El projecte d'informe diu en aquest punt que *“L'Acord de condicions de treball del personal funcionari estableix 0,30€ per quilòmetre d'indemnització per desplaçament del personal funcionari, en contra de l'Ordre 3770/2005, de l'1 de desembre, del Ministeri d'Economia i Hisenda, que estableix l'import de la indemnització per l'ús de vehicle particular en 0,19€ per quilòmetre per l'ús d'automòbils, i en 0,078€ per quilòmetre per motocicletes, d'aplicació per al personal funcionari al servei de les corporacions locals.”*

La postura d'aquesta Corporació és que l'Ordre 3770/2005, d'1 de desembre, del Ministeri d'Economia i Hisenda, que fixa l'import de les indemnitzacions per ús de vehicle particular en 0,30€/quilòmetre no és aplicable a les corporacions locals, com a legislació bàsica, pels arguments següents:

En primer lloc, l'Ordre EHA/3770/2005, estableix *“ex novo”* un import màxim a percebre com a indemnització que es dicta d'acord amb l'habilitació prevista a la Disposició final 4a del Reial Decret 462/2002, de 24 de maig, sobre indemnitzacions per raó del servei. Aquesta Disposició final 4a diu: *“La cuantía establecida para indemnizar el uso de vehículo particular regulado en el artículo 18.1 del presente Real Decreto será revisada anualmente por el Ministerio de Hacienda, o siempre que resultara necesario por la acentuada desviación de los importes reales respecto de la vigente en cada momento.”*

Creiem que aquesta Ordre Ministerial regulava aquests imports màxims exclusivament per al personal de l'Administració civil de l'Estat, atès que la pròpia Ordre no estén el seu àmbit d'aplicació al personal de les Corporacions Locals en cap dels seus articles. Ara bé, ens podem preguntar si és el propi Reial Decret 462/2002, el que voluntàriament vincula aquests imports màxims en concepte d'indemnització per al personal de les Corporacions Locals. La resposta és ambigua, perquè en realitat la única referència a aquesta vinculació ens arribaria per la via del propi article 2 del Reial Decret 462/2002:

“El presente Real Decreto será de aplicación a:

d) El personal al servicio de las Corporaciones locales, tal y como prevé su legislación específica.”

Per tant, el Reial Decret 462/2002 es remet, en quant a l'abast de l'aplicació del seu redactat, al que estableixin la resta de lleis bàsiques i de desenvolupament sobre el règim de retribucions del personal funcionari de les Corporacions locals. Creiem que la voluntat del legislador és regular el concepte de diètes i indemnitzacions per comissions de servei per a tots els funcionaris esmentats en el seu article 2, però els

importos de les mateixes és regulat en una ordre ministerial exclusivament per al personal funcionari de l'Administració de l'Estat.

De fet, la pròpia Exposició de Motius del Reial Decret 462/2002 revela els dubtes que genera la regulació d'aquesta matèria mitjançant una simple ordre ministerial: *“Por otra parte se ha estimado también necesario elevar hasta el rango de la norma que ahora se aprueba aquellos preceptos que hasta el momento, pese a la importancia sustancial de su contenido, se encontraban recogidos en normas de inferior nivel, como la Orden de 8 de noviembre de 1994, de desarrollo del Real Decreto que se deroga, sobre justificación y anticipos de las indemnizaciones por razón de servicio, o como las Órdenes ministeriales comunicadas de 20 de abril de 1998, sobre dichas indemnizaciones a personal con cometido especial de escolta; de 17 de mayo de 2001, sobre conductores de altos cargos, y de 15 de noviembre de 1984, sobre comisiones de servicio ordenadas en circunstancias excepcionales al personal de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado, al que se añade el del Centro Superior de Información de la Defensa.”*

Ara bé, no hem d'oblidar que existeixen dos preceptes legals previs a la promulgació de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic l'any 2007 que han generat dubtes sobre aquesta matèria:

- L'article 157 del Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de les Disposicions Legals vigents en matèria de Règim Local (TRRL, en endavant): *“La ayuda familiar, las indemnizaciones por razón del servicio o por residencia en ciertos lugares del territorio nacional del personal al servicio de las Corporaciones locales que tengan derecho a ellas, serán las mismas que correspondan al personal al servicio de la Administración del Estado. En ningún caso, habrá derecho a percibir indemnización por casa-habitación.”*
- L'article 8.2 del Reial Decret 861/1986, de 25 d'abril, pel qual s'estableix el règim de retribucions dels funcionaris de l'Administració Local: *“Las indemnizaciones por razón del servicio o por residencia en territorio nacional del personal al servicio de las Corporaciones Locales que tengan derecho a ellas serán las mismas que correspondan al personal al servicio de la Administración del Estado. En ningún caso habrá derecho a percibir indemnización por casa-habitación.”*

Entenem que la vigència d'aquests dos preceptes legals no es pot mantenir a dia d'avui, per contradir l'abast del que es considera normativa bàsica per als funcionaris d'administració local en l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, pels motius següents:

En primer lloc, la Disposició Final 7a del TRRL fixa la següent regla sobre el seu caràcter bàsic:

“b) En las materias reguladas por los Títulos VI y VII se inferirá el carácter básico de sus preceptos según disponga la legislación estatal vigente en aquéllas. En todo caso, tendrán carácter básico los artículos 151.a), 167 y 169.”

Recordem que el títol VII del TRRL és precisament el que tracta del *“Personal al servicio de las Entidades Locales”*, i és el títol que conté l'esmentat article 157. Ara bé, si el propi TRRL estableix que les seves disposicions només tenen caràcter bàsic

segons ho disposi la legislació estatal vigent en cadascuna de les matèries que regula, és clar que cal remetre's a les bases del règim retributiu del personal funcionari de les Corporacions Locals, que a data d'avui, continua essent l'article 23 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública (LMRFP, en endavant), atès que d'acord amb la Disposició Final 4a del Text Refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, el capítol III del títol III d'aquest Estatut, sobre drets retributius, produirà efectes a partir de l'entrada en vigor de les lleis de funció pública que es dictin en desenvolupament d'aquest Estatut, legislació que encara no ha estat aprovada i que manté la vigència de l'article 23 de la LMRFP.

Doncs bé, l'article 23 de la LMRFP només diu, en el seu apartat 4rt, "*Los funcionarios percibirán las indemnizaciones correspondientes por razón del servicio*". No es realitza cap limitació del seu import en aquest apartat, mitjançant remissió expressa als imports màxims fixats pels funcionaris de l'Administració de l'Estat.

Reforça aquesta idea el fet que el mateix article 157 TRRL, també diu que les ajudes familiars del personal al servei de les Corporacions locals seran les mateixes que corresponguin al personal al servei de l'Administració de l'Estat, i curiosament, avui en dia ningú posa en dubte que les ajudes familiars i socials són matèria que pot ser objecte de negociació col·lectiva en l'àmbit de les Corporacions Locals per aplicació de l'article 37.1 del Text Refós de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

En definitiva, entenem que el TRRL i el RD 861/1986, de 25 d'abril, incorporen preceptes extrets del règim jurídic de la funció pública preconstitucional que actualment ja no poden ser considerats de caràcter bàsic després de la promulgació de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i per tant, la Ordre EHA 3770/2005, d'1 de desembre, només resulta d'aplicació als funcionaris de l'Administració de l'Estat com a límit màxim de les indemnitzacions per raó del servei.

Finalment, convé recordar que la Ordre EHA 3771/2005, de 2 de desembre, per la qual es revisa la quantitat de les despeses de locomoció i dietes en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, preveu que s'exclourà la quantitat que resulti de multiplicar 0,19 euros pel número de quilòmetres recorreguts, de forma que existeix la possibilitat de pagar una quantitat superior als 0,19 euros per quilòmetre com a indemnització per raó del servei, i els primers 0,19 euros estan exempts de tributació per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, mentre que la resta d'import abonat no gaudeix d'aquesta exempció.

Per tot l'exposat,

SOL·LICITA:

Es tingui per compareguda a la Diputació de Girona per evacuar el tràmit d'al·legacions al projecte d'informe de Fiscalització de la Sindicatura de Comptes de Catalunya 36/2014-F, i en conseqüència s'estimin les al·legacions formulades i decaiguin les incidències contingudes en el referit projecte d'informe, tot d'acord amb els fonaments de fet i dret que consten en l'escrit adjunt.

Així mateix sol·licita que es deixi constància de les discrepàncies manifestes i justificades per la Diputació de Girona.

Girona, 13 de març de 2017

La Diputació de Lleida ha enviat l'escrit d'al·legacions a la Sindicatura de Comptes a través del portal EACAT, amb registre d'entrada número E/000401-2017 del 13 de març del 2017.

Els annexos que s'hi esmenten no es transcriuen en l'informe, però consten en l'arxiu de la Sindicatura.

La resposta de la Diputació es reproduïx literalment a continuació:

Títol: Al·legacions a un projecte d'informe

Cos de la tramesa:

Data de recepció del projecte d'informe: 9/2/17, atorgament de pròrroga 28/2/17

Presentem al·legacions i/o explicacions de mesures adoptades o a adoptar del contingut de l'informe

M. Teresa Torrejón i Blanch

Data de la signatura: 11:43:24 13/03/2017

Sra. Maria Àngels Servat i Pàmies.
Síndica
Sindicatura de Comptes de Catalunya
Via Laietana, 60
08003 Barcelona.

Senyora,

En data 9 de febrer d'enguany vam rebre el projecte d'informe de fiscalització 36/2014-F (despeses de personal 2013). El contingut del projecte d'informe és caràcter de reservat i confidencial i la Diputació de Lleida no el podrà fer públic.

De conformitat amb l'article 39 del Reglament de règim intern de la Sindicatura de Comptes presentem les següents d'al·legacions i/o explicacions de mesures adoptades (o ha adoptar) ordenades pels diferents apartats de l'informe.

Cordialment,

Joan Reñé i Huguet
President.

Lleida, 10 de març de 2017.

AL·LEGACIONS AL PROJECTE D'INFORME DE FISCALITZACIÓ 36/2014-F
DIPUTACIONS DE CATALUNYA, DESPESES DE PERSONAL, EXERCICI 2013

En data 9 de febrer d'enguany va ser rebut a la Diputació de Lleida, registre d'entrada E/00396-2017, el projecte d'informe 36/2014-F de fiscalització limitada relatiu a les despeses de personal de les diputacions de Catalunya, exercici 2013, emès per la Sindicatura de Comptes de Catalunya en compliment del seu pla anual d'activitats, per tal de donar compliment al tràmit d'al·legacions abans de l'emissió de l'informe definitiu.

En base a les incidències i observacions relatives a la despesa de personal de la Diputació de Lleida en ell recollides, **es formulen les següents AL·LEGACIONS:**

2.4.1 Control intern

Observació: *Durant l'exercici 2013, la Intervenció no va efectuar cap informe respecte dels objectius definits en el Pla anual d'actuacions en l'àrea de personal*

Al·legació:

El ple de la corporació en sessió realitzada en data 18 de març de 2013 va aprovar el pla de control financer a realitzar durant l'any 2013, en el punt 1.1 que versa sobre l'objectiu específic per àrea d'activitat, en l'apartat 1.1.1 àrea de personal l'objectiu és analitzar la raonabilitat de la despesa en relació a les despeses de personal d'altres exercicis, comprovant la variació de determinats conceptes retributius, les seves causes i justificació. El punt 2 de l'abast es determina que l'univers és la despesa de personal de la Diputació de Lleida i els seus organismes autònoms i es determina que l'abast del treball és la verificació del grau de compliment de la normativa que sigui d'aplicació en l'àmbit de gestió de la despesa de personal, consistent en comprovar que la despesa de personal consistent en comprovar la gestió dels complements de productivitat atorgats a l'efecte de determinar la seva adequació a la normativa que li és d'aplicació.

L'informe de control financer 1/2013 se signa per l'interventor en data 27 de setembre de 2013 i en l'àrea de personal analitza la despesa de personal generada en concepte de complement de productivitat durant l'exercici 2012 (S'adjunta còpia de l'informe de control financer) (ANNEX 1)

Atès l'exposat, entenem que no és certa l'afirmació que consta en el projecte d'informe que durant 2013 la Intervenció no va efectuar cap informe respecte dels objectius definits en el pla anual d'actuacions en l'àrea de personal.

Observació: *Dins dels informes que efectua la Intervenció en el procés mensual d'aprovació de la nòmina, s'han vist tres informes relatius als mesos de maig, juny i juliol en els quals es fan observacions de diferències poc significatives en els càlculs d'aquesta. A més, es van realitzar dos informes relatius, l'un en el Decret de Presidència que regula l'horari de treball del personal per tal d'adequar-se a la Llei 2/2012, de 20 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici 2012 (vegeu*

l'apartat 2.4.4.4) i, l'altra, en el pagament d'uns endarreriments de quanties poc significatives, ambdós desfavorables.

Al·legació:

Tots i cadascun dels informes que es van fer per part d'Intervenció en el procés mensual d'aprovació de la nòmina, van tenir un informe de resposta i aclariment bé del Cap de Secció de Nòmines, responsable del procés de nòmina, bé del Director de RRHH. En aquests informes es donava puntual i complida resposta a les observacions fetes per la Intervenció.

En relació a l'informe per endarreriments, consta a l'expedient de nòmina, l'informe elaborat per la Secretaria General, Oficialia Major i Assessor Jurídic on justifiquen la correcció i pertinença del pagament dels endarreriments per les actualitzacions del Complement Personal.

En document annex, s'adjunta còpia dels informes de nòmina fets pel Departament de RRHH i l'informe de Secretaria General abans esmentats (ANNEX 2)

2.4.4 Fiscalització de les despeses de personal

2.4.4.3 Relació de llocs de treball i plantilla

Observació: *La Diputació de Lleida no disposa de RLT. Tan sols disposa d'unes fitxes del catàleg de llocs de treball realitzades en l'any 1994, però que no estan actualitzades.*

Al·legació:

L'article 74 del EBEP estableix que les administracions públiques estructuraran la seva organització, mitjançant Relacions de llocs de treball (RLT) o bé d'altres instruments organitzatius similars. Aquest article preveu doncs la possibilitat d'altres instruments que no siguin una RLT.

La Diputació de Lleida, a l'any 2013, només disposa d'un catàleg de llocs de treball que data de l'any 1994 llevat dels llocs de treball de l'àmbit Presidència, el catàleg dels quals és de l'any 2000. Aquests catàlegs, amb unes fitxes descriptives dels diferents llocs de treball similars a les que té una RLT, van quedar obsolets i desfasats, al no haver-se actualitzat ni modificat mai durant els anys posteriors.

El 17 de gener de 2013, per decret núm. 102, per part de Presidència es donen les instruccions per tal que s'iniciïn els treballs per la aprovació d'una RLT que posi al dia els catàlegs de llocs de treball de la Diputació de Lleida i els seus diferents Organismes autònoms. Amb aquesta decisió, es pretén disposar d'una eina actualitzada que permeti fer una millor gestió del personal.

La nova RLT ha estat finalment aprovada el passat dia 20 de gener de 2017 després de superar un llarg procés negociador. Ha suposat la creació, respecte l'anterior

catàleg, de 62 nous llocs de treball (d'un total de 124 llocs de la RLT de Diputació de Lleida) i possibilita que tot el personal estructural disposi d'un lloc de treball que concreta i estableix de manera actualitzada les seves funcions i sobre tot, determina les seves retribucions complementaries, tant pel que fa al complement de destinació com l'import del complement específic. La nova RLT va ésser publicada al BOP núm. 29/2017 de data 10 de febrer de 2017.

En document annex, s'adjunta còpia diligenciada del decret núm. 102 de l'any 2013 (ANNEX 3)

2.4.4.4 Convenis col·lectius i acords de personal

Observació: *Quant a la jornada laboral, la Llei 2/2012 de 20 de juny de pressupostos generals de l'estat del 2012 va establir que la jornada passava a ser de 37,5 hores setmanals obligatòries en còmput anual, enfront les 35 hores setmanals que es venien realitzant. Mitjançant Decret de Presidència de l'1 de juliol de 2013 es va establir que la realització de la jornada laboral de 37,5 hores setmanals de treball efectiu, de mitjana en còmput anual, comprenia la possibilitat d'un temps per a la formació voluntària i per compte propi, sense el requeriment de presència física de l'empleat en el lloc de treball (màxim de 15 minuts diaris), i d'un temps per a la conciliació de de la vida laboral, personal i familiar (màxim de quinze minuts diaris), que s'entendran com a temps de treball efectiu. La gestió d'aquest temps de formació i conciliació correspon a cada empleat públic, sense que existeixi cap mena de control per part de la Diputació sobre la dedicació del temps a la formació. L'aplicació d'aquest decret suposa la realització en la pràctica de la jornada setmanal de 35 hores, la qual es contrària a la normativa en vigor.*

Al·legació:

Per Decret de Presidència núm. 2286 de data 20 de juliol de 2012 –publicat al BOP de Lleida núm. 105, pàgines 5 i 6–, es va donar compliment al que establia la Llei 2/2012 del 20 de juny de pressupostos generals de l'Estat per l'any 2012 en relació a que la jornada de treball del personal del Sector Públic passava a ser de 37,5 hores setmanals de treball efectiu de mitjana. Aquest decret, havia estat precedit de diverses reunions de la mesa general i comuna on no es va poder arribar a cap acord.

En aquest Decret, s'inclouen mesures de flexibilitat horària per a l'entrada i la sortida així com la possibilitat de treballar en horari partit tots els dimarts per afavorir la conciliació de la vida laboral. Les previsions de jornada i de distribució horària que es fixaven en el decret, van tenir efectes des del 1 d'Agost de 2012 i encara estan vigents.

Enfront l'anterior Decret, el sindicat UGT va presentar Recurs de Reposició que per Decret de Presidència núm. 3215, de data 29 d'agost de 2013 va ésser desestimat.

En data 1 de juliol de 2013, mitjançant decret de Presidència núm. 2674, ratificat pel Ple de la corporació en sessió del dia 19 de juliol de 2013, es porta a terme l'Acord de la mesa negociadora General i Comuna del personal funcionari i laboral de la

Diputació de Lleida sobre la jornada i horaris especials de les Escoles Especials, la biblioteca-hemeroteca, el monestir d'Avinyana i la gestió del temps per a la formació per compte propi i la conciliació de la vida personal i familiar, de data 25 de juny de 2013.

Destacar que en l'acord i el decret en el seu punt tercer, es fixa que la jornada és de trenta-set hores i trenta minuts setmanals de treball efectiu, de mitjana en còmput anual, i que dins d'aquesta jornada es comprèn una previsió de temps per a la conciliació de la vida laboral, personal i familiar que inclou, a més, un màxim de 15 minuts diaris per la formació voluntària i per compte propi, essent el temps màxim previst per la conciliació un màxim de cinc hores mensuals, a raó de 15 minuts diaris.

En ambdós casos, ambdues previsions són considerades temps de treball efectiu, per la qual cosa es compleix la jornada de 37, 5 hores setmanals vigent per Decret de Presidència de data 20 de Juliol de 2012. Val a dir que aquest Decret, en cap moment no va ésser impugnat, per la qual cosa ha desplegat els seus efectes.

Cal tenir present que l'EBEP dins de l'art. 37 apartat m) disposa que tant els horaris, calendari com la jornada, son matèries que han de ser objecte de negociació. Entenem que s'han complert totes les previsions legals necessàries per entendre ajustat el Decret núm. 2674 de l'any 2013.

No hem d'oblidar, entre d'altres normes legals, les previsions que fa la Llei Orgànica d'Igualtat Llei Orgànica 3/2007, en matèria de conciliació de la vida familiar i laboral així com les previsions de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de promoció i formació professional en el treball que inspiren les previsions sobre conciliació i formació del referit acord.

Finalment, cal també tenir present que les mesures de conciliació i formació, per la seva específica regulació, no eren d'aplicació al personal de les escoles especials.

La Diputació de Lleida sempre ha tingut una especial sensibilitat i preocupació en la formació del seu personal, com una mesura que possibilita la realització del treball i la prestació dels serveis amb més coneixements, capacitats i habilitats; cal tenir ben present que darrerament existeix una major exigència en els servidors públics, al trobar-nos en un entorn i context molt canviant, que implica una alta capacitat i habilitat per adaptar-se i posar-se al dia de manera permanent (noves normatives, nous mètodes de treball, canvis constants de programari i TICS, etc.)

En aquest context, i tenint present el que es va pactar l'any 2000 en els pactes conveni en l'àmbit formació reglada (annex IV dels pactes conveni), era necessari disposar d'un mecanisme complementari de formació més dinàmic i flexible que possibilités l'actualització i posada al dia del personal de la Diputació. L'Acord de la mesa de 25 de Juny de 2013 i la formació diària que es contempla, s'insereix en cobrir aquesta necessitat, com aquella formació complementària de la regulada en el citat annex IV.

En document annex, s'adjunta l'Acord de la mesa negociadora de data 25 de juny de 2013 que es la base del Decret i el propi decret, on consta la ratificació d'aquest pel Ple de la Corporació. (ANNEX 4)

Observació: *Les bestretes al personal es concedeixen sense que meritin interès, per un import màxim de 4.800€, a retornar en 48 mensualitats. A efectes d'IRPF, la Diputació no considera aquests interessos no cobrats com a retribució en espècie i, per tant, no realitza el pertinent ingrés a compte.*

Al·legació:

L'art. 43 dels Pactes-Conveni del personal de la Diputació i els seus organismes autònoms dependents i a la base 27 de les Bases d'Execució del pressupost, de l'exercici 2013, preveu la possibilitat que el personal pugui sol·licitar, per a casos de necessitat justificada, una bestreta de fins a 4.800,00€ a retornar en 48 mensualitats. L'article 17.1 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de la modificació parcial de les lleis sobre els Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no residents i sobre el Patrimoni, defineix els rendiments íntegres del treball com totes aquelles contraprestacions, o utilitats, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que derivin directa o indirectament del treball personal o de la relació laboral o estatutària, i no tingui caràcter de rendiments d'activats econòmiques.

L'art. 42.1 de la llei de l'impost estableix que constitueixen rendes en espècie l'ús, consum o obtenció, per a fins particulars, de béns, drets o serveis de forma gratuïta o per un preu inferior al normal del mercat, tot i que no suposin una despesa real per a qui els concedeixi.

En aquest sentit, la obtenció per part del personal d'aquesta Diputació de una bestreta sense interès comporta una utilitat derivada de la seva relació laboral o estatutària, essent la pròpia percepció sense cap despesa de la bestreta, pel que s'equipararia a un préstec sense interès.

Atès que aquestes bestretes no meritaven interès, fins ara, els interessos no percebuts no es consideraven retribució en espècie a efectes d'IRPF per part de la Diputació, pel que no s'havia realitzat el corresponent ingrés a compte d'aquest impost. No obstant, tenint en compte aquest enfocament de l'absència de meritament d'interessos d'aquestes bestretes com un una renda en espècie per als treballadors, a partir de l'any 2017, es procedirà a calcular i efectuar els corresponents ingressos a compte de l'IRPF per a les noves bestretes que s'atorguin al personal que les sol·liciti.

2.4.4.5 Retribucions del personal

Observació: *Les retribucions del personal de la Diputació de Lleida es regulen en els Pactes-Conveni. Els imports del sou base, els triennis i el complement de destinació del personal es determinen d'acord amb la Llei de Pressupostos de l'Estat per a l'any 2013, en un llistat extracomptable que utilitza el Departament de personal, el contingut del qual no ha estat aprovat pel Ple de la Diputació.*

Al·legació:

Efectivament, les retribucions del personal de la Diputació de Lleida venen regulades en els pactes conveni i en les previsions contingudes en els catàlegs de llocs de treball dels anys 1994/2000.

Així, el Ple de la Corporació de 30 de desembre de 1994, va aprovar la relació, classificació i valoració dels llocs de treball del personal funcionari i laboral de la Corporació i dels Organismes Autònoms. En aquest expedient, a més, hi consta la memòria del catàleg de llocs de treball, els organigrames i les fitxes dels llocs de treball del personal de la Diputació de Lleida. En aquestes fitxes hi consten les retribucions que corresponen a cada lloc de treball, inclòs el complement específic general de grup. En el seu dia es va facilitar a la Sindicatura una còpia del Ple de 30 de desembre de 1994 i la memòria on consten tots els conceptes retributius de cada lloc de treball en format pdf.

El Ple de la Corporació en sessió ordinària de 17 de juliol de 2000 va acordar la modificació de la relació, valoració i classificació de llocs de treball de personal de l'Àrea de Presidència. També es va facilitar una còpia de l'acord del Ple, en format pdf, a la Sindicatura.

Les retribucions fixades en els catàlegs abans esmentats, s'han anat actualitzant seguint en tot moment les previsions contingudes en els pactes conveni –Disposició transitòria segona–, les lleis dels Pressupostos Generals de l'Estat de cada any, aplicant la reducció, congelació o increment de l'import del complement retributiu assignat al lloc de treball segons el que s'hagués previst en cada llei de pressupostos.

Cal també tenir ben present que els pactes conveni de l'any 2000, disposen d'un Annex 1, en el que consten les taules salarials dels anys 2000 i 2001, on consten els conceptes retributius determinats en l'art 61 i següents dels Pactes Conveni a més dels seus imports corresponents. El "llistat extracomptable" al que es refereix l'informe, es l'esmentat Annex 1 degudament actualitzat. Cada any, per part de la secció de nòmines s'ha procedit a l'actualització d'aquest annex 1 prenent en consideració tot el que s'ha manifestat en el paràgraf anterior. Així, aquest llistat, en el seu origen va estar aprovat pel ple que va acordar els Pactes Conveni, i a posteriori, per mantenir la seva vigència, ha estat actualitzat seguint les previsions del propi conveni i de la legislació d'aplicació.

En document annex, s'adjunta còpia diligenciada de l'annex 1 dels Pactes Conveni, la relació actualitzada a l'any 2013 dels imports retributius continguts en l'annex 1 dels pactes conveni, i còpia diligenciada dels arts dels Pactes conveni que regulen les retribucions del personal –arts. 61 i següents–. (ANNEX 5)

El fet de no haver-se actualitzat ni modificat mai els catàlegs de llocs de treball dels anys 1994 i 2000 des de la data de la seva aprovació, per cap corporació provincial, (fins i tot no es van incrementar les dotacions dels llocs), ha generat moltes dificultats de gestió del personal. Cal destacar, seguint l'informe de la sindicatura, tres situacions on ha estat especialment difícil gestionar el personal amb uns catàlegs obsolets i amb llocs de treball insuficients:

- El personal que s'ha incorporat a la Diputació amb posterioritat a la aprovació dels catàlegs i que NO tenia lloc.
- El personal que va promocionar de plaça i NO tenia un lloc de treball del grup superior que poder ocupar.
- Les noves necessitats i serveis que volia prestar la corporació (les necessitats dels municipis i el món en general res tenen que veure les de l'any 1994 respecte les de l'any 2004) i no es disposava en el catàleg de cap lloc de

treball conseqüent i congruent amb els nous serveis. (ex: àmbit promoció econòmica i del turisme, suport a la innovació, formació de personal, prevenció de riscos laborals, pàgina web, etc.)

L'informe fa referència a tres situacions que són conseqüència del que abans hem explicat.

Observació: *Dins de les retribucions complementàries estan segmentats en diferents nivells. D'acord amb els Pactes-Conveni, en cada fitxa del catàleg de llocs de treball s'especifica quin nivell correspon a cada treballador. En la mostra seleccionada de vuitanta-dos empleats, en vint casos no existia fitxa de lloc de treball. Dels restants seixanta-dos, s'observa que en divuit casos, els complements que figuren en nòmina no corresponen als que es detallen en la fitxa del lloc de treball corresponent. Per contra, en nou casos, existeixen complements en la fitxa del lloc de treball que no son percebuts en nòmina.*

Al·legació:

1. Treballadors sense fitxa de lloc de treball.

Tots aquests treballadors s'han incorporat a la Diputació de Lleida, amb posterioritat a l'aprovació dels catàlegs de Llocs de Treball de 1994/2000.

En tots aquests casos, per part de la secció de Nomines i Retribució, amb la col·laboració quan ha estat necessari de la Secció de Règim Intern, i seguint les previsions de les memòries del catàlegs de Llocs de treball i els pactes conveni, se'ls hi ha assignat un lloc de treball base/entrada amb els següents conceptes retributius:

- Sou base, segons el grup professional.
- Triennis, per antiguitat.
- Complement de destí, nivell determinat en el memòria de la catalogació vigent.
- Complement específic general de grup, determinat en la memòria de la catalogació i els pactes conveni.

Els imports de les retribucions a percebre pels llocs de treball base/entrada, són els que consten en l'Annex 1 dels pactes conveni que a l'ensem són els que consten en els catàlegs dels llocs de treball 1994/2000, degudament actualitzats.

2. Treballadors amb complements en nòmina que no es corresponen amb els que es detallen a la fitxa del lloc de treball

Efectivament, alguns treballadors en nòmina perceben complements que NO apareixen en la fitxa de Lloc de treball. Aquests complements obeeixen bé a requeriments de jornada no contemplats en el lloc (jornada partida, festius, nocturnitat) bé a que s'ha produït un trasllat del lloc de treball (complement de trasllat) fora de la ciutat de Lleida, preferentment a les instal·lacions de la Diputació a la Partida de la

Caparrella, essent necessari que el treballador realitzi un desplaçament amb vehicle propi.

Tots aquests conceptes que s'han satisfet tenen la seva previsió i import en els Pactes Conveni –art. 61 i següents–. Les quantitats i els imports que perceben van quedar fixats l'any 2000 en els Pactes Conveni –concretament en el seu Annex I– i tal i com ja s'ha exposat han estat actualitzats.

Aquesta “disfunció” consistent en complements en nòmina que no apareixen en les fitxes del catàleg de l'any 1994, es conseqüència de l'aprovació posterior –any 2000 dels pactes conveni–, atès que el catàleg i les seves fitxes de llocs de treball, NO es van actualitzar. Totes les assignacions d'algun complement retributiu referents a trasllats del lloc de treball o per altres exigències de jornada, que s'hagin pogut produir després de l'any 2000, no apareixen a la fitxa del lloc de treball si bé totes han tingut la situació fàctica/organitzativa que les justifica i el seu corresponent decret d'aprovació.

3. Treballadors amb determinats complements en fitxa de lloc de treball que no són percebuts en nòmina

En aquest grup, ens trobem tot el col·lectiu d'auxiliars administratius que l'any 2004 van promocionar al grup C1. En aquell any, no es va modificar el catàleg de llocs de treball ni es van generar noves fitxes de llocs de treball; el que es va fer –conforme va preveure l'Acord de ple de 27 de maig de 2004, va ésser passar els llocs d'auxiliar administratiu cap de grup, als llocs d'administratiu– sense el cap de grup. Per aquesta raó, en la fitxa del lloc, que es la que té en compte la Sindicatura, apareix un cap de grup que efectivament no es cobra. Aquests canvis en la retribució, conseqüència d'ocupar un lloc de treball diferent, es van fer sense la modificació de la fitxa, deixant només un vestigi d'aquest canvi en la fitxa de manera manual.

Observació: *Dins del complement específic, s'inclouen diversos conceptes retributius, entre els quals està el complement específic general. El llistat extracomptable que s'utilitza per determinar l'import a cobrar per cada persona no inclou l'esmentat complement, per la qual cosa no s'ha pogut verificar la correcció de l'import que cobra cada empleat per aquest concepte.*

Al·legació:

El complement específic general de grup és un complement que forma part del complement específic que té cada lloc de treball en els catàlegs dels anys 1994 i 2000. Aquest complement apareix en la memòria del Catàleg de l'any 1994 i en ella s'explicita com es va calcular aquest complement per a cada grup. En funció del grup de cada lloc de treball es percep l'esmentat complement.

Aquest complement apareix degudament quantificat en les Taules salarials dels anys 2000/2001 de l'Annex I dels Pactes Conveni de l'any 2000. Tal i com ja s'ha exposat, aquest complement, com la resta de complements retributius i retribucions, ha estat actualitzat per la secció de nòmines atenent a les previsions de les lleis de Pressupostos Generals de l'Estat i dels propis pactes conveni de l'any 2000.

Observació: *En l'exercici 2013, tretze treballadors han cobrat un complement anomenat personal, essent l'import global percebut en l'exercici de 27.385€. El concepte no està detallat com a component dels conceptes retributius en els Pactes-Conveni. Tampoc no s'inclou en els llistat extracomptable que s'utilitza per determinar l'import a cobrar per cada persona, per la qual cosa no s'ha pogut verificar la justificació ni l'import del que cobra cada empleat.*

Al·legació:

Efectivament en l'exercici 2013, hi ha treballadors de la Diputació de Lleida que perceben un complement personal. En l'annex d'aquest escrit s'adjunta una taula d'Excel on consten tots els treballadors que perceben aquest complement, l'import global del qual es de 27.385, 06€ (coincident amb el que la Sindicatura manifesta en el seu informe) si bé el nombre de treballadors no són 13, sinó 12 (ANNEX 6)

Aquest complement personal té el seu origen i justificació en l'acord de ple de la corporació de 30 desembre de 1994 en el que s'aprova el catàleg de llocs de treball. El Complement Personal, es preveu per compensar la diferència resultant d'aquelles persones a les que la nova retribució del catàleg de 1994 els hi reduïa el sou. És un complement lligat a la persona, que no apareix a les fitxes dels llocs –al ésser personal– ni als pactes conveni.

En l'informe elaborat per la Secretaria General, Oficialia Major i Assessor Jurídic on justifiquen la correcció i pertinença del pagament dels endarreriments per les actualitzacions del Complement Personal, es detalla de manera exhaustiva els antecedents d'aquest complement, quina es la seva naturalesa jurídica, les vicissituds judicials que ha tingut aquest complement, etc.

Destaquem del citat informe el següent paràgraf:

“...El primer que cal determinar és si l'existència del complement addicional “ad personam” i el complement addicional per equiparació té el seu recolzament en un acord plenari que subsisteix en el temps o s'ha produït altra regulació per la Corporació, o s'ha dictat altres resolucions que estableixin la seva supressió o modificació.

A la vista de les dades que consten en la Secretaria General de la Corporació, l'acord del Ple de la Diputació de Lleida de 30 de desembre de 1994 no va ésser impugnat, motiu pel qual va esdevenir ferm, no havent-se instat fins a la data cap expedient de revisió d'ofici, alhora que tampoc no consta que des de la Intervenció s'hagi formulat en tots aquests anys qualsevol advertència d'il·legalitat d'aquest o dels successius actes d'aplicació d'aquest materialitzats en les nòmines mensuals que han inclòs aquest complement i que han estat sotmeses a la prèvia fiscalització de l'Interventor....”

Observació: *L'import percebut en cadascuna de les pagues extres és aquell que figura en la Llei general de pressupostos per a l'exercici 2013. No obstant això, s'ha detectat que el personal eventual ha cobrat un import superior en les pagues extres al que li correspondria.*

Al·legació:

El ple de la corporació en sessió realitzada en data 11 de juliol de 2011 va acordar la creació de llocs de treball del personal eventual amb funcions de direcció i assessorament de la Presidència i l'aprovació del seu règim econòmic. El punt segon de l'acord crea els llocs de treball de personal eventual amb funcions d'assessorament i suport administratiu als grups polítics. Els llocs de treball de coordinador de grup polític les retribucions s'estableixen per 14 mensualitats per tots els conceptes, en canvi per als assessors de grups polítics les retribucions s'estableixen d'acord amb les vigents als pressupost grup A2 i en quant als administratius dels grups polítics les retribucions s'estableixen d'acord amb les previstes en el pressupost en el grup C1.

Cal tenir en compte que en el moment de crear els llocs de treball eventual, la voluntat de la Corporació era l'assimilació de les retribucions dels assessors i administratius de grups polítics a les de funcionaris de grup A2 i C1 en quant als conceptes retributius i no en quant al règim de pagues extraordinàries, ja que la resta del personal eventual la retribució estava establerta en 14 pagues.

Observació: *L'import actualitzat d'indemnització per desplaçament del personal funcionari, establert com a compensació en els Pactes-Conveni, es de 0,30€ per quilòmetre (0,27 fins a 1 de març de 2013, en contra de l'Ordre 3770/2005, de l'1 de desembre, del Ministeri d'Economia i Hisenda, que estableix l'import de la indemnització per l'ús de vehicle particular en 0,19€ per quilòmetre per a l'ús d'automòbils, i en 0,078€ per quilòmetre per motocicletes, d'aplicació per al personal funcionari al servei de les corporacions locals.*

Al·legació:

L'annex I dels Pactes-Conveni del personal de la Diputació i els seus organismes autònoms dependents pel període 2000-2001, en relació als quilometratges, estableix un import de 28 c/u + 10 pessetes per viatges de treball en vehicle propi.

Posteriorment, el Ple de la Corporació número 1, en sessió ordinària de 20 de gener de 2006, va acordar una modificació de l'annex I d'aquests Pactes-Conveni, en la part relativa a les indemnitzacions per quilometratge, establint un preu per quilòmetre de 0,20€ per a sortides relacionades amb cursos o amb prestacions d'acció social, i de 0,27€ per a les sortides per servei.

Per mitjà del decret de Presidència 1015 de 15 de març de 2013 es va aprovar una nova actualització provisional de l'import del quilometratge per a sortides de servei, passant del 0,27€ a 30€ per quilòmetre.

Aquest import és superior al que preveu l'Ordre EHA/3770/2005, de 1 de desembre, per la que es revisa l'import de la indemnització per ús de vehicle particular establerta al Reial Decret 462/2002, de 24 de maig, sobre indemnitzacions per raó de servei que fixa l'import de la indemnització a percebre com a despesa de viatge per ús de vehicle particular en 0,19€ per quilòmetre recorregut amb l'ús de vehicle, si bé cal tenir en compte que des de l'any 2005 cap altra normativa ha efectuat alguna revisió d'aquest import, malgrat l'increment significatiu del cost de la vida i del preu dels carburants durant el període transcorregut des d'aquesta darrera actualització.

Cal tenir en compte l'àmbit territorial de la Diputació de Lleida abraça una considerable extensió territorial, amb multitud de municipis i nuclis de població dispersos, una part d'ells en comarques de muntanya i llocs de difícil accés, en els que en alguns d'ells no resulta possible accedir-hi mitjançant transport públic, els quals es troben força allunyats de la ciutat de Lleida, on té la seu aquesta Diputació, tant en distància com en temps de trajecte, pel que diàriament s'han d'efectuar múltiples desplaçaments per raó de servei per part de treballadors a diversos punts del territori en l'exercici de les competències que la Diputació té assignades.

També cal tenir en consideració la configuració del parc mòbil de la Diputació, que compta amb pocs vehicles a disposició dels treballadors dels diferents serveis i unitats de la corporació per a les sortides de servei, els quals sovint resulten insuficients per a poder facilitar tots els desplaçaments diaris que es produeixen en el si del funcionament dels serveis de la Diputació, la qual cosa fa necessari que els treballadors recorrin a l'ús de mitjans propis per dur a terme bona part aquests desplaçaments, pels que un cop acreditats, es satisfan els imports, calculats al preu per quilòmetre estipulat, el qual es considera adequat per a rescabalar als treballadors del cost del carburant i desgast del vehicle propi emprat.

2.4.4.6 Incentius al rendiment

Observació: Dins les gratificacions s'inclouen les hores/treballs extraordinaris, regulades en els articles 32 i 73 dels Pactes-Conveni. Durant l'exercici 2013, quaranta-dos treballadors van cobrar hores/treballs extraordinaris. D'aquests treballadors, nou van superar les 80 hores extres, límit màxim en còmput anual d'hores en què es pot incórrer, d'acord amb l'article 32.6 dels Pactes-Conveni.

Al·legació:

En relació als 9 treballadors que van superar les 80 hores extres, límit màxim en còmput anual d'hores en què es pot incórrer, d'acord amb l'article 32.6 dels Pactes-Conveni de la Diputació de Lleida, val a dir que:

Pel que fa referència al sistema retributiu dels funcionaris públics, establert en el Text Refós de l'EBEP (TRLEBEP) i la Llei 30/1984 de reforma de la Funció Pública en general i en particular per a l'àmbit local, en la LBRL i el RD 861/1986, no es preveu la forma de fixar l'import de les hores extraordinàries, ja que no està previst aquest tipus de retribució.

En el cas dels funcionaris, la situació a la que es pot equiparar són les gratificacions extraordinàries.

L'article 24 del TREBEP estableix que "la quantia i estructura de les retribucions complementàries dels funcionaris s'establiran per les corresponents lleis de cada Administració pública atenent, entre d'altres els següents factors: (...) d) Els serveis extraordinaris prestats fora de la jornada normal del treball".

Concorda aquest precepte amb l'article 23.3.d de la LRFP que preveu que "són retribucions complementàries (...) les gratificacions per serveis extraordinaris, fora de la jornada normal, que en cap cas podran ser fixes en la seva quantia i periòdiques en la seva meritació"

Per tant, l'abonament per serveis extraordinaris, en tant en quant aquests serveis siguin realitzats fora de la jornada normal, no té una limitació per llei en el nombre de dies, mesos o anys, doncs aquesta matèria vindrà condicionada per la limitació del crèdit per aquestes atencions, i que òbviament serà per a tots els funcionaris que siguin requerits per a prestar aquest serveis.

Certament, a nivell de Pactes Conveni, existeix una limitació de 80 hores anuals i també es cert, que aquesta limitació ha estat superada en alguns casos puntuals. La explicació i justificació d'haver superat la limitació convencional que no legal en les gratificacions, rau en les limitacions en la contractació de personal i en les taxes de reposició, establertes per les Llei de Pressupostos de l'Estat des de l'any 2013, que han provocat que tinguem menys efectius de personal per fer la mateixa feina. Amb menys gent i les mateixes necessitats i serveis a prestar, només ens ha quedat en alguns casos puntuals, el recurs de demanar més esforç i més temps de treball fora de la jornada a alguns treballadors, per tal de garantir el bon funcionament dels Serveis.

2.4.4.7 Quotes, prestacions i despeses socials

Observació: Sobre els imports satisfets per ajuts socials no s'efectua retenció a efectes de l'IRPF, al considerar-se rendes exemptes. La doctrina de la Direcció General de Tributs és considera que no constitueix renda gravable aquelles quantitats que tinguin per finalitat únicament el tractament o restabliment de la salut, en la mesura en què no estigui cobertes per la Seguretat Social i/o pòlissa d'assistència sanitària corresponent. D'acord amb aquest criteri, del seguit d'ajudes que per acció social satisfà la Diputació de Lleida, resultarien gravables conceptes com ara les dietes i l'allotjament per visites mèdiques.

Al·legació:

L'art. 44 dels Pactes-Conveni del personal de la Diputació i els seus organismes autònoms dependents estableix que la Diputació es compromet a abonar les despeses ocasionades a tots els treballadors, amb un any d'antiguitat, així com als seus fills fins als 16 anys, beneficiaris i tutelats judicialment, les despeses d'acció social contemplades en aquest article, que inclouen, entre d'altres, les despeses per viatge, manutenció i allotjament derivades de l'assistència per visita mèdica en qualsevol localitat on rebi l'assistència l'interessat, sempre que sigui dins del radi de 200 quilòmetres des del centre de treball, excepte si la localitat es troba a menys de 50 quilòmetres, que només s'abonarà el quilometratge i no les dietes. Aquest mateix article, en el seu apartat novè, també preveu l'abonament d'un ajut de 600,01€ per a despeses d'enterrament en cas d'òbit del treballador, del seu cònjuge i fills beneficiaris.

L'article 17.1 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de la modificació parcial de les lleis sobre els Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no residents i sobre el Patrimoni, defineix els rendiments íntegres del treball com totes aquelles contraprestacions, o utilitats, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que derivin directa o indirectament del treball personal o de la relació laboral o estatutària, i no tinguin caràcter de rendiments d'activitats econòmiques. Tenint en compte el con-

tingut d'aquest article, per norma general, totes les contraprestacions que els treballadors rebien derivats de la relació laboral o estatutària amb l'entitat de la que depenguin, s'haurien de considerar rendiments del treball, i per tant, haurien d'estar subjectes a retenció per l'impost de la renda sobre les persones físiques.

Tanmateix, l'article 7 de la Llei estableix les rendes que es consideren exemptes, particularitzant en cada cas els requisits que han de complir-se, tant a la Llei com al Reglament, sense que en principi es mencionin que els imports abonats per despeses mèdiques com a rendes no subjectes a l'impost.

No obstant, consultes vinculants efectuades a la Direcció General de Tributs, assenyalaven que no tindrien la consideració de renda subjecta a l'impost, aquelles ajudes econòmiques que fossin concedides en relació amb malalties o lesions no coberts pel servei de salut o mutualitat corresponent, destinades al tractament o restabliment de la salut, entenen a tals efectes l'ús de les diverses fórmules d'assistència sanitària per a restablir la salut del beneficiari. Qualsevol altra prestació de tipus social que no respongui amb exactitud als termes anteriorment descrits, atorgada en relació amb malalties o lesions, però que la seva finalitat sigui pal·liar o alleujar la situació econòmica del perceptor, implica una major capacitat econòmica en l'Impost de la Renda de les Persones Físiques, i per tant, constitueix renda subjecta a aquest impost, atès que la seva finalitat és aliena al concepte d'assistència sanitària, entesa com la prestació de serveis sanitaris orientats a la recuperació de la salut de les persones.

Tenint en compte tot l'anteriorment exposat, i en relació a l'observació relativa al fet que dins dels ajuts per acció social que satisfà la Diputació de Lleida, hi ha certs ajuts sobre els quals s'hauria d'efectuar la pertinent retenció d'IRPF, com ara els ajuts per defunció, les dietes i l'allotjament per visites mèdiques, atès que la doctrina de la Direcció General de Tributs és considerar que no constitueix renda gravable aquelles quantitats que tinguin per finalitat únicament el tractament o restabliment de la salut, en la mesura en què no estiguin cobertes per la seguretat social i/o pòlissa d'assistència sanitària corresponent, els imports pagats als treballadors pels desplaçaments i despeses de manutenció derivades de visites mèdiques en poblacions en un radi de fins a 200 quilòmetres del centre de treball, en virtut de les previsions de l'art. 44. dels Pactes-Conveni del personal de la Diputació i els seus organismes autònoms dependents han estat considerats com despeses inherents i necessàries, vinculades al tractament o restabliment de la salut d'aquests o dels seus fills fins als 16 anys, beneficiaris i tutelats judicialment. Per aquesta raó, se'ls ha estat donant el tractament de despeses no subjectes a l'Impost de la Renda de les Persones Físiques, atenent al criteri de la Direcció General de Tributs manifestat en les consultes vinculants que s'han anat efectuant sobre aquesta matèria.

En aquest sentit, cal tenir en compte també les despeses de manutenció derivades de visites mèdiques que es paguen als treballadors ho són per un import de 23,73 € per dinar, el qual es troba per sota del llindar establert a l'article 2 de la Ordre EHA/3771/2005, de 2 de desembre, per la que es revisa la quantia de les despeses de locomoció i de les dietes en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que fixa en 26,67 € diaris l'import màxim, exempt de retenció, per aquest concepte.

Pel que fa als ajuts socials per defunció, són ajuts que es paguen amb escassa periodicitat (aproximadament, 1 cada 3 anys), la finalitat dels quals és la compensació

de les despeses derivades de l'òbit del treballador, del seu cònjuge i fills beneficiaris. En la majoria dels casos, són abonades al vidu/a o en el seu cas, els hereus/ves del treballador difunt que així ho sol·licitin. En el moment d'efectuar el pagament, en tractar-se de persones sense cap relació laboral o professional amb la Diputació o els seus organismes autònoms, resulta impossible conèixer la seva situació fiscal en relació a l'Impost de la Renda de les Persones Físiques, motiu pel qual no s'efectua retenció en aquests pagaments.

Finalment, en relació a la quantificació dels imports pagats durant l'any 2013 de les despeses ocasionades en concepte d'acció social, disposem d'aquesta quantificació per prestacions a nivell general en funció de la seva naturalesa, però no ha estat possible obtenir-la desglossada per cada tipologia d'ajut inclosa en cada nivell de prestació. S'adjunta a aquest escrit el document amb el detall dels imports abonats durant l'anualitat 2013 per prestacions d'acció social. (ANNEX 7)

2.4.4.8 Contractació de Personal

Observació: *El Ple de la Diputació de Lleida va aprovar, el 26 d'abril de 2012, un acord relatiu a la contractació de personal, que establia els serveis públics essencials i les àrees i sectors prioritaris i directrius per a la cobertura de les necessitats de personal de la Diputació. En aquest acord, hauria estat necessari que es justificués el caràcter essencial de cadascun dels serveis a què fa referència, i no únicament fer-los derivar, com a únic argument, dels serveis mínims i obligatoris que han de prestar els municipis. (...) Almenys un d'aquests serveis definits com essencial, com és "Tota activitat dirigida a impulsar i reactivar l'activitat econòmica", no es correspon amb els serveis mínims que han de prestar els municipis, ni tampoc amb les funcions públiques necessàries de les entitats locals a què es referia la disposició addicional segona de l'EBEP. La redacció en termes genèrics d'aquest servei fa difícil precisar-ne l'àmbit, circumstància que també és contradictòria amb la necessitat que els supòsits admesos tinguin un caràcter excepcional i estiguin degudament motivats.*

Al·legació:

Entenem encertada la consideració que en aquesta apartat es fa en l'informe envers a que un d'aquests serveis definits com essencial, com és: "Tota activitat dirigida a impulsar i reactivar l'activitat econòmica", no es correspon amb els serveis mínims que han de prestar els municipis, ni tampoc amb les funcions públiques necessàries de les entitats locals a què es referia la disposició addicional segona de l'EBEP.

La reflexió i recomanació anterior es tindrà en compte a l'hora de poder determinar si s'escau, els serveis mínims i àrees prioritàries per l'any 2017. Tanmateix, volem que es tingui en compte, que en tot cas, NO s'ha fet cap contractació durant l'any 2013, fonamentada i justificada en l'impuls i reactivació de l'activitat econòmica.

Observació: *Durant la revisió de la contractació de personal que es va efectuar en l'exercici 2013, s'ha vist que en dos nomenaments de personal interí no es poden considerar complerts els requisits que la normativa pressupostària exigia per poder nomenar personal interí. En un cas, el decret nomenament i l'informe proposta en què es fonamenta, no inclou la justificació específica del caràcter essencial del lloc*

cobert. En l'altre cas, l'adscripció es fa a un servei que no s'inclou dins la relació de serveis essencials de l'Acord de Ple. En ambdós casos tampoc no consta cap justificació sobre el caràcter urgent i inajornable de la necessitat que es pretén cobrir.

Al·legació:

Pel que fa als dos nomenaments de personal interí en els que s'entén que no s'han complert els requisits que la normativa exigia, volem manifestar que:

Pel que fa al nomenament interí d'arquitectura:

Cal tenir present, que la justificació d'aquest nomenament rau en que per Decret de Presidència, número 3107, de 19 d'octubre de 2012, es va concedir al cap de Servei d'Arquitectura una llicència per assumptes propis des del dia 1 de novembre de 2012, i com a conseqüència d'aquest fet, restava afectat el bon funcionament del Servei, i es va nomenar interinament al Sr. GFC, que estava desenvolupant, com a personal laboral, la tasca d'arquitecte en aquesta Diputació. Sense aquest nomenament el servei quedava desatès, essent un nomenament urgent i inajornable, encara que no aparegui explícitament al decret. La urgència del nomenament i la consideració de servei públic essencial apareix a l'informe que es va fer pel Tècnic de gestió de RRHH.

Els serveis que presta aquest arquitecte, estan dins dels serveis essencials pel Ple de la Corporació en data 26 d'abril de 2012: Funcions d'orientació i assessorament jurídic, econòmic i tècnic als ens locals en les diferents matèries de competència municipal.

Pel que fa al nomenament interí del corrector:

En aquest cas, per Decret núm. 656, de 24 de març de 2014, es va nomenar amb caràcter interí una correctora, subgrup A2, nomenament justificat pels Serveis Essencials declarats pel Ple de la Diputació en data 21 de febrer de 2014, declarant àrea o sector prioritari: el suport i assistència a Presidència, la resta d'òrgans de govern i les àrees que en depenen directament. La selecció d'aquesta correctora es va fer mitjançant oferta al Servei d'Ocupació de Catalunya. La urgència del nomenament i la consideració de servei públic essencial apareix a l'informe que es va fer pel Tècnic de gestió de RRHH, així com a l'Informe del Servei, previs al Decret.

En document annex, s'adjunten els informes dels nomenaments interins abans esmentats (ANNEX 8).

2.4.4.9 Altres conceptes

Observació: *Les declaracions anuals de béns i activitats dels representants locals no s'han publicat amb caràcter anual.*

Al·legació:

La Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en el seu article 8.1 h) obliga a la publicació de les declaracions anuals

de béns i activitats dels representants legals, remetent en darrera instància a la normativa estatal de conflictes d'interessos en la forma en que s'ha d'efectuar aquesta publicitat.

En relació a l'observació relativa al fet que la Diputació de Lleida no ha publicat les declaracions anuals sobre activitats i béns patrimonials dels seus representants, tal i com estableix aquest precepte legal, la Diputació de Lleida ve publicant aquestes dades des de l'any 2016 al portal de transparència del seu lloc web, les quals poden ser consultades en la següent adreça:

<https://portaltransparencia.diputaciolleida.cat/dataset/Declaracions-de-b-ns-i-activitats/t8i8-jc62>

Observació: *En l'anàlisi de la despesa de telefonia destaca el pagament d'una despesa de 43.315€ (IVA inclòs) corresponent, majoritàriament, al consum telefònic realitzat durant el mes de juliol i agost de 2013. El consum es concentrava en un 78% en quatre línies assignades a tres eventuals i un funcionari. La despesa més important, 23.573€ (IVA inclòs) correspon a la línia del director del Patronat de Turisme, organisme autònom de la Diputació. La despesa en els mesos de juliol i agost de 2013 no està justificada adequadament quan a la seva adequació a les finalitats de la feina de la Diputació. En l'acreditació posterior, obtinguda a petició de la Sindicatura, el director del Patronat de Turisme justifica la despesa, relacionant-la amb feina efectuada durant el període de les seves vacances.*

Al·legació:

S'adjunta un informe intern de treball de la Direcció del Patronat de Turisme que versa sobre el resum executiu d'un viatge de prospecció per països europeus per tal de copsar el nivell dels càmping d'interior i de muntanya en relació als càmping de les marques "Terres de Lleida" i "Pirineus de Lleida. (ANNEX 9)

L'usuari va emprar les eines tecnològiques (telèfon mòbil i tableta digital) que Diputació va posar al seu abast per realitzar les tasques descrites en els informes aportats a Sindicatura, si bé desconeixia l'elevat cost de la seva utilització.

S'ha iniciat un expedient informatiu per avaluar el motiu pel qual no es va desactivar el servei "roaming" i per avaluar els efectes i l'impacte en millores pràctiques que s'han derivat del treball comparatiu (producte i serveis) realitzat pel director del Patronat de Turisme en el seu viatge.

A fi d'evitar que es tornés a repetir aquesta situació i per millorar l'eficiència, optimització i cost sostenible i adequat del servei, per Junta Govern Local 17 de març de 2014 es va acordar licitar la contractació integral unificada dels serveis avançats de les comunicacions de la Diputació de Lleida i els seus organismes. El contracte es va adjudicar en data 14 de juliol, i la signatura va ser en data 30 de juliol de 2014; en l'apartat de telefonia mòbil es va establir una tarifa plana amb un nombre de megues determinat tant nacionals com internacionals que es regularitza a final d'any i fins el moment present que inclou els anys 2014, 2015 i 2016, no hi ha hagut cap excés.

Finalment, en relació al següent apartat del projecte d'informe, volem manifestar:

3. Conclusions

3.1 Observacions

Relacions de llocs i treball i plantilla

Observació: *La Diputació de Lleida no disposa de RLT*

En relació a aquesta observació, ens remetem al contingut de l'al·legació anteriorment exposada en l'apartat 2.4.4.3 Relació de llocs de treball i plantilla d'aquest document d'al·legacions.

Convenis col·lectius i acords de personal

Observació: *Els treballadors de la Diputació de Lleida poden gaudir de 15 minuts diaris per a la formació voluntària i per compte propi, i de 15 minuts diaris més per a la conciliació de la vida familiar i laboral de temps no presencial que computen com a temps treballat. L'aplicació d'aquesta mesura suposa la realització en la pràctica de la jornada setmanal de 35 hores, la qual es contraria a la normativa vigent.*

En relació a aquesta observació, ens remetem al contingut de l'al·legació anteriorment exposada en l'apartat 2.4.4.4 Convenis col·lectius i acords de personal referent a aquest aspecte, d'aquest document d'al·legacions.

Retribucions del personal

Observació: *Els imports de les retribucions complementàries de la Diputació de Lleida estan segmentats en diferents nivells els quals, d'acord amb els Pactes-Conveni, s'especifiquen en cada fitxa del catàleg de llocs de treball. Del treball realitzat es desprèn que en diversos casos no existia fitxa del lloc de treball, en d'altres els complements que figuren en nòmina no corresponen als que es detallen en la fitxa del lloc de treball corresponent i, per contra en d'altres casos existeixen complement en la fitxa del lloc de treball que no són percebuts en nòmina.*

En relació a aquesta observació, ens remetem al contingut de l'al·legació anteriorment exposada en 2.4.4.5 Retribucions del personal referent a aquest aspecte, d'aquest document d'al·legacions.

Contractació de personal

Observació: *El Ple de la Diputació de Lleida va aprovar el 26 d'abril de 2012 l'Acord de serveis públics essencials àrees i sectors prioritaris i directrius per a la cobertura de les necessitats de personal. No obstant això, no va quedar justificat el caràcter essencial de cadascun dels serveis als que feia referència. A banda, al menys un dels serveis que es considera essencial ("Tota activitat dirigida a impulsar i reactivar l'activitat econòmica") no es correspon amb els serveis mínims que han de prestar als municipis, ni tampoc amb les funcions públiques necessàries de les entitats locals a què es referia la disposició addicional segona de l'EBEP.*

En relació a aquesta observació, ens remetem al contingut de l'al·legació anteriorment exposada en 2.4.4.8 Contractació de Personal referent a aquest aspecte, d'aquest document d'al·legacions.

Observació: *En dos nomenaments de la Diputació de Lleida no es pot considerar complert cap dels requisits que la normativa pressupostària exigeix per poder nomenar personal interí, atès que, en un cas, el decret de nomenament i l'informe proposat en què es fonament no inclou la justificació específica del caràcter essencial del lloc cobert, mentre que en l'altre cas, l'adscripció es fa a un servei que no s'inclou dins la relació de serveis essencials de l'Acord de Ple. En ambdós casos tampoc no consta cap justificació sobre el caràcter urgent i inajornable de la necessitat que es pretén cobrir.*

En relació a aquesta observació, ens remetem al contingut de l'al·legació anteriorment exposada en 2.4.4.8 Contractació de Personal referent a aquest aspecte, d'aquest document d'al·legacions.

Altres conceptes

Observació: *La Diputació de Lleida no ha publicat les declaracions anuals sobre activitats i béns patrimonials dels seus representants tal com estableix l'article 75.7 de la Llei 7/1985, del 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.*

En relació a aquesta observació, ens remetem al contingut de l'al·legació anteriorment exposada en 2.4.4.9 Altres conceptes referent a aquest aspecte, d'aquest document d'al·legacions.

Observació: *La indemnització de la despesa de locomoció que s'està satisfent per ús de vehicle al personal funcionari és de 0,30€ en la Diputació de Lleida. Aquest import és superior al que estableix l'Ordre 3770/2005, de l'1 de desembre, que modifica el Reial Decret 462/2002, que fixa les indemnitzacions per raons de servei aplicable al personal als serveis de les corporacions locals, el qual determina l'import en 0,19€ per quilòmetre*

En relació a aquesta observació, ens remetem al contingut de l'al·legació anteriorment exposada en 2.4.4.9 Altres conceptes referent a aquest aspecte, d'aquest document d'al·legacions.

Observació: *Durant l'exercici 2013, nou treballadors de la Diputació de Lleida van cobrar hores/treballs extraordinaris per sobre de les 80 hores extres, límit màxim en còmput anual en què es pot incórrer, d'acord amb l'article 32.6 dels Pactes-Conveni.*

En relació a aquesta observació, ens remetem al contingut de l'al·legació anteriorment exposada en 2.4.4.9 Altres conceptes referent a aquest aspecte, d'aquest document d'al·legacions.

Observació: *Dins dels ajuts per acció social que satisfà la Diputació de Lleida hi ha certs ajuts sobre els quals s'hauria d'efectuar la pertinent retenció d'IRPF, com ara els ajuts per defunció, les dietes i l'allotjament per visites mèdiques, tot i que no es pot determinar l'abast, atès que la Diputació no disposa dels imports totals pagats per*

aquests conceptes. A més, també s'hauria d'efectuar retenció sobre les bestretes al personal que es concedeixen sense que meritin interès.

En relació a aquesta observació, ens remetem al contingut de les al·legacions anteriorment exposades en 2.4.4.7 Quotes, prestacions i despeses socials referent a aquest aspecte, d'aquest document d'al·legacions.

Lleida, 10 de març de 2017.

Joan Reñé i Huguet.
President

L'escrit d'al·legacions presentat per la Diputació de Tarragona a la Sindicatura de Comptes, enviat a través del portal EACAT, amb registre d'entrada número E/000309-2017, del 28 de febrer del 2017, es reproduïx literalment a continuació:

Títol: Al·legacions a un projecte d'informe
Cos de la tramesa:

Data de recepció del projecte d'informe: <<9/02/2017>>

<<Ens posem en contacte amb vostè amb motiu de la tramesa del projecte d'informe de fiscalització 36/2014-F Diputacions de Catalunya, despeses de personal exercici 2013, rebut a la Diputació de Tarragona segons registre d'entrada número 1-2017-004174-2, el 9 de febrer de 2017.

D'acord amb el que s'indica en l'ofici adjunt amb l'informe esmentat, i en base a l'article 39 del Reglament de règim interior de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, el termini per poder presentar al·legacions al projecte l'informe és de quinze dies hàbils a comptar de l'endemà de la recepció.

Un cop revisada la part del projecte d'informe que afecta a la nostra institució, l'Àrea de Recursos Humans i Polítiques Actives d'Ocupació així com la Secretaria General han redactat les al·legacions i han elaborat els informes que us annexem, amb referència als diferents apartats i d'acord amb les vostres indicacions. Per qualsevol dubte o aclariment restem a la vostra disposició.

Atentament,

Josep Poblet i Tous
President de la Diputació de Tarragona>>

Data de la signatura: 13:42:16 28/02/2017

INFORME

Assumpte: Al·legacions al Projecte d'informe de fiscalització 36/2014-F Diputacions de Catalunya, despeses de personal, exercici 2013 emès per la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

La Sindicatura de Comptes de Catalunya ha emès un informe de fiscalització limitada relatiu a les despeses de personal de les diputacions de Catalunya, corresponent a l'exercici 2013 amb l'objectiu de verificar si les despeses de personal es presenten segons el marc normatiu d'informació financera aplicable així com de comprovar si les actuacions realitzades per les diputacions s'han desenvolupat d'acord amb la normativa que els és d'aplicació.

En relació al mateix, es formulen les següents al·legacions:

Primera.- En relació amb l'apartat 2.5.4.1: Liquidació del pressupost de despeses. Capítol 1

En l'informe es fa constar que les obligacions reconegudes de les despeses de personal de l'exercici 2013 han experimentat un increment respecte el 2012 del 5% i que aquestes variacions responen fonamentalment a la recuperació de la paga extra.

Aquesta informació ha de ser matitzada en el sentit que durant l'any 2013 no es va "recuperar" cap import corresponent a la paga extraordinària corresponent al mes de desembre de 2012, deixada d'abonar com a conseqüència del RDL 20/2012, ja que aquesta es va recuperar més endavant sinó que l'any 2013 es van abonar amb normalitat les dues pagues extraordinàries corresponents a l'any 2013. Això va afectar a personal laboral, a personal eventual, a personal funcionari i als càrrecs electes. Per tant, com sigui que com a conseqüència del RDL 20/2012 va deixar-se d'abonar la paga extraordinària corresponent al mes de desembre les despeses de personal per obligacions reconegudes de l'any 2012 són inferiors a les corresponents a l'any 2013 en què sí van abonar-se les dues pagues extraordinàries de juny i desembre.

Per altra banda creiem important fer notar que la Diputació de Tarragona no compta amb personal directiu.

Segona.- En relació amb l'apartat 2.5.4.3: Relació de llocs de treball

En l'informe es fa constar que la relació de llocs de treball no indica l'import del complement específic de cada lloc de treball. Aquesta afirmació ha de ser matitzada com sigui que en relació amb el complement específic o del lloc, la Diputació de Tarragona va optar per establir-lo amb uns codis numèrics fruit de la valoració de llocs de treball que es va efectuar l'any 2000. La traducció econòmica d'aquests codis apareix a les taules retributives dels llocs tipus de personal funcionari i les de personal laboral derivats de les categories aprovades per conveni col·lectiu, les quals:

- a) formen part de l'expedient administratiu del capítol 1 del pressupost el qual s'integra amb tots els seus documents, taules retributives incloses, en l'expedient del pressupost.
- b) estan publicades a la intranet corporativa.
- c) Integren el I Pacte de condicions de personal funcionari i el VI Conveni Col·lectiu de personal laboral (vigent fins el 24/10/2013) i el VII Conveni Col·lectiu de personal laboral (vigent a partir de 25/10/2013), els quals van publicar-se en els Butlletins Oficials de la Província número 163 de data 16 de juliol de 2011 (I Pacte i VI Conveni) i 245 de data 24 d'octubre de 2013 (VII Conveni) els quals inclouen, respectivament, les taules retributives amb els imports associats als diferents codis numèrics de complement específic/del lloc.
- d) Formen part de l'expedient administratiu de la Relació de llocs de treball corresponent a l'any 2013 (folis 112 i 113)

Tercera.- En relació amb l'apartat 2.5.4.3: Plantilla de personal

En l'informe es fa constar que el pressupost i la plantilla no van ser aprovats en la mateixa sessió plenària tal i com disposa l'art. 90 LBRL. Aquesta afirmació no és certa com sigui que la plantilla de personal corresponent a l'any 2013 fou aprovada inicialment pel Ple en sessió de data 14 de desembre de 2012 i, en la mateixa sessió es va aprovar el pressupost de la Diputació de Tarragona que conté, entre d'altres, l'annex de personal.

En el BOPT número 293 de data 21 de desembre es publica l'acord d'aprovació inicial de la plantilla i del pressupost corresponent a l'any 2013 i en ambdós anuncis es fa constar de forma expressa que ambdós instruments van ser aprovats en la mateixa sessió plenària de data 14 de desembre de 2012.

Qui subscriu aquest informe entén que la confusió està en el fet que la data de les comissions informatives de Recursos Humans i la d'Hisenda són diferents en el temps ja que la plantilla fou dictaminada el dia 23 de novembre de 2012 i el pressupost el dia 11 de desembre de 2012. No obstant, la funció de les comissions informatives és la de dictaminar i, en cap cas, aprovar i el que exigeix la normativa vigent és que la plantilla s'aprovi juntament amb el pressupost. L'aprovació fou en la mateixa sessió plenària i el dictamen d'un i altre instrument fou adoptat per la respectiva comissió informativa que no tenen perquè coincidir en el temps.

Quarta.- En relació amb l'apartat 2.5.4.5 Retribucions del personal

En l'informe es fa constar que la Diputació de Tarragona paga altres retribucions que no consten ni a la Relació de llocs de treball ni en les taules retributives, regulades al Pacte de condicions de personal funcionari i en el conveni de personal laboral, referint-se en concret al complement de productivitat i altres complements específics del personal laboral.

En relació amb aquesta afirmació cal fer les següents al·legacions:

1.- En el cas del personal funcionari, l'art. 172 del Reglament del personal al servei de les entitats locals disposa que està destinat a retribuir l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès i iniciativa amb què el funcionari exerceix el seu treball, corresponent al Ple determinar en el pressupost la quantitat global i al president de la corporació la seva distribució i assignació individual, amb subjecció als criteris que, en el seu cas, hagi establert el Ple.

En aquest sentit, el Ple de la Diputació de Tarragona en sessió de data 5 de maig de 2006 va acordar els Criteris generals per a l'assignació del complement de productivitat per al personal funcionari dels serveis centrals de la Diputació de Tarragona, vigents a l'actualitat. Tal i com s'estableix en l'esmentat acord, la productivitat de caràcter personal en base a l'activitat extraordinària, especial interès etc. es mantindrà vigent fins que es realitzi una revisió de la relació de llocs de treball la qual haurà de recollir de forma objectiva i real les característiques específiques d'alguns llocs de treball i conseqüentment l'adaptació de la seva retribució mitjançant el complement específic o manteniment si escau del complement de productivitat. Durant l'any 2017 està previst portar a terme una revisió dels llocs de treball de comandament. Estem doncs davant una situació transitòria.

2.- En el I Pacte de condicions de personal funcionari apareix el concepte complement de productivitat en l'article 24.

3.- En relació amb el personal laboral el concepte productivitat així com altres conceptes retributius consten de forma expressa tant en el VI Conveni (arts. 26 i 27) com en el VII Conveni (art. 27)

En conseqüència, no és en la relació de llocs de treball ni en les taules retributives que han d'aparèixer les quanties del complement de productivitat i altres complements retributius sinó en l'annex de personal que acompanya el pressupost, com a document integrant del mateix i en el Conveni Col·lectiu en el cas del personal laboral. A més a més l'atribució d'un o altre complement retributiu va sustentat en tots els casos amb el corresponent decret atorgant-lo i en el cas del personal funcionari en un acord de ple aprovant-ne els criteris.

En relació amb el **Fons de productivitat** en l'informe es fa constar que la seva percepció és incompatible amb la percepció d'aportacions al pla de pensions.

A la normativa reguladora del Fons de productivitat corresponent a l'any 2013 no es va fer constar en cap cas aquesta incompatibilitat que per altra banda no té cap raó de ser ja que són conceptes diferents.

No obstant això cal fer constar que la Diputació de Tarragona no està fent aportacions al pla de pensions des de l'any 2012.

En relació amb el **Premi per serveis efectius i Premi de jubilació** a què fa referència l'informe de la Sindicatura cal fer les següents consideracions:

En relació amb el **premi per serveis efectius** tant el I Pacte de Personal funcionari com el VI i VII Conveni Col·lectiu de personal laboral es limitaven a recollir el denominat "Premi dels 25 i 35 anys o premi per serveis prestats a la Diputació". En relació amb el mateix, cal dir a priori que el règim jurídic del personal laboral és diferent del propi del personal funcionari ja que en relació als primers els convenis col·lectius poden regular altres complements salarials diferents del salari i fruit de la negociació com és el cas dels premis per serveis efectius i, en el cas del personal funcionari si bé és cert que els mateixos no estan recollits en els conceptes retributius que d'acord amb la normativa vigent els funcionaris poden percebre, el cert és que la Diputació va entendre com a conseqüència de la jurisprudència contradictòria en aquesta qüestió, que la seva inclusió dins el Pacte de condicions de personal funcionari fruit d'una negociació conjunta de la mesura aplicable a personal laboral i funcionari en seu de Mesa general de negociació era suficient per emparar aquest premi per serveis efectius pel personal funcionari.

Diferent és el **premi per jubilació** (mesada que rebia el funcionari en el moment de la jubilació) el qual no estava regulat ni al Pacte ni al Conveni sinó que només es pagava al personal funcionari en virtut d'un acord plenari de data 1980.

Si bé és cert que tradicionalment la jurisprudència entenia que tenien una clara naturalesa retributiva i no eren una matèria objecte de negociació ja que estava al marge de l'estructura salarial dels empleats públics establerta per llei si bé és cert que aquesta qüestió només aplicava al personal funcionari i no al personal laboral on tot és susceptible de ser negociat i inclòs en el conveni, el cert és que el Tribunal Suprem va modificar la línia jurisprudencial i ja en STS de 28 de juliol de 2006 i la més recent STS de 20 de desembre de 2013 els ha atribuït caràcter de mesura assistencial i per tant no estan destinats a retribuir la prestació de serveis sinó constituir un auxili al treballador. Per tant, com a mesura assistencial poden ser objecte de negociació col·lectiva. En idèntics termes la STSJ Canàries de data 29 de desembre de 2014, 13 de febrer de 2015, 12 de maig de 2015 i 10 de setembre de 2015.

Així i després d'aquestes sentències és possible atorgar al treballador (funcionari i laboral) una vegada accedeixi a la condició de jubilat, una quantitat econòmica que en cap cas tindria naturalesa retributiva sinó que tindria la consideració d'ajut per la pèrdua d'ingressos que representa la jubilació. La previsió d'un ajut d'aquestes característiques hauria de ser negociat prèviament.

En conseqüència, la Diputació de Tarragona va acordar en data 27 de gener de 2017 modificar les Normes Reguladores de l'accés a les prestacions per assistència sanitària i fons social en el sentit de preveure atorgar al treballador una vegada accedís a la condició de jubilat una quantitat econòmica entesa com a ajut per la pèrdua d'ingressos que representa la jubilació.

Cinquena.- En relació amb l'apartat 2.5.4.8 Contractació de personal

La Sindicatura afirma en l'informe que els acords adoptats pel Ple de la Diputació de Tarragona sobre els supòsits en què és possible contractar personal laboral temporal o nomenar personal interí són contraris a llei.

En relació amb l'esmentada afirmació fem les següents consideracions:

1.- La Llei de pressupostos corresponent a l'any 2013 disposava en el seu article 23.Dos el següent: "Durante el año 2013 no se procederá a la contratación de personal temporal, ni al nombramiento de personal estatutario temporal o de funcionarios interinos salvo en casos excepcionales y para cubrir necesidades urgentes e inaplazables que se restringirán a los sectores, funciones y categorías profesionales que se consideren prioritarios o que afecten al funcionamiento de los servicios públicos esenciales."

Idèntic redactat tenia la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012 i el RDL 20/2011.

Ens trobem davant conceptes jurídics indeterminats i no existeix a l'ordenament jurídic cap regla o criteri que determini quins són els sectors, funcions i/o categories professionals prioritats o que afectin al funcionament dels serveis públics essencials.

A més a més aquesta diferenciació entre sectors prioritaris i serveis essencials comporta que puguem estar parlant de serveis públics que tot i no ser essencial sí sigui considerat prioritari. La doctrina va entendre llavors que les limitacions o requisits a la contractació temporal i nomenament interí que imposava la LPGE havien de ser concretats per cada Administració pública.

El concepte de "necessitats urgents i inajornables" va interpretar-se a nivell doctrinal com a equivalent a les necessitats mínimes de personal que cada Administració té per a l'exercici de les seves funcions o desenvolupament de les seves competències en termes raonables d'eficàcia i, en conseqüència, es va reconèixer a les administracions públiques, per part de la doctrina, un marge d'apreciació que implica poder determinar què són per a ella "necessitats urgents i inajornables" i el nombre de persones per a fer-hi front. Aquesta concreció era competència del govern de cada Administració.

La Subdirecció General de Relacions amb altres Administracions va dir que la ponderació i decisió sobre excepcionalitat del cas i la presència de la resta de requisits exigits per la norma és facultat de cada administració en aplicació de la seva potestat d'autoorganització si bé és revisable a nivell judicial en cas d'impugnació.

La FEMP va dir que les limitacions de la LPGE habilitaven a les administracions públiques a contractar el personal necessari per a exercir les seves competències i funcions amb estàndards raonables i acceptables en atenció als recursos disponibles per tal de satisfer les demandes dels ciutadans i dels usuaris dels serveis públics.

Per tant, era unànime la doctrina que afirmava que la possibilitat d'acudir a la contractació temporal de laborals o al nomenament interí de funcionaris passava per la justificació que l'òrgan competent de l'administració fes de la prioritat del lloc o del sector en què el lloc es troba o de l'essencialitat del servei que presta i de la urgència i necessitat. Aquesta justificació podia fer-se puntualment per a cada contractació o

bé adoptant un criteri general a través d'un acord adoptat pel màxim òrgan de govern de l'ens.

En base a aquestes interpretacions, la Diputació de Tarragona va adoptar un primer acord (27/01/2012) on determinava que seria possible acudir a la contractació temporal o nomenament de funcionari interí per a cobrir necessitats urgents i inajornables referits als següents sectors que es consideraven prioritaris: centres d'ensenyament i assistència als municipis. També seria possible per a fer front a situacions excepcionals. En tots els casos calia motivar-ho mitjançant el corresponent informe justificatiu validat per l'Àrea de Recursos Humans.

En un acord posterior (25/05/2012) es va ampliar a les contractacions derivades dels projectes de foment de l'ocupació aprovats per la Diputació; als casos que degudament motivat i validat per l'Àrea de Recursos Humans sigui imprescindible per garantir la continuïtat de la prestació del servei explicant-se que s'entendrà degudament motivat quan la unitat tingui una disminució real dels seus efectius en un 50% o quan es tracti d'un lloc singular que requereixi una titulació específica i no existeixi dins la pròpia organització ningú que el pugui desenvolupar amb caràcter transitori o quan es tracti de substituir baixes de llarga durada o vacants (30/11/2012); contractació laboral interina o nomenament interí de persones que ja tenien una vinculació temporal amb la Diputació si la necessitat es manté i existeix plaça vacant dotada pressupostàriament o nomenament interí de persones que ja tinguessin un contracte laboral interí i desenvolupessin funcions de personal funcionari si existeix plaça vacant dotada pressupostàriament (27/09/2013) i per últim contractació temporal o nomenament interí a funcions i categories relacionades amb llocs de treball del grup A1 o A1L que tinguin un impacte estratègic en el funcionament de la corporació i així es justifiqui de forma motivada (31/01/2014).

De tots ells la Sindicatura considera que no tenen base legal els següents:

* "situacions excepcionals" de forma autònoma si bé sí sembla que ho admetria com a requisit que s'afegeixi a la resta que estableixi la llei. En cap moment la llei disposa que els requisits hagin de ser acumulatius i a més a més l'excepcionalitat és justificada en cadascuna de les resolucions de contractació laboral temporal o nomenament interí.

* "aquells casos en que sigui imprescindible (...) la continuïtat en la prestació del servei". La Sindicatura diu que en aquest supòsit no s'identifica cap sector funció o categoria prioritari ni cap servei essencial. Tornem a estar davant conceptes jurídics indeterminats. Per això en el mateix acord s'explica què s'entendrà per motivat en els esmentats casos, essent situacions objectives i acreditables que a més a més es justifiquen en el decret de nomenament.

* "supòsits en què el personal ja existent passa a ocupar altres llocs o bé hi ha un canvi de relació jurídica laboral a la funcional". La Sindicatura entén que s'està donant un tracte més beneficiós i sense base legal. Qui subscriu aquest informe entén que no es tracta de donar un tracte més beneficiós sinó de donar cobertura a un eventual canvi de modalitat contractual o de nomenament interí a persones que anteriorment van ser contractades o nomenades interines per trobar-se dins alguns

dels supòsits declarats com a excepcionals. En cap cas en aquests casos es produeix un increment d'efectius. Tampoc es produeix quan es canvia la modalitat contractual per la de nomenament interí si les funcions que desenvolupa la persona són més pròpies de personal funcionari. En aquests casos estem més davant una adequació del règim jurídic. En ambdós casos les places existeixen en plantilla i estan dotades pressupostàriament i no es produeix un increment dels efectius temporals.

Per últim la Sindicatura considera mancat de concreció un dels sectors considerats per la Diputació com a prioritaris com és l'“assistència als municipis”. En relació amb aquesta afirmació, qui subscriu aquest informe vol posar de manifest que de conformitat amb l'art. 36 de la LBRL, una de les competències bàsiques de les diputacions és l'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment als de menor capacitat econòmica.

A la Diputació de Tarragona aquesta assistència es presta fonamentalment per l'Àrea Servei d'Assistència Municipal (SAM) que està integrada per diferents unitats destinades a prestar assistència jurídica, econòmica o tècnica. Qui subscriu aquest informe entén que les contractacions temporals o nomenaments interins que s'hagin efectuat per a alguna d'aquestes unitats del SAM tenen cabuda dins l'excepció “assistència a municipis” ja que aquesta és l'essència de les diputacions.

En aquest apartat la Sindicatura informa també que per mitjà de convocatòria d'1 de març de 2013 es va contractar un tècnic mitjà pel torn lliure provinent de l'oferta pública d'ocupació de l'any 2009 declarada deserta amb anterioritat, i per tant ja havien transcorregut més de tres anys des de l'aprovació de l'oferta per la qual cosa s'estaria incomplint la prohibició establerta d'incorporar nou personal. En relació amb aquest punt cal fer les següents consideracions:

Una vegada revisades les dates i les ofertes arribem a la conclusió que pot tractar-se de la plaça número 544, en tot cas inclosa dins l'oferta pública de 2008 i no de 2009.

L'esmentada plaça va ser convocada el 24 de setembre de 2009 (08/133) i per tant dins el termini de tres anys que marca el Text refós de l'EBEP. No obstant, va ser declarada deserta i per això va tornar-se a convocar el 18 de febrer de 2011 declarant-se també deserta; el 20 de gener de 2012 i també declarada deserta i finalment l'1 de març de 2013 donant com a resultat el nomenament com a funcionari de carrera de l'aspirant que va treure major puntuació en el conjunt del concurs oposició.

Qui subscriu aquest informe entén que el compliment del termini màxim de convocatòria dins els tres anys des de que la plaça fou ofertada es va respectar i que el fet que hagi esdevingut deserta fa que quan es torni a convocar pugui donar-se el fet que no pugui complir-se el requisit dels tres anys que entenem que només aplica per a la primera vegada que es convoca i no per a ocasions successives fruit d'esdevenir desertes.

Per últim dins aquest mateix apartat la Sindicatura informa que en determinats nomenaments interins no consta la justificació del nomenament. Com sigui que no sabem a quins nomenaments fa referència no podem al·legar res al respecte.

Sisena.- En relació amb l'apartat 3.1: Conclusions: Observacions

Relació de llocs de treball i plantilla

Ens remetem a l'informat en les al·legacions segona i tercera.

Retribucions del personal

Ens remetem a l'informat en l'al·legació quarta.

Incentius al rendiment

Tant pel que fa al complement de productivitat com al premi per serveis efectius i premi de jubilació ens remetem a l'informat en l'al·legació quarta.

Contractació de personal

Ens remetem a l'informat en l'al·legació cinquena

Altres conceptes

Cal contestar els punts 18 i 19 de l'informe de la Sindicatura.

En relació amb el punt 18 (**declaracions anuals sobre activitats i béns patrimonials**) cal sol·licitar el corresponent informe a la Secretaria General.

En relació amb el punt 19, la **indemnització per despesa per locomoció** a raó de 0'33 euros per quilòmetre està prevista a l'art. 29 del I Pacte de condicions de personal funcionari i a l'art. 31 del VI Conveni Col·lectiu de personal laboral. La possibilitat d'acordar un import superior al 0'19 euros/km està reconeguda per la Ordre EHA 3771/2005 de 2 de desembre, per la qual es revisa la quantia de les despeses de locomoció i les dietes en l'IRPF. D'aquesta normativa es desprèn la possibilitat de pactar quantia superior si bé a efectes de tributació els primers 0'19 euros estaran exempts i no el que excedeixi d'aquests 0'19 euros. La Diputació de Tarragona va pactar aquest import superior perquè el parc mòbil de la Diputació era i és insuficient i el fet que els treballadors hagin de fer ús dels seus vehicles particulars, pagar a 0'19 euros/km és del tot insuficient.

Tarragona, 20 de febrer de 2017

La cap de secció de Planificació
i Organització de RH

Eugènia Díez Rodríguez

El director de l'Àrea de RH i PAO

Àlex Grau Orts

Secretaria General
PSP/MVE/jct

Assumpte: Petició d'informació en relació a la publicació de les declaracions sobre activitats i béns patrimonials dels representants corresponent a l'exercici 2013.

Sra. Sandra Andreu Febas
Cap de servei dels Serveis Econòmics
Intervenció
Interior

En resposta a la vostra consulta, de data 22 de febrer de 2017, en relació a un punt del contingut de l'Informe provisional de fiscalització limitada emès per la Sindicatura de Comptes, és certa l'afirmació que la Diputació de Tarragona no va publicar les declaracions anuals sobre activitats i béns patrimonials dels seus representants corresponents a l'exercici 2013.

Tanmateix, us informo que, en compliment de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, les declaracions sobre activitats i béns patrimonials corresponents als membres de l'actual corporació (2015-2019) es van publicar al desembre de 2015 en Portal de Transparència de la Diputació de Tarragona.

La cap de servei e. f. de Secretaria General

Maite Velayos Esplugas

Tarragona, 24 de febrer de 2017

4.2. TRACTAMENT DE LES AL·LEGACIONS

Les al·legacions formulades han estat analitzades i valorades per la Sindicatura de Comptes.

Arran de les al·legacions 1, 3.2 i 4.1 de la Diputació de Barcelona, s'han modificat els apartats 2.2.4.5, 2.2.4.6 i 2.3.4.6, i les observacions 2 i 10, i s'ha eliminat l'observació 6.

Arran de les al·legacions als punts 2.3.4.8 i 2.3.4.9 de la Diputació de Girona, s'han modificat els apartats 2.3.4.8 i 2.3.4.9, i les observacions 16 i 17.

Arran de les al·legacions als apartats 2.4.1, 2.4.4.5 i 2.4.4.8 de la Diputació de Lleida, s'han modificat els esmentats apartats i l'observació 16.

Arran de les al·legacions tercera, quarta i cinquena de la Diputació de Tarragona, s'han modificat els apartats 2.5.4.3, 2.5.4.6 i 2.5.4.8, i les observacions 2 i 14.

La resta del text del projecte d'informe no s'ha alterat perquè s'entén que les al·legacions trameses són explicacions que confirmen la situació descrita inicialment o perquè no es comparteixen els judicis que s'hi exposen.

